

ព្រះបរមរាជវាំង
ភ្នំពេញ

វិចិត្រសាស្ត្រ និង ការប្រើពាក្យខ្មែរ

វិចិត្រសាស្ត្រ និង ការប្រើពាក្យខ្មែរ

ព្រះបរមរាជវាំង

បណ្ណ
២

DU VOCABULAIRE
A LA COMPOSITION DES PHRASES KHMERES

៣២៤
៣៨

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំបាទ **ស្រុង ចាន់ណា** ម្ចាស់គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ

សូមគោរពថ្លែងអំណរគុណចំពោះ:

លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ខ្មៅ យុនសំរិទ្ធ ជាប្រធាន

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា www.ceefoundation.org

និង **ករុណាខ្មែរ** www.karunacambodia.org

ដែលបានអនុញ្ញាតដល់គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ

យកសៀវភៅនេះមកដាក់ជ្រុយបន្តជាធម្មទាន

សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ ។

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
គរុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rissho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

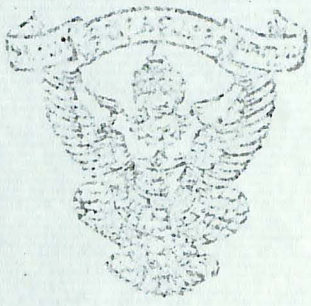
បទប្បញ្ញត្តិ

គ្រួសារ ក្រីក្រ - ស្រី សម្រាប់

ជំរុំបង្កើន

កាលបរិច្ឆេទ ១៩៧៥ - ១៩៧៦ គឺបដិសេធការបោះឆ្នោត

រដ្ឋប្បវេណីក្រីក្រ យកចិត្តទុកដាក់ឲ្យ

ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

១៩៧៥ គ្រួសារក្រីក្រ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ១១ ឆ្នាំ ១៩៧៥

លេខ ១៧៧

វចនប្រថុំប

៣២៤.៣៧

ព្រះមហា សុត្តន្ត - សិរី សុទ្ធតោ

រឿបរឿង

សម្រេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី ជួន - ណាត ជោតញ្ញាណោ

សង្ឃតាយកគណៈមហានិកាយ បានពិនិត្យសម្រេច

ការផ្សាយរបស់

បណ្ឌិតា សុបណសុត្តន្តី លេខ ៧៥

វិចិត្រាភិបាល - រុស្ស៊ីយោ

ភ្នំពេញ

ឈ្មោះ ឯកសារ

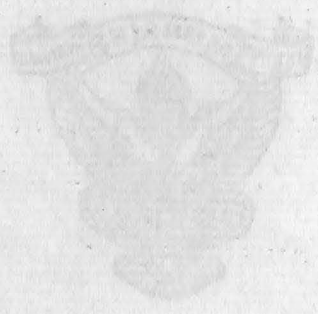
ច្បាប់

សេចក្តីសម្រេច
របស់
គណៈកម្មាធិការ
ជាតិ
សម្រាប់
ស្តារ
ឡើង
វិស័យ
សេវា
សេដ្ឋកិច្ច

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ច្បាប់ស្តីពី
វិស័យសេវាសេដ្ឋកិច្ច

ស្រីសុផា

ស្រីសុផា

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០០១

អាណិក្ខរម្ហូប

ខ្ញុំបានដកស្រង់ពាក្យខ្លះពីវិចិត្រសិល្បៈ និងរាវរាពាក្យខ្លះដែលពុំទាន់មានក្នុងវិចិត្រសិល្បៈ យកមករៀបរៀង បង្កើតជាច្បាប់នេះឡើង ឲ្យឈ្មោះថា វិចិត្រប្រទេស (ត្រៀមបំភ្លឺពាក្យ) ទុកជាប្រទេសមួយ ផ្នែកខាងអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ និងជាស្នាដៃរបស់ជាតិ, ដោយយល់ឃើញថា មនុស្សក្នុងលោក ទោះជាគឺណា ៗ ក៏ដោយ ដែលអ្នកផងអាចស្គាល់បានថាយ៉ាងណា ៗ គឺ ស្គាល់បានដោយសំដីភាសាប្រាសាទ; បើសំដីចេញមកយ៉ាងណា, គេអាចស្គាល់បានយ៉ាងនោះ, ដូចភស្តុតាងថា “ សំដីសំដី... ឬសំដីជាង... ”; ព្រោះសំដីភាសាប្រាសាទទុក ជាវិទ្យាទីមួយក្នុងពិភពលោក ។

លុះខ្ញុំរៀបរៀងចប់ហើយ ខ្ញុំយកទៅជូនព្រះតេជព្រះគុណ ឈឺម - សុរិម សាស្ត្រាចារ្យសាលា បាលីដាន់ខ្ពស់ ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់; លុះលោកពិនិត្យហើយ ខ្ញុំយកទៅប្រគេន សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី សង្ឃនាយកគណៈមហានិកាយ ផ្ទៀងផ្ទាត់ សម្រេច ។ សម្តេចក៏មានព្រះទ័យសោមនស្សចំពោះសៀវភៅនេះ ទោះបីកំពុងមានវេលា ក្នុងសង្ឃកិច្ចយ៉ាងណា ក៏សម្តេចធ្វើរកបិចឧកាស ពិនិត្យកែសម្រួលដរាបដល់បានសម្រេច ។ ទើបខ្ញុំយកមកជូនព្រះតេជព្រះគុណ ឈឺម-សុរិម វិញ ដើម្បីចាត់ការបោះពុម្ពផ្សាយតាមត្រូវការ ទុកជាសម្បត្តិរបស់បណ្ណាគារសុមនសុវត្ថិភាពទៅ ។

វត្តលង្កា ថ្ងៃទី ២០ កក្កដា $\frac{២៤៩៣}{១៩៥០}$

មហា សុដ៏ - សិរី (សិទ្ធតោ)

សិស្សសាលាបាលីដាន់ខ្ពស់ ភ្នំពេញ

អាទិសន្ថេត

ពួកអក្សរសង្ខេប ដែលប្រើក្នុងសៀវភៅវិចិត្រប្រទេសនេះ

កិ.	គី	កិរិយាសព្ទ
កិ.វិ.	"	កិរិយាវិសេសន៍
គុ.	"	គុណសព្ទ
ន.	"	នាមសព្ទ
និ.	"	និបាតសព្ទ
ប.	"	បរិវារសព្ទ
ប.សំ.	"	បកតិសំខ្យា
បុ.	"	បុរិសសព្ទនាម
វិ.ស.	"	វិសេសនសព្ទនាម
សព្ទ.	"	សព្ទនាម
សំខ្យា.ស.	"	សំខ្យាសង្ក្រាន្ត
អា.និ.	"	អាយតនិបាត

[គ្រឹះ] ដំសំគាល់

+ សំគាល់ថា " នឹង " ឬ " ហើយនឹង "

> សំគាល់ថា " ទៅជា " ឬ " កើតទៅជា " ;

វិណាយត្តិក្រាវីនេះ ពុំបានពន្យល់ទេ ព្រោះធ្លាប់បាន

ប្រើប្រឹកមកហើយ ។

វចនប្រទ័ប

វគ្គទី ១

វិធានអក្សរខ្មែរ

ដើម្បីអានឲ្យបានត្រឹមត្រូវ តាមសម្មស្ស្សព្យញ្ជនៈ ឬតាម
លំនាំភាសាខ្មែរនោះ អ្នកអានគួរចេះនូវលក្ខណៈ ៣ យ៉ាងគឺ:

- ១ - ត្រូវដឹងកំណើតព្យញ្ជនៈ
- ២ - ត្រូវស្គាល់ព្យញ្ជនៈយោសាយោសៈ
- ៣ - ត្រូវពោះភាសានិយម ។

(ក) កំណើតព្យញ្ជនៈ

ព្យញ្ជនៈមាន ៣៣ តួគឺ:

កខគយង, បឆដឈញ, ជហឌឍណ, តបិទធន,
បផពភម, យរលវិសហឡ នឹង ១ (អំ) ។

ព្យញ្ជនៈជាធរិត មានសំឡេងតាំង ១០ តួគឺ: ខ, យ, ឆ, ឈ,
ហ, ឌ, ឍ, ណ កើតមកមុនព្យញ្ជនៈជាសិបីល មាន
សំឡេងធ្លុំ ទាំង ១០ តួគឺ: ក, គ, ប, ដ, ជ, ឌ, ត, ទ, ប, ពដែល
ផ្សំនឹងអក្សរ "ហ", ត្រូវអានឆក់ក្រសោបសំឡេងទាំង ២ តួ
ឲ្យរួមគ្នាជាសំឡេងមួយ ។

មន្ត្រីតដ្ឋប្បដ្ឋេ

ក + ហ	>	ខ	អាសហិ	កិ
គ + ហ	>	ឃ	"	គិ
ច + ហ	>	ឆ	"	ចិ
ជ + ហ	>	ឈ	"	ជិ
ដ + ហ	>	បី	"	ដិ
ឌ + ហ	>	ព	"	ឌិ
ត + ហ	>	ថ	"	តិ
ទ + ហ	>	ធ	"	ទិ
ប + ហ	>	ដ	"	បិ
ព + ហ	>	ភ	"	ពិ

អាសដ្ឋប្បដ្ឋេទើបត្រឹមត្រូវតាមសម្មស្សត្យញ្ញាតៈ ។

[១] ត្យញ្ញាតៈយោសាយោសៈ

ត្យញ្ញាតៈទាំង ៣៣ តួនោះ បែកជាពីរតួក្តី:

១ - ត្យញ្ញាតៈ ដែលមានសំឡេងមិនគំកកង ហៅថា

អយោសៈ មាន ១១ តួក្តី: កខ, បឆ, ដបី, តថ, បដិ, ស;

២- ព្យញ្ជនៈដែលមានសំឡេងគឺកកងហៅថា យោសៈ
មាន ២១ តួគឺ: គយង, ជឺឃញ, ឌឺឈណ, ទឺធន, ពឺភម,
យរលវិហឡ, ១ (អំ) ជាយោសាយោសវិមុត្ត (១) ។

សំនាំអាន:

ព្យញ្ជនៈដែលជាទ្វេព្យញ្ជន្ត្រី ឬ “សាលា, វិហារ” ជាដើម
បើព្យញ្ជនៈខាងដើមជាយោសៈ ឬ អៈយោសៈ ព្យញ្ជនៈខាងចុង
ជាវិគ្គន្តៈ ៥ តួគឺ: ង, ញ, ណ, ន, ម នឹងសេសវិគ្គ ៦ តួគឺ:
យ, រ, ល, វិ, ហ, ឡ ត្រូវអានផ្តលតាមព្យញ្ជនៈខាងដើម
ដូចពាក្យថា:

- ង: ច្រងង (ច្រជាអយោសៈ, ងងជាយោសៈ) អានថាច្រងង;
- ញ: កំញម (កំ “ “ ញម “ “) “ កំញម;
- ណ: ពាណិជ (ពាជាយោសៈ, ណិជ “ “) “ ពានិច;
- ន: សំនឹក^(២) (សំជាអយោសៈ, នឹក “ “) “ សំណឹក;
- ម: ច្រមុះ (ច្រ “ “ មុះ “ “) “ ច្រមុះ ;
- យ: ស្រយាល (ស្រ “ “ យាល “ “) “ ស្រយាល;

(១) ១ នេះពាក្យលទ្ធិខាងភាសាសំស្ក្រឹត រាប់បញ្ចូលក្នុងព្យញ្ជនៈ, លទ្ធិខាងភាសា
បាលីចាត់ជាយោសាយោសវិមុត្ត គឺផ្តុំអំពីយោសៈនិងអយោសៈ ។ (២) កន្លែងដែលសឹក,
កន្លែងដែលរឹល ។

- រ: ជិវាប (ជិជាអយោសៈ, រាបជាយោសៈ) អាសថា ជិវាប ៖
- ល: កំលាប (កំ " " , លាប " ") " កំលាប ៖
- វ: ក្រវាត់ (ក្រ " " , វាត់ " ") " ក្រវាត់ ៖
- ហ: ជំហាន (ជំជាយោសៈ , ហាន " ") " ជំហាន ៖
- ឡ: គុឡិកា (គុ " " , ឡិ " ") " គុលិកា ៖

ដូច្នេះជាដើម ។

រឿងលែងតែព្យញ្ជនៈជាវគ្គ ១៦ តួគឺ: ក, ខ, គ, ឃ, ប, ឆ, ជ, ឈ, ង, ឈ, ឌ, ឍ, ណ, ត, ថ, ទ, ធ នឹងសេសវគ្គ ១ តួគឺ: ស ដែលមានសំឡេងរឹងផ្ទុលទៅតាមព្យញ្ជនៈខាងដើមពុំបានហើយមិនត្រូវផ្ទុលផង ដូចពាក្យថា:

- ក: និកាយ ផ្ទុលទៅជា និកាយ ពុំបាន ៖
- ខ: ទុក្ខណា " " ទុកយំណា " ៖
- គ: ដង្កត់ " " ដង្កកត់ " ៖
- ឃ: សង្ឃឹម " " សង់ទឹម " ៖
- ប: វិចិត្រ " " វិជិត្រ " ៖
- ឆ: គុណាយ " " គុណាយ " ៖

ជ: បញ្ជាក់	ផ្ដល់ទៅជា	បញ្ជាក់	ពុំបាន :
ឈ: បញ្ជា	" "	បញ្ជា	" :
ដ: ពិដារ	" "	ពិដារ	" :
ប: ទាហ៍	" "	ទាហ៍	" :
ខ: ប្រឌិត	" "	ប្រឌិត	" :
ឈ: អង្គមាស	" "	អ័ត-បិ:មាស	" :
ត: ជាតស្រះ	" "	ជាទ:ស្រះ	" :
បិ: ពូហើ	" "	ពូជោ	" :
ទ: បន្ទាយ	" "	បន់តាយ	" :
ឆ: កន្ទាយ	" "	កន់ហាយ	" :
ស: ពិសា	" "	ពិសិ	" :

ដ្ឋប្រេះជាដើម សូមពិនិត្យតាមលំនាំនេះជាជរាប ។

(ក) ភាសាខ្មែរ :

ភាសាខ្មែរ ច្រើនជាប់ទាក់ទងដោយភាសាបាលីនិងសិ-
 ល្ហ្រ្តុត; ដែលជាបាលីឬសិល្ហ្រ្តុតនោះ ជួនកាលអាចតាមលំនាំ
 ភាសានោះ ៗ ក៏មាន, ជួនកាលអាចនិយមមកតាមលំនាំភាសា

ខ្មែរក៏មាន; ភាសាខ្មែរ នឹងភាសាខ្មែរ អាណត្តាបំណងសំឡេង
“ហ” ក៏មាន តាមទំនងសេចក្តី ដូចសរសេរថា:

លោកអើយ	អាណហ៍	លោកអ្នើយ,
តាងអើយ	”	តាងអ្នើយ,
សំឡាញ់អើយ	”	សំឡាញ់អ្នើយ,
ព្រះអង្គអើយ	”	ព្រះអង្គអ្នើយ,
ទុក្ខអើយ	”	ទុក្ខអ្នើយ,
ព្រះពុទ្ធអើយ	”	ព្រះពុទ្ធអ្នើយ;

ដូច្នេះជាដើម ។

ម្យ៉ាងទៀតអាណត្តាបំណងសំឡេងត្នាក់មាន ដូចជា

លោកអើយ	អាណហ៍	លោកកើយ;
បងអើយ	”	បងកើយ;
តាងអើយ	”	តាងកើយ;
យាយអើយ	”	យាយយើយ;
ម្ចាស់អើយ	”	ម្ចាស់សើយ;
សំឡាញ់អើយ	”	សំឡាញ់ត្នើយ;

បើអក្សរព្រឹកបង្ហាញរូបសំឡេងមិនស្រួលស្តាប់ ដូចជា ព្រះអង្គអើយ, ភិក្ខុអើយ, ទុក្ខអើយ, ព្រះពុទ្ធអើយ យ៉ាងនេះ ត្រូវបានហៅថា “អើយ” ជាដាច់ខាត (កុំថា ព្រះអង្គអើយ, ភិក្ខុអើយ, ទុក្ខអើយ, ព្រះពុទ្ធអើយ) ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត បើពាក្យដែលឥតអក្សរព្រឹកប ដូចជា តាអើយ, មាអើយ, ពូអើយ យ៉ាងនេះក៏ត្រូវបានហៅថា “អើយ” ដែរ (កុំថា តាអើយ, មាអើយ, ពូអើយ) ។

ឯរបៀបអានភាសាបាលី ឬសំស្ក្រឹត ដែលនិយមមក តាមលំនាំភាសាខ្មែរនោះ មានគ្រឿងចំណាំ ៤ យ៉ាងគឺ:

- ១- និយមដោយយុគលតិក្ខុ;
- ២- និយមដោយសំយោគសញ្ញា;
- ៣- និយមដោយបដិសេធ;
- ៤- និយមដោយសម្រួលភាសា ។

(ក) និយមដោយយុគលតិក្ខុ:

សញ្ញា (:)នេះហៅថា យុគលតិក្ខុ សម្រាប់ប្រើសម្រួល ពាក្យឲ្យងាយអាន, បើពាក្យនោះមានយុគលតិក្ខុនៅខាង បុ្គង, ត្រូវអានឲ្យបេញសំឡេងអក្សរខាងបុ្គងបំផុត, ប៉ុន្តែកុំឲ្យ

អក្សរនោះមានស្នាដៃត្រួតប្រកប, បើអក្សរចុងបំផុតនោះ ជាស្រៈ
 អៈ ត្រូវមានឲ្យឲ្យស្នាដៃអៈ (សំឡេងបាលី នឹងសំស្ក្រឹត
 ពេញទី) ដូចតារាងថា:

លក្ខណៈ:	កុំអាណថា	ស័ក-១៩
ភាវៈ	"	ភា
យុគៈ	"	យុក
និយមៈ	"	និយំ
ចក្កៈ	"	ច័ក
កាលៈ	"	កាល
ទេសៈ	"	ទេស
លាភៈ	"	លាប
សិវិៈ	"	សិវិ
សកលៈ	"	សៈកលប្បសៈកល
ស្វបៈ	"	ស្វប
ញាណៈ	"	ញាណ
វិហារៈ	"	វិហា ។

បើពាក្យនោះមានទីបំផុតជាស្រៈ អា, អេ, អែ, អោ ត្រូវ
 អាសន្និប័សំឡេងទីយៈ ឲ្យឮប្លែកពី អា, អេ, អែ, អោ ធម្មតា,
 ប៉ុន្តែកុំឲ្យមានសូរអក្សរប្រកបខាងបង្កឡើយ, ដូចពាក្យថា:

អ្នា:កុំទៅ	កុំអាសថា	អ្នា -	ឬ	អ្នាក -
អ្នា:ខុសទេ	"	" -	"	" -
មែនអីថា:	"	- អីថា	ឬ	- អីថាក
ខ្ញុំថាអីថា:	"	- "	" -	"
អេ:ឈប់សិន	"	អេ -	ឬ	អេក -
រអេ:រអុ	"	រអេរអុ	ឬ	រអេករអុ
អ្នេ:ៗ	"	អ្នេៗ	ឬ	អ្នេកៗ
អេ:អុៗ	"	អេអុៗ	ឬ	អេកអុៗ
នៃ:មើលវា	"	នៃ -	ឬ	នៃក -
អែ:ជិលខ្ញុំ	"	អែ -	ឬ	អែក
អ្នៃ:កហក	"	អ្នៃ -	ឬ	អ្នៃក
ហៃ:ហ៍	"	ហៃហក	ឬ	ហៃកហក
ឱ:បេញហើយ	"	ឱ -	ឬ	ឱក -

ណោះឮទេ? កុំអានថា ណោះ - ឬ ណោះក - ;

ឆ្មោះមែនហើយ " ឆ្មោះ - ឬ ឆ្មោះក - ។

មួយវិញទៀត ត្រូវប្រយ័ត្ន កុំសរសេររូបយុគលតិគ្គ
បំណុលពីរនេះ (:) ឲ្យប្រឡងរឹសជំនួយ រង្វង់មូលពីរ (:)
នេះឡើយ ។

(១) និយមន័យសំយោគសញ្ញា :

សញ្ញានេះ (:) ហៅថាសំយោគសញ្ញា សម្រាប់ដាក់លើពាក្យ
បាលីឬសំស្ក្រឹតពួកខ្លះ ដើម្បីបំប្លែងសំឡេង ឲ្យក្លាយល្បឿងពី
សូរដើម, ដូចពាក្យថា: អធ្យាស្រ័យ, អនាមិយ, ជ័យ, គំយ,
ភ័យ, រហ័ស, សម័យ, ក្ស័យ, តិប័យ, អាស័យ, និស្ស័យ, វិស័យ,
ម្រក្សណ៍, លក្ខ លក្ខ, អភក្ខ, ពណ័, ពទ្ធ, ឧបនិស្ស័យ,
បច្ច័យ, ពិរាល័យ, ពិស័យ, វិជ័យ, វិស្ម័ន, នង្គល,
ដូច្នោះជាដើម ។

ក្នុងភាសាខ្មែរក៏មានប្រើខ្លះដូចជា: ទូទ័រ, ទទ័រ, ញ័រ,
ជ័រ, ទ័រ, ទ័រ, ភ័រ, ដើមសំព័រ, ផ្លែសង្ឃ័រ, ស្លាត់ជ័រ,
សូរប័ង ៗ, ទល, ដូច្នោះជាដើម ។

(ក) និយមន័យដោយបដិសេធ :

សញ្ញា () នេះ ហៅថា បដិសេធ ឬ ទុណ្ណាយាដិ
សម្រាប់ប្រើប្រាស់សូរព្យញ្ជនៈពោល ដូចពាក្យថា :

គោយាតក៍ អាសថា គោយាត;

ប្រវិញ្ញន៍ " ប្រវិញ្ញ;

ការណ៍ " ការ;

និមន្តន៍ " និមន៍;

ប្រយោជន៍ " ប្រយោច;

បារាយណ៍ " បារាយ;

នព្វវត្ថន៍ " នប់-ពៈវត្ថ;

មហាជាតក៍ " មហាជាត;

ប្រិសាសន៍ " ប្រិសាស;

ភេរីបរណ៍ " ភេរីបរ;

ប៉ុណ្ណោះជាដើម; សូមអានតាមលំនាំនេះជាជំរាប ។

(ក) និយមន័យដោយសម្រួលភាសា

ក្នុងប្រយោគខ្មែរ បើមានបាលីឬសំស្ក្រឹត ជាសព្ទមួយ ។

ដែលមិនមានយុគលក្ខណ៍នៅខាងចុង ត្រូវបានប្រកបនឹងព្យញ្ជនៈ
ចុងសព្វរបស់ខ្លួន, ពាក្យខ្លះដូចជាអក្សរប្រកបដែលមានសង្កត់
មួយពីលើក៏មានតាមទំនងសេចក្តី, ដូចជា:

- ខ្ញុំជាតាយកលើអ្នករាល់គ្នា អានថា - តាយក - ;
- ថ្ងៃនេះកើតបលាបលខ្លាំង " - ប:លា-បល - ;
- ម្តាយខ្ញុំមានសុខខ្សឹម្មយ " - សុ-ណក់ - ;
- កូនខ្ញុំរីកលភ្នែកម្ខាង " - រី-កល់ - ;
- ខ្ញុំមានវិតក្កដេកតំលក់ " - វី-តុក - ;
- ឮពេញសកលនីតបន្លោះ " - ស:កល់ - ;
- ខ្ញុំកាន់ពាក្យសត្យយូរហើយ " - សាត់ - ;
- មនុស្សអធម្មខ្ញុំខាបណាស់ " - អ:ធម៌ - ;

ប៉ុណ្ណោះជាដើម ។

ម្យ៉ាងទៀត បើពាក្យនោះមានច្រើនសព្វ តភ្ជាប់គ្នាជាបទ
សមាស, សព្វខាងដើមត្រូវបានឱ្យគ្រប់គ្នាព្យញ្ជនៈ, សព្វខាង
ចុងត្រូវបានប្រកបតាមវិធីខាងលើ, ដូចពាក្យថា:

ឧដ្ឋានសម័យ	អាណា	អ៊ុត-ហ៊ាន-សៈម័យ;
អធិប្បកម្ម	"	អៈធិម-មៈក័ម;
សប្បប្បណិធាន	"	ស័ប,ប័ប-បៈណិធាន;
សញ្ញាដ្ឋាន	"	ស័ញ្ញ-បៈវុត-ហ៊ាន;
សកលលោក	"	សៈកៈលៈលោក;
វិកប្បសន្តាន	"	វី-ក័ប-បៈសន័-ធាន;
វិក្កុបវិត	"	វី-ត័ក-កៈបៈវិត;
ស្ថាពរព័ស្តុ	"	ស្ថា-ពៈវៈព័ស្តុ;
រាជប្រកាស	"	រា-ជៈប្រកាស.

ប៉ុណ្ណោះជាដើម; សូមពិនិត្យតាមលំនាំនេះជាដំរាប ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ពាក្យខ្លះមានច្រើនសព្វ ជាបទសមាស
 ដែរ តែជាបទបំប្លែង គឺបទដែលត្រូវរៀបយកសព្វខាងចុងមក
 ដាក់ខាងដើមឲ្យផ្ទុយចាករបៀបវេយ្យាករណ៍ សំស្ក្រឹតឬបាលី,
 បែបនេះតាមទម្លាប់ ឲ្យមានបញ្ចេញសំឡេងបទកណ្តាលផង
 គឺត្រង់ដំណាលព្វ ក៏ឲ្យមានសំឡេងប្រកប, ដូចពាក្យថាៈ
 សាមញ្ញជន (អាណា សាម័ញ្ញ-ញៈជន) នេះតាមរបៀប-

វិញ្ញាណករណ៍; លុះយក “ជន” ដែលជាសត្វខាងចុងមកដាក់
ខាងដើម “សាមញ្ញ” វិញ ជាជនសាមញ្ញ. (អាសថា
ជនសាមញ្ញ), មិនត្រូវអាសថា (ជនសាមញ្ញ) ឡើយ ។

ពាក្យបែបនេះមានច្រើន, ដូចតទៅនេះ :

បទវេទ្យាករណ៍	បទចំបូង
រូបសណ្ឋាន	សណ្ឋានរូប;
ពេទ្យមន្ត្រី	មន្ត្រីពេទ្យ;
មន្ត្រីតាយក	តាយកមន្ត្រី;
អាស្រមដ្ឋាន	ភោគអាស្រម;
លាមកជន	ជនលាមក;
បាបមិត្រ	មិត្របាប;
សីលសមាទាន	សមាទានសីល;
ឧបោសថសីល	សីលឧបោសថ;
សីលវិបត្តិ	វិបត្តិសីល;
អាកាសធាតុ	ធាតុអាកាស;
អសុវិមាណ	វិមាណអសុវ;

ចទៅយករណ៍

បណ្ឌិតបរិត

យក្ខតល

ទុព្វលភាព

សម្ពន្ធមិត្រ

ទុគ្គតបុរស

អកុសលកម្ម

មនុស្សសម្បត្តិ

តិរច្ឆានជាតិ

សប្បុរិសបិត

អកុសលបិត

មិត្តសមាគម

ជាតិរស

ទិព្វវិមាន

មនុស្សរូប

បុរាណជន

ចទប់ប្រន

បរិតបណ្ឌិត;

តលយក្ខ;

ភាពទុព្វល;

មិត្រសម្ពន្ធ;

បុរសទុគ្គត;

កម្មអកុសល;

សម្បត្តិមនុស្ស;

ជាតិពិច្ឆាន;

បិតសប្បុរស;

បិតអកុសល;

សមាគមមិត្ត;

រសជាតិ;

វិមានទិព្វ;

រូបមនុស្ស;

ជនបុរាណ

ដំបូងជាដើម; សូមពិនិត្យតាមលំនាំនេះទៀតផង ។

មានពាក្យខ្លះ ដែលពុំមែនជាបទបំប្លែង ក៏មានអានដូច
ជាបទបំប្លែង ខាងលើនេះដែរ, ប៉ុន្តែមានតិបណាស់ ដូចជា:
កិត្តិយសសមាជិក ជាបទវេយ្យាករណ៍ (អានថាកិត-តិ-យស
ស:ម៉ាជិក) ពុំដែលថា (កិត-តិ-យ: ស: ស: ម៉ាជិក) ដូច្នោះទេ,
ប៉ុណ្ណោះជាដើម ; សូមពិនិត្យតាមលំដាប់នេះថែមទៀត ។

ភាសានិយមនេះលំបាកសំគាល់បន្តិច បំពោះអ្នកដែលពុំ
បានបោះភាសាសំស្ក្រឹតនឹងបាលី. តែបើបានពិនិត្យសង្កេតឲ្យ
ជាក់ច្បាស់តាមវិធីដែលបានពណ៌តាមកនេះហើយ អាចដឹង
អានភាសារបស់ជាតិបានដោយត្រឹមត្រូវ ។

កថា ២

ការប្រើពាក្យ

ដើម្បីប្រើពាក្យឲ្យបានត្រឹមត្រូវ គួរតែស្គាល់លក្ខណៈ
អក្សរដែលមានសំឡេងដូចគ្នាឲ្យប្រាកដ, ព្រោះក្នុងភាសាខ្មែរ
មានពាក្យខ្លះមានសំឡេងដូចគ្នា តែវត្ថុផ្សេងគ្នា, សូមសំគាល់
តាមលេខរៀង, បើលេខដូចគ្នា, សំគាល់ថាអក្សរនោះមាន
សំឡេងដូចគ្នាឬស្រដៀងគ្នាខ្លះ, ដូចតទៅនេះ :

“ កី, កិ, កិវ ”

១-កិ (ទ.) បំពង់ក, គល់ក, កដៃ, កជើង, កស្រូវ . . . ។

១-កិ (ក.) កាំងផ្អែម, កាំងធ្វើ, កសាង, កកើត, កក្រមី, កវត្ត . . . ។

១-កិ (ខ.) ពាក្យមានសំឡេងកញ្ជក់ខ្លី សម្រាប់និយាយតប្រយោគដោយ
ខ្សែក ហៅថាសទ្ធានៈ ខ្នងកំពោង, សក់កំស្លូវ, អ្នកកំទៅ, ខ្ញុំកំទៅ, ស្រុកកំក្រ, អង្គកំថ្ងៃ . . ។

១-កិវ (ទ.) ភាសាសំស្ក្រឹតឬបាលី ប្រើថាដៃ : លើកការប្រណាម្យ គឺលើក
ដៃប្រណាម្យសំពះ ។

ទន្សាយសំ ទី ១

មានការត្រូវតាមរួមគ្នាជាមនុស្សកំសក់ អត់អាហារមានកដៃកជើង
ស្លុប ដូរកដប គគាត់កំវែង ខ្នងកំកោង លោងកំស្លៀត ភ្នែកកំទង្គឹត
អង្គុយក្បែរផ្លូវ លើកការប្រណាម្យសូមទានគេ, ព្រោះគាត់ពុំបានកសាង
កុសលពីជាកម្មនមក ។

“ កិល, កិល ”

២-កិល (ទ.) ភាសាសំស្ក្រឹតឬបាលី ប្រើថា : ឈ្លាស, ឈ្លាសវៃ,
ទាយយ៉ាងល្អិត, ល្បិច : ទាយតល, ចាញ់កល, កលមិនឈ្នះគិត . . . ។

២-កិល (ក.) សើមទ្រព្យក្រោមឱ្យស្នើ ឬឱ្យហើបខ្ពស់ : កល់តុ, កល់ត្រៃ,
កល់ស្ពាន, កល់ទូ . . . ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២

កំណល់ដែលកល់ស្តាននេះ ជាឧទាហរណ៍ទេ! កុំជាន់ប្រយ័ត្ន
ភ្នាក់ដួលចាញ់កលរេត ។

“ កិប្ប, កាប់ ”

៣- កិប្ប (ន.) កាលតាំងនៅប្តូរអង្កែង : ម្លូបេកប្ប, អស់កប្ប,
រទុកប្ប, ភ្លើងប្រល័យកប្ប... ។

៣- កាប់ (ក.) សម្រេច, ផ្តាច់, ប្រហារដោយត្រៀមមានមុខមុត
មានជាន់នឹងកាប់បិទដើម : កាប់ដី, កាប់ព្រៃ, កាប់ឈើ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣

ព្រៃយ៉ាងហ្នឹង អ្នកឯងកាប់មួយថ្ងៃខាន ១០ ថ្ងៃយ៉ាងនេះ កាប់
អស់មួយកប្បផងក៏មិនហើយ ។

“ កិម, កាំ ”

៤- កិម (ន.) អំពើ : កម្មជាតុសល, កម្មជាផោតស្ស, កម្មជាតូច,
រងកម្ម, ទទួលកម្ម, តាមយថាកម្ម, យើងអស់កម្មនឹងគ្នាហើយ... ។

៤- កាំ (ន.) អ្វីៗដែលតេរៀបជាថ្នាក់ជាជាន់ សម្រាប់ទល់ទ្រ, សម្រាប់រង,
កាំដណ្តើរ, កាំរទេះ ។ ឈើឬដែកតូចស្រួចដែលដោតនៅចុងនឹម ក៏ហៅថា “ កាំ ” ដែរ :
កាំនឹម ។ ប្រ៊ូញក៏តេហៅថា “ កាំ ” ដែរ : កាំស្នា, កាំធ្នូ ។ គ្រាប់រន្ធក៏តេហៅថា “ កាំ ”
ដែរ : កាំរន្ធា ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤

នទ្ធិមាណពរេវ្កកម្មជ័សាមក ចំពោះនាងឧប្បលវណ្ណាថេរី លុះចុះ
ពីកុដនាងមកវិញ គ្រាន់តែផុតកាំជណ្តើរ ក៏ជួលស្រួលដូចជាត្រូវកាំខ្លះ
ច្រហារ ព្រះធរណីក៏ស្រួចទម្ងាក់ទៅមហានរក ទៅរងកម្មតែសព្វថ្ងៃ ។

“កិណ្ឌា, កិណ្ណា, កាន់”

៥- កិណ្ឌា (ន.) ប្រិញ, ប្រាប់កំភើង, ទង, ដើម, សេចក្តីកំណត់,
បរិច្ឆេទ, រិទ្ធិ; ខ្សែ; សាស្ត្រាម្បយកណ្ណ... ។

៥- កិណ្ណា (ន.) អរិយវិភត្តិក្បាលភ្ជាប់ទៅស្នា (ក): ព្រះបាទទេវបក្តិណ្ណ
អ្នកដែលមានក ១០ ពិភពណ៍ (ក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍) ។

៥- កាន់ (កិ.) ចាប់ខ្ជាប់: កាន់ដំបង, កាន់ឆ្រុក, កាន់បាន ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥

មានសាស្ត្រាម្បយកណ្ណ និយាយថា: ព្រះបាទទេវបក្តិណ្ណ កាល
ទៅច្បាំងនឹងព្រះកម បាទនិម្មិតខ្លួនយ៉ាងធំ មានក ១០ ក្បាល ១០
ដៃមួយពាន់ ដៃខ្លះកាន់ដំបង, ដៃខ្លះកាន់ចក្រ, ដៃខ្លះកាន់លំពែង... ។

“កិល្យ, កាល”

៦- កិល្យ (ន.) ដូចពាក្យ (កម្ម) ដែរ : ម្បយកល្យ, ភ្លើងនេះកល្យ,
រស់នៅឱបអស់អាយុម្បយកល្យ... ។

៦- កាល់ (កិ.) ពាន្ត, ទារទាំងឡាយ : គោកាល់ញី, ឆ្កែកាល់អណ្តើក, កាល់ដើងសក់, កោរកាល់ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦

នែនាទី! កុំគិតតែកាល់ដើងសក់ពេក យើងពុំមែនរស់នៅអស់
មួយកល្យាណ, ចូរទុកសាងកុសលធ្វើបុណ្យសុទ្ធិទានទៅ ប្រយ័ត្នមិន
រួចពីភ្នើនឆេះកល្យាណ ។

“ កា, ការ, កាល, ការណ៍ ”

៧- កា (ន.) ជាឈ្មោះចំពង់ទឹកមួយបែប ធ្វើដោយលោហធាតុ ឬធ្វើដោយ
ផាតិដី : កាដាក់ទឹក, កាមាស ... ។

៧- កា (កិ.) សរសេរចុះឈ្មោះ ទំលំនៅអ្នកទទួលសំបុត្រលើខ្នងស្រោម ឬ
សរសេរផ្សេងបែប : កាខ្នងសំបុត្រ, កាដើងក្អែក ... ។

៧- ការ (ន.) កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើ : ធ្វើការ, មានការ, ទូចការ,
ការល្អ, ត្រូវការ ... ។

៧- ការ (កិ.) បិទបាំង, បំបាំង, ឃាត់បាំង : ការពារខ្លួន, ការសង្រួម,
មួរសរសៃសូត្រឬអំពោះដោយខ្លា : ការអំពោះ, ការសូត្រ ។

៧- កាល (ន.) ភាសាសំស្ក្រឹត ប្រែថា ត្រចៀក, សព្វថ្ងៃប្រើដាក់ដ-
សព្វ : ព្រះអង្គម្ចាស់អង្គនេះមានព្រះកាលិល្អណាស់ ។

៧- ការណ៍ (ន.) ហេតុ, ដំណើរ : ទាន់ការណ៍ហើយ! ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧

តើព្រះនាងមានព្រះរាជាមួយព្រះកង្ខ័យព្រះកាណ៌ ទ្រង់ព្រះ
 សណ្តាប់អ្វី ៗ ពុំសូវបាន ។ ថ្ងៃមួយអាមាត្យចូលទៅគាល់ខ្យល់ពីការធ្វើ
 សង្រ្គាម ស្តេចទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ពុំច្បាស់ បែរជាលើកកមាស ហុចទៅ
 អាមាត្យឲ្យយកទៅឲ្យស្រីស្នំដែលកំពុងការសូត្រនៅក្រោយដំណក់ ។
 អាមាត្យនឹកក្នុងចិត្តថា “ ទាស់កាណ៌ហើយអញ ! ពុំបានសម្រេចការ
 សោះ ” ក៏សរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ក្នុងផ្ទៃទៅអាមាត្យទី ២ ឲ្យចូល
 មកគាល់ព្រះរាជាម្តងទៀត ។

“ កាប, កាព្យ ”

៨-កាប (ន.) ខ្លះសម្រាប់រឹតតប : កបរទេះ; ផាន់ទានសព្វកំមាន, ស្លា
 សម្រែកត : តស្រែកកបរ... ។

៨-កាព្យ (ន.) ដំណើរពាក្យច្រើនមានឃ្លោងឃ្លា : ពាក្យពាក្យ, មេកាក្យ,
 តែងកាក្យ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨

ជាងទេះនឹកតែធ្វើកាបរទេះ មិនដេញទាផងសោះ ឲ្យវាស្រែក
 កាបៗ ច្រង់កេស្តាមពាក្យកាក្យពុំបាន ។

“ ក្រីវ = កើវ, កើវ, តើ តើហ៍ ”

៩-ក្រីវ (ន.) សេចក្តីសរសើរ, របស់តំណាង, របស់ដំណាលពីដួងតា ទុក
 ឲ្យកូនចៅថែរក្សា : ស្រែរក្រីវពីម្តាយ, ដីក្រីវពីដីតា, ផ្ទះក្រីវពីផ្ទះ... ។

៧-កែវី (ន.) រឿង, ហេតុអ្វី របស់អ្នកឯទៀតដែលធ្លាប់ឆ្គង មិនសមគួរ
ប្រាកដ; បើមានអ្នកណាមួយនាំហេតុនោះមកនិយាយប្រាប់អ្នកដទៃទៅទៀត, នោះហៅថា
និយាយកេរតេ (ប្រើក្លាយពីពាក្យក្រីមក) ។

៧-គី (ច.) ពាក្យសម្រាប់និយាយឥតចេញឈ្មោះអ្នកដទៃ, មិនចេញឈ្មោះចំ:
ខ្ញុំខ្លាចទេ, រកខ្ញុំប្រាក់ទេ, ផ្ទះរបស់ទេ, ប៉ាទេសិន... ។

៧-គីហ្វី (ច.) ពាក្យសម្រាប់ប្តីប្រិតទូហៅគ្នាទៅវិញទៅមកដោយស្មោះស្មើ :
គេហ៍អើយគេហ៍, គេហ៍ឆាប់ឡើង, គេហ៍អើយបាយផ្អែមហើយឬនៅ?, នៅទេគេហ៍!... ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ៥

ពានភាស្មាកនិយាយហាមឃាត់ប្រពន្ធគាត់ថា : គេហ៍អើយគេហ៍,
កុំនិយាយកេរតេទេ! ខ្លួនឯងចាញ់ល្បែងលក់ក្នុងតិម្លាយអស់កិត្តិធិត!

“ ក្រី តិ តិ បី = តិ ធិ ”
 ២ ២ ២

១០- ក្រីតិ (ក.) ធ្វើឲ្យស្លាប់សាច់, ធ្វើឲ្យរាបទាប : កូនអម្បែង, ដើម
ឈើកូនគ្នា, កូនសម្បកធ្ម... ។

១០- គីបី (ន.) អាចម, ឧបារ, លាមក; អវយវៈចំណែក
ក្រោយវច្ឆន្ទៈ : ដាក់កូបីអង្គុយ (ខ្មែរបុរាណហៅត្រពោក, គេនិយាយថា: ដាក់ត្រពោក
អង្គុយ (អ្នកបាត់ដំបងនឹងសៀមរាបនៅប្រើពាក្យនេះ) ។

១-២ ក្នុងវិចិត្រសាស្ត្រខ្មែរ ឲ្យសរសេរ កូបី តាមទម្លាប់ដែលធ្លាប់ ប្រើយ៉ាងនេះមក
យូរអង្វែងហើយ, ប៉ុន្តែសំនៀងនឹងបាត់ តូច ឬតូច “អាចម, ឧបារ; គុទ (ទ័យ: ឧទាតូទ)
សម្គាល់សេចក្តីក្លាយមកថា “អវយវៈភាគខាងក្រោយវច្ឆន្ទៈ” : ដាក់កូទអង្គុយ,
ដំណើរសាច់តូទ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០

ខ្ញុំទើបនឹងមកពីភ្នំក្រវាញ៖ អម្បាញ់មិញ ពុំទាន់ដាក់គូបអង្គុយ
ផង ស្រាប់តែឃើញពូកែផល ។

“កោដី, កោដ្ឋ, កោត”

១១- កោដី (ស.) បំនួន ១០ លាន : មួយកោដី... ។

១១- កោដ្ឋ (ន.) ផ្សិត, របស់សម្រាប់ដាក់សព, ដាក់ធាតុ
កោដ្ឋប្រាក់, កោដ្ឋមាស, កោដ្ឋស្លាន់... ។

១១- កោតិ (ក.) ស្ទើច, ស្ទែង, ខ្លាច, ញញើត, ខាម : គួរកោត
គេដែរ, កោតខ្លាច, កោតក្រែង... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១

ម្យ៉ាងមិញមនុស្សប្រហែលជាងមួយកោដី ទៅមើលបុណ្យហែ
សពព្រះបរមចក្រតត្រាធិរាជ, កោតតែជាងដែលធ្វើកោដ្ឋដម្កល់សព
នោះ ចេះធ្វើដូចម្តេចក៏ល្អម្ល៉េះ, គួរឲ្យកោតស្នាដៃជាងដែលធ្វើកោដ្ឋ
នោះណាស់ ។

“ក្រិត, ក្រិត្យ = ក្រឹត្យ”

១២- ក្រិត (ក.) លាក់អ្វីឱ្យមានស្នាមដាស់កាល់, លាក់បំណាំ, ក្រិត
ថ្មបំណាំ, ក្រិតឈើបំណាំ... ។

១២- ក្រិត្យ (ន.) ភាសាសំស្ក្រឹត (ក្រឹត្យ = ក្រិត្យ) ប្រែថា ច្បាប់ :
កាន់កាប់ក្រិត្យក្រម, កាន់កាប់ក្រិត្យវិន័យ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២

អ្នកកាន់ក្រិត្យវិន័យ ត្រូវចេះចាំវិន័យឲ្យច្បាស់ ដូចគេក្រិតច្រូចំណាំ
កុំឲ្យក្នុងច្រវៀងសង្រួត ទាំងឲ្យគាប់ទុនព្រះពុទ្ធសាសនា ។

“ក្រឹម, ក្រឹ”

១៣- ក្រឹម (ន.) លំដាប់, បែប, បែក, ពួក, ក្បួន : ក្រឹមព្រិល្មេទណ្ណ,
ក្រឹមរដ្ឋប្បវេណី; នាមងារក្នុងដំណែងរាជការយុំ ក៏ហៅថាក្រឹមដែរ (ក្លាយមកពីក្រឹមការ) :
ក្រឹមស៊ុន, ក្រឹមអាំង ។

១៣- ក្រឹ (ក.) ប្រកប, បញ្ចុះលោហធាតុផ្សេងៗ នឹងដែក : ក្រឹមាស
តំយកមាសមកប្រកប ឬបញ្ចុះនឹងដែក ។

១៣- ក្រឹ (គ.) ខ្លាំង, ស្ងួតស្ងប់, អន់, សៅហ្មង : ក្រឹខ្លួន, ក្រឹចិត្ត... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣

ក្រឹមស៊ុននៅក្នុងក្លានពន្លឺ ចេះក្រឹមរដ្ឋប្បវេណីយ៉ាងចំណាន គាត់
មានកាំបិតក្រឹមាសមួយ សៀតចង្កើងដើរទៅលេងចូលរូកវ៉ែន ស្រាប់តែ
ជ្រុះបាត់កេតុយើញ ក៏មានទឹកមុខក្រឹមក្រំពុំសប្បាយ ។

“ក្រឹដ្ឋ, ក្រឹដ្ឋ”

១៤- ក្រឹដ្ឋ (ន.) ឈ្មោះដែកមួយនៅក្នុងមជ្ឈិមប្បទេស, អ្នកនៅក្នុងដែក
នោះក៏ហៅក្រឹដ្ឋដែរ ។

១៤- ក្រឹដ្ឋ (ក.) ចងទប់, ចងទប់កំទូច : ក្រឹដ្ឋទូត... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២

មានក្នុងម្នាក់និយាយប្រាប់ថា : នៅស្រុកភ្នំ គេមិនចេះក្នុងរន្ធក
រោចដូចខ្មែរទេ ។

“ ខណ្ឌ, ខន្ធ, ខាន់ = ខ័ន ”

១៥- ខណ្ឌ (ខ.) សង្កាត់, ប៉ែក, កំណត់, ប៉ែកអាណាខេត្ត, កំរិត,
បំរាមផ្តាច់មិនឲ្យធ្វើ : ទៅមកបានពីតមានខណ្ឌទេ, ខ្ញុំនៅខណ្ឌដីក្រែង ... ។

១៥ - ខន្ធ (ខ.) ក, ដើម, ជួរ, គំនរ, កង, ប្រជុំ, សេចក្តីកំណត់ :
ខន្ធ ៥ រូបកូន្ត..., ទំនាយខន្ធ, រំលត់ខន្ធ ... ។

១៥ - ខាន់ (ខ.) ត្រៀមសាស្ត្រាសម្រាប់រាជ្យ មានសណ្ឋានដូចលំពែង
តែមានជងខ្លី : ព្រះខាន់រាជ្យ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥

មានលោកគ្រូមួយអង្គនៅខណ្ឌពួក លោកសំដែងប្រៀបធៀប
ខន្ធខាន់ ៥ ថាដូចជាព្រះខាន់ជម្រះមុត ។

“ ខោ, ខោរ ”

១៦ - ខោ (ខ.) សំលៀកធ្វើដោយសំពត់ មានសណ្ឋានច្រើនយ៉ាង មាន
ជើង មានចង្កេះ : ខោជើងវែង, ខោស្លាប់ភ្លៅ, ខោទ្រីតាប៉ា ... ។

១៦ - ខោរ (ខ.) ឈ្មោះស្វាមួយពួកសម្បុរខ្មៅប្រិះនៃមាត់ជិតស្វាព្រិះ
មុខខ្លី : ស្វាខោរ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៦

ជាតិស្វាខារ បើមុកជាយកមកជំកើង ចំពាក់អាវខោឲ្យ ក៏
ទៅតែថោកទាប ។

“ ភី, ភី ”

១៧ - ភី (គ.) នំតសំដី, ឥតសូរ : មនុស្សត, [បាក់ត ។

១៧ - ភី (ឆ.) ឈ្មោះឈើស្រែកមួយយ៉ាងឥតភ្លើម មានសម្បក្នុងផ្ទៃ យក
សម្លីទោះមកញត់ពួក ញាត់ខ្នើយ : ដើមគរ, ផ្កាគរ, ផ្ទៃគរ ... ។

១៧ - ភី (ក.) ចាក់ប្រមូលគ្នាធ្វើឲ្យជាតំនរ : គរក្បាលឈើគ្នា, គរឈើ
ក្បែរផ្ទះ, គម្មីរក្បែរចិញ្ចើមជួល ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧

ម្ចាស់កូន! ឯងឃើញមនុស្សគ កំពុងអង្គុយលើគំនរឈើ ដែលគេ
គរទុកគ្រោមដើមគរនោះឬទេ? មនុស្សដែលគតចំណេះវិជ្ជាក៏ដូច្នោះដែរ ។

“ ភីល ភីល ”

១៨ - ភីល (ឆ.) គន្លាក់, ឈប់ : គិលនង្គ័ល, គិលជន្លូញ, គិលមែក-
ឈើ គិកាត់មែកបាស់ចោលដើម្បីឱ្យលាស់ថ្មី ឬគិលមែកទម្លាក់មកដើម្បីចេះផ្ទៃ, (ប្រើក្នុង
ពាក្យរាសត្រាមនិង) ។

១៨ - ភីល (ក.) សូរសន្លឹកឲ្យដោយផ្អើល ដោយសំឡេងច្រើន : ចាបផ្អើល
គីល, សើចឮគីល

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨

ខ្ញុំចាក់តាមួយជន្មញ្ញាលិបដល់គិល គោស្មុះញាក់ទៅក្នុងត្រីពាំង
ក្រកម្ពីលគល ។

“ គុណា, គុន ”

១៧— គុណា (ន.) ដំណើរធ្វើឲ្យចំរើនកើនឡើង : លេខគុណា, គុណា ១០
ជា ២០ ... ។

១៧— គុណា (គុ.) សេចក្តីចំរើន, ថ្នាក់, ដាន, លក្ខណៈ, ចំណែក,
សេចក្តីល្អ, សភាវៈដែលចំរើនឡើងដោយលក្ខណៈរបស់ខ្លួន : គុណាមាតាបិតា, គុណាគ្រូ... ។

១៧— គុន (ន.) ឈ្មោះសិល្បៈខាងគ្រឿងអាវុធ សម្រាប់ចូលប្រយុទ្ធ
ផ្ទាល់ខ្លួន, ដាច់ណោះវិសេសម្យ៉ាងរបស់អ្នកចម្បាំង ក្នុងសម័យបុព្វបុរសរបស់ប្រទេស :
គុនជំបង, គុនដាវ, គុនលំពែង ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៩

អ្នកគង់គុណាមាតាបិតា តែងមានជំនះជំនះជាធរប ដូចរឿងបុរស
ចេះគុនជំបងនឹងស្តេចចោរ ។

“ គុម = គុំ, គុម ”

២០— គុម (គិ.) បង់ដោយអាច្រក់, បង់ធ្វើការរាំគួរ, បង់នឹងបៀត
ចៀនបំផ្លាញ, បង់គំនុំ : គុមចាក់គ្នា, គុមសម្លាប់សត្រូវ ... ។

២០— គុម (ន.ម. ថ. គំ = គម) ពួក, ប្រជុំ, មន, ប្រជុំដើម
ឈើឬដំណាំផ្សេងៗ គុម្ពស្នៅ, ពោធិ៍ ១ គុម្ព ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០

ទៅទ្រុឌក្នុងសម្លាប់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ បានរឿងទៅលើភ្នំពួនក្បែរភ្នំពេញ
ចាំប្រមៀលឬទម្លាក់មកលើព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

“ ភី, ភីវ ”

២១- ភី (ន.) ស្នូមភ្លោះព័ទ្ធជុំវិញបន្ទាយប្រវែង, ពាក្យបុរាណហៅថា
សីណា : ដីកត្ត ; ជំនួនព័រដ្ឋមន្ត្រី កំហៅថាតូដៃរ : មួយតូ, ពីរតូ, បីតូ, ឆ្លស្រែករ
តូស្មេហា ... ។

២១- ភីវ (ក.) ធ្វើឲ្យកើតជារូបភាពសព្វសរពើ ដោយដំឡើ, ធាកក
ឬដីក : តូរូប, តូរតំនូរ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១

ក្បាច់ចម្លាក់ នៅប្រាសាទនគរវត្ត ដែលជាស្នាដៃរបស់បុព្វបុរសខ្មែរ
ជាក្បាច់ល្អអស្ចារ្យ ពុំអាចគូបច្នៃគ្នាភាគឲ្យដូចបាន, នៅខាងក្រៅប្រា-
សាទនោះមានជីកគូព័ទ្ធជុំវិញ ។

“ ត្រា, ត្រាហ៍ ”

២២- ត្រា (ន.) កាល. សម័យ : ត្រាត្រ, ត្រាកើតឡូតូ, ត្រានេះ,
ត្រាសោះ, ត្រាមុន, ត្រាប្រាយ ... ។

២២- ត្រាហ៍ (ន.) ដំណើរអង, អបអង, កៀរអង : ប្រើក្លាយ
ជាកិរិយា : ត្រាហ៍មនុស្សចូស, ត្រាហ៍មនុស្សជិក, ត្រាហ៍មនុស្សស្រីវង ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២២

ភាសិតបុរាណថា : “ ជំងឺត្នាក្នុងត្រាក្រ សម្បូរលក្ខណ៍ខែកត្តិក ”
ដែលជំងឺត្នាក្នុងត្រាក្រនោះ ដូចជាមានករណីណា ដែលលិចសំពៅ
កណ្តាលសមុទ្រ ខំហែលយោងត្រាហ៍មានការចង្រៃខ្លួន ដកបមានទៅ
តាមកជួរ ។

“ ឆ្ល, ឆ្លា ”

២៣- ជំ (គ.) ដែលមានព័ត៌មានដល់ ឬខាងចុងដើមស្លឹកឡើង
ដងកាំបិតបន្ទោះង កូចង, ក្តារង, ឈើង, មុខង ... ។

២៣- ជំរ (ក.) សំដៅអាការមាយា ដោយធ្វើស្រឡាញ់ ឬដោយ
អាក់អន់ចិត្ត : ងរចុះងរឡើង ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៣

តាម្នាក់ជាមនុស្សចិត្តស្រាល តែនិយាយទាស់ចិត្តនឹងភ្នាម, គាត់
ចិត្តមជ្ជិក តែនឹងកាំបិតបន្ទោះយមានចង្រៃខ្លួនប្រែករទេ ។

“ ឆ្លា, ឆ្លា ”

២៤- ឆ្លា (ក.) លើកដៃឆ្លា ឬលើកដៃវាសង់, លំតាំគុន : ឆ្លាដៃ,
ឆ្លាដៃឆ្លា ... ។

២៤- ឆ្លាវ (ន.) មុខការ, រឿងណាដែលការតាមបណ្តាស័ក្តិ, តាមក្រ-
ស្តង, យសស័ក្តិ : ឆ្លាវជាមេឃុំ, ឆ្លាវជាព្រះគ្រូ ... ; ឬកាតដីល្មមកំលាំងប្រសើរឡើយ
ពេលហើយ : ដីមួយដំរា ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៤

ព្រះបាទជ័យវរ្ម័ន ទី ៧ គាត់មានគោល្យនិយម គោលនយោបាយ
ណាស់គ្រាន់តែ ៤ ធាតុ សុទ្ធស្រេងច្រើនឈ្នះ គាត់ត្រូវស្រឡាញ់
បានប្រាំបី ។

“ ប៊, ប៊ ”

២៥- ប៊ (ក.) ពុទ្ធសាសនាប្រកាស : មនុស្សជាតិដើម
ច្រើនឈឺធ្លាក់ ។

២៥- ប៊ (ខ.) ស្បែកក្រហម គឺស្បែកដែលគេទុកជាងស្រីមោលរូប
ស្បែកជាប់រំហោក : ច្បាប់ ឬច្បាប់; ឈ្មោះឆ្នាំទី១១ : ឆ្នាំ ។

២៥- ប៊ (គ.) ប្រព្រឹត្តិ, ដើរ, ទៅ, ត្រឡប់ : ចរាចរណ៍... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៥

មនុស្សជាតិដើមគ្មានណាទេ គេឃើញគូកបឈឺធ្លាក់, ច្រើន
តែនាំគ្នាកាន់ដំបូលទៅចៅកាន់គល់ឈើដែលរំលំ កាប់ជាបន្ទះតូចៗ
ឬជាគ្រាប់ ទើបគេដកជញ្ជូនយកមកផ្លុះ ។

“ ប៊ក្ក = ប៊ក្ក, ប៊ក្ក ”

២៦- ប៊ក្ក (ខ.) កង់, កង់អាណា, អាវុធមានសណ្ឋានដាច់មូលមាន
ភ្លៀងជាប់គ្នាជុំវិញមានមុខមុត, មណ្ឌល, រង្វង់មូល, ប្រទេស, អាណាខេត្ត, ពួក,
ហ្វាន, កងទ័ព ចក្ររបស់ស្តេចចក្រព្រឹត្តិ ។

២៦- បាក់ (ភ.) បុរេដោយត្រៀមប្រហារមានមុនស្រួច, យកអ្វីៈ
ក្រៅអំពីត្រៀមប្រហារបុរេបូរៈ ចាក់មួយកំបិត; ចាក់ទឹកចោល ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៦

អាវុធមួយចំពោះសមាគមក្នុងឈ្មោះចក្ខុវិស័យ ចក្រនេះមានមហិទ្ធិ-
បុទ្ធិណាស់ បើគ្រឿងទៅទិសណាអាចចាក់តាមចម្ងុះ ឱ្យវិញ្ញាណក្នុង
ទិសនោះឱ្យលំអោយទៅបាន ។

“ប័ណ្ណ = បណ្ណ, បាត់ = ប័ន បន្ត = បន្តិ, បន្តិ”

២៧- ប័ណ្ណ (ភ.) កាច, ក្តៅ, ហ៊ាំ : មនុស្សប័ណ្ណ ។

២៧- ប័ណ្ណ (ន.) កំណាច, សេចក្តីក្រោធ, កំហឹង : ទឹកប័ណ្ណគឺស្យា
(ពាក្យហៅដោយសន្តតបច្បៀសឈ្មោះស្រ្តា) ។

២៧- បាត់ (ន.) ឈ្មោះឈើមានផ្លែ កាលនៅខ្ចីមានរសបត់ លុះដល់
ទុំមានរសផ្អែមភ្លឺប្រហើរឈ្ងុះ : ផ្លែបាត់, ស្លឹកបាត់, បាត់ទុំ ... ។

២៧- បន្តិ (ន.) សភាវៈសម្រាប់បំភ្លឺលោកក្នុងវេលាយប់ : ព្រះចន្ទ,
ដំណើរព្រះចន្ទ ឬថ្ងៃចន្ទ ... ។

២៧- បន្តិទី (ន.) ឈ្មោះឈើមានភ្លឹកក្រអូប : ចន្ទស័ស, ចន្ទស័ក្រហម,
លំអិតខ្ចីមចន្ទស័ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៧

កាលពីព្រឹកនាឃមានភ្លៀងធ្លាក់ណាស់ថា : បើដល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មី

ខែកត្តិកហើយ ទៅវេលា រាប់ដែលមានព្រះចន្ទៈតញ្ជវង់ ស្តេចរាមិរ្យ
តែងលាមស្រលាចកាងដោយសំគិតខ្លះៗ ខ្លះក្រហម ហើយសោទ័យ
ចំណូលស្រីដ៏ដួលទៅក្រោមដើមបាទ ។

“ បារ, បារ ”

២៧- បារ (ភ.) ធ្វើរបងតាមៗដោយដោតចម្រើមឡដាំបារិក : បារ
ចំណារ, បារសាស្ត្រា, បាររបង ... ។

២៧- បារ (ន.) ឈ្មោះឈើមានផ្កាក្រហមក្លិនឆ្ងាប : ដើមបារ,
ផ្កាបារ, ... ។

២៧- បារ (ន.) បំពង់ឬប្រកប្រដាប់ ធ្វើដោយមាស ឬប្រាក់ដោត
និងខ្សែ សម្រាប់ពួកស្រីក្នុងកម្ពុជរដ្ឋនាសំដើម : បារមាស, ពាក់បារ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៨

បារមាសរបស់កូនខ្ញុំសុខល្អណាស់ ពណ៌ក្រហមខ្ញុំ ដូចផ្កាបារ ។

“ បិត, បិត ”

២៧- បិត (ភ.) កាត់ដាច់ណិត : បិតបន្លែ, បិតខ្មៅដៃ ... ។

២៧- បិត (ន.) ធម្មជាតិសម្រាប់សង្ស័យអារម្មណ៍, សម្រាប់គិត : បិត
ល្អ, បិតអាក្រក់, សប្បាយបិត ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២៧

មាន ១០ សិក្ខា ខ្នាត ជា អ្នក មាន ចិត្ត ជ្រះថ្លា ក្នុង ការ កុសល វេលា មាន
អុហ្វា វា ម្តង ។ ច្រើន ចូល ចិត្ត ក្នុង ការ ជា សូ មាន ចិត្ត ច្រវែង ជា ចើម ។

“ បើក, បើប ”

៣០ - បើក (ខ.) ឈ្មោះ ដំណាំ មាន ស្លឹក ប្រើ ការ មាន ផ្លែ ជា អាហារ :
ចេក ណាំ រ៉ា, ចេក ស្លែ, ចេក ពង មាន់ ចេក អង្កា, ចេក ខ្លួន, ចេក ផ្កា ... ។

៣០ - បើប (ខ.) សូរ សម្រែក មួយ បែប : ភ្លេង ស្រែក ចេប, កណ្តុរ
ស្រែក ចេប ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣១

កណ្តុរ ស្រែក ចេប ឈ្មោះ ចេក គ្នា ស្តី ព្រះ មាតា ចេប ។

“ ហោត, ហោទ, ហោទក ”

៣១ - ហោត (គ.) ទី ទៃ តិ ទេរ តិ ចំ ហុង : ប្រាង ចោត ; ឈ្មោះ ក្លាន
សមុទ្រ មួយ ពួក ហៅ ក្លាន ចោត ... ។

៣១ - ហោទ (ក.) តៀន, ជា សំ តៀន ; សូរ ដំណឹង ; ដាក់ ចំ
លោក ; ប្តឹង, ប្តឹង ប្រកាន់ ; ចោទ ថា សួច, ចោទ ឲ្យ កេ, ចោទ ប្រកាន់ ... ។

៣១ - ហោទក (ខ.) អ្នក ចោទ : ខាង ចោទ កំ អាង ថា ឃើញ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣០

ភាពខ្មាត់ខ្មាត់ដើម្បីដាក់ទៅក្នុងជ្រោះចោត គាត់ចោទថាខ្ញុំបានគាត់;
ខាងចោទក៏ ចោទបែបនេះ គឺចោទដោយកំហឹង ។

“ ប្យា, ប្យា ”

៣២- ប្យា (ន.) ឈ្មោះឈើផ្កាមួយប្រភេទ ផ្កាតូចតូច : ផ្កាប្យា ,
ដើមប្យា ... ។

៣២- ប្យាវ (ន.) សួនដំណាំផ្កា, ទីដីដាំបន្លែឬដំណាំរាយរង
ផ្សេងៗ : ប្យាវផ្កា, ប្យាវអំពៅ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣១

នៅទុរិយារវាងក្រុមច្បាប់អំពៅ មានសួនច្បារមួយធំទេវជាសដោយ
ផ្កាច្បារនិងផ្កាចំប៉ី; ខាងក្រោយវាមាន មានច្បារដំណាំជាច្រើន ។

“ ប្យតិ, ប្យតិ ”

៣៣- ប្យតិ (ភិ.) ឃ្មាត, រមួត, ស្លាប់, ដែលស្លាប់ហើយ, ច្រើន
និយាយចំពោះទេវតាអស់ជីវិត : ទេវតាប្យតិ, ទេស្រប្យតិ ... ។

៣៣- ប្យតិ (ន.) កិរិយាឃ្មាត, សេចក្តីស្លាប់ : ការប្យតិ, ដំណើរ
ប្យតិ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣២

កិរិយាប្យតិរបស់នាងបតិម្មតិកា ចំរើនជានិការប្យតិ របស់ទេវ-
តាទាំងឡាយដែលប្យតិក្នុងកាលទាំងពួង ។

“ ឆ័ន្ទ ឆ័ន្ទ ”

៣៤- ឆ័ន្ទ (៩.) ឈ្មោះដំណើរការព្យាយាម មានកំណត់ដោយអក្សរ
ដែលត្រូវរៀបរៀង តែងធន្ទ ... ។

៣៤- ឆ័ន្ទ (ក.) បរិភោគ, ស៊ី : ឆ័ន្ទុលោកឆាន់, ឆាន់បបរ,
ឆាន់បារី, ឆាន់ហេសដ្ឋិ: ... ។

៣៤- ឆ័ន្ទ (ឡ.) ពាក្យសម្រាប់ព្រះថេរៈនិយាយចេញឈ្មោះខ្លួនថាខ្ញុំ
ទៅកេរ្តិ៍ខ្ញុំវស្សប្បសាមណេរ: ឆាន់មិនសូវស្រួល ... ។

ឧទាហរណ៍ ឆ័ ៣៤

ថេព្រះគេជព្រះគុណដាន់ហើយ មេត្តាគែនឆ័ន្ទមួយឲ្យខ្ញុំព្រះ-
គុណ ។ ទេហេក! ឆាន់រលំណាស់ ។

“ ឆ័, ឆ័ ”

៣៥- ឆ័ (៩.) ឈ្មោះសម្មមួយយ៉ាងស្នដោយមានសាច់ខ្លាញ់ ឬខ្លាញ់
ចម្រាញ់ឲ្យស្ងួត ៖ ឆ័មី, សម្មតា, ឆាបណ្តែក, ឆាទឹក, ឆាពោក ... ។

៣៥- ឆ័ (ក.) ធ្វើសម្មតា, ស្នតា ; ពាក្យប្រៀបព្រាងមើលមុន, ល្បួង
មើលមុនដើម្បីឲ្យដឹងទំនង : ឆាចាលមួយលើកទៅចុះ ... ។

៣៥- ឆ័ (គ.) ដែលប្រិះស្រាំ : ចានតា, ឆ័លតា ...; ពាក្យ
ប្រៀប ប្រិះឆាគីមោះមែនឆ័ត្តបន្តិចបន្តួច : ឆាឲ្យប្រិះឆាចិត្ត, ធ្វើសង្ឃឲ្យប្រិះឆា ... ។

៣៥- ឆ័ (ឡ.) ឲ្យស្ងួត ដោយ ឆាខ្លាញ់ ។

៣៥- ឆ្នាំ⁺ (១.) ពាក្យបន្តរក្សាបទច្រៀង, ទទួលសង្វាក់ក្មេង ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣៥

តែពួសំឡេងអ្នកទទួលសង្វាក់ក្មេង ស្រែកតា ៗ វេលាលា តាំឱ្យ
ប្រែឆាចិត្តខ្ញុំ ពោះវិទូលទានសុទ្ធតែសម្មតា កំពុំសប្បាយចិត្ត ។

“ ឆ្នាំ, ឆ្នាំ ”
៦ ៦

៣៦- ឆ្នាំ (១.) បសុសត្វបញ្ចុកមួយយ៉ាង ជាសត្រូវនឹងកណ្តុរ :
សព្វឆ្នាំ, ឆ្នាំខ្មៅ ... ។

៣៦- ឆ្នាំ (២.) តូចបំផុត, សម្រាប់ហៅវត្ថុដែលតូចវែង ឬសំឡេង
តូចស្រួច : អម្បោះឆ្នាំ, សំឡេងឆ្នាំ, សក់រ៉ូតឆ្នាំ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣៦

ខ្ញុំមានឆ្នាំឈ្មោះលម្អយ រមែងលើកឆ្នាំ ដូចសរសៃសូត្រ, សំឡេង
វា ក៏ពូសូរឆ្នាំពេកេត្តឱ្យស្តាប់ ។

“ ឆ្នើ, ឆ្នើ ”
៧ ៧

៣៧- ឆ្នើ (១.) ឈ្មោះត្រីស្រីកមួយយ៉ាងពួកត្រីវិស, កាលនៅ
តូចហៅត្រីដៀប, ធំតទៅទៀតហៅត្រីឆ្នើ, ទៅត្រីឆ្នើទៅទៀតហៅកហូ ។

៣៧- ឆ្នើ (២.) មាសតាន់ដែលពុំទាន់របតាធ្វើអ្វី ៗ, មាសដុំ :
មាសឆ្នើ, ឆ្នើមាស ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣៧

មានរឿងព្រេងមួយដំណាលថា : មានយាយចាស់ម្នាក់ ចាប់
បានត្រីភ្នំមួយក្នុងមួយថ្ងៃ ដែលព្រះឥន្ទ្រមកខំម្នាក់, តាតែងក្រោយព្រះ
រាជ, ព្រះអង្គបានព្រះរាជទានទាន ៧ គ្រាប់ឲ្យជារង្វៀម ។

“ ជន្ល, ជន្ល, ជន្ល ”

៣៧- ជន្ល (ក.) ឡើងដោយសាយភាយ : ទំកន្លំ ; ពាក្យប្រៀប
បរិបូរ ពោរពាស, ច្រើននិយាយតែអំពីភោជនាហារ : ថ្ងៃនេះក៏ជន្លំពោរពាសម៉្លេះ រកតែទទួល
ទានពុំអស់ ។

៣៧- ជន្ល (ខ.) ភាសាចាស់ សព្វសព្វដែលកើតក្នុងលោក,
មនុស្ស, អ្នកដឹង: បណ្តាជន, ពួកជន, ជនរើរតាក់ ... ។

៣៧- ជន្ល (ខ.) ភាសាសំស្ក្រឹត កំណើត, ដំរិត : ព្រះជន្ល, ដំរិត
ជន្ល, ទ្រង់ព្រះជន្លនៅ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣៨

លោកគ្រូខ្ញុំមានថេរដ៏កាថា “ កាលលោកមានព្រះជន្ល ២៥ ឆ្នាំ
មានទឹកជន្លលិចកូរនេះម្តង, ពួកបណ្តាជន ធ្វើស្រែពុំកើតសោះ ក្នុង
ឆ្នាំនោះ ” ។

“ ដប, ដប ”

៣៧- ដប (ក.) ឡើង, ស្វាឡាយឡើងៗ, សូត្រិកាយមន្តអាគម

រឿប ៗ ឬសូត្រដោយនិកតែក្នុងចិត្ត : ឥសិធម តិវិសិសូត្រិយមន្តរឿប ៗ ឲ្យកើតជា
អ្វី ៗ តាមបំណង ។

៣៧- ជ័ប (ន.) កិរិយារឿប, ដំណើររឿប : ការដបរបស់ពួកឥសិ,
ព្រះរាជដប ... ។

៣៧- ជ័ប (ន.) កន្លែង, ប្រទេស ឬអាពាហ៍ពិពាហ៍ : ដប់ភ្នំ,
ធ្វើស្រែដោយសារទឹកហូរមកពីដប់ ។

៣៧- ជ័ប (ភិ.) ធាតុរាវ : ស្រូប, បិទដោយផ្អែបបច្ចុះមាត់ទាំងពីរខ្ទប់គ្នា :
ម្តាយដប់បង្ហើយកូន ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៣៧

ឈ្មួតក្បាលអាខ្យវកយក្ស វេលព្រះឥសូរជបឲ្យ បើបោះៗព្រះ
អាត្មាស អាចដប់ស្រូបចម្លុះជាតុទឹកបណ្តាលឲ្យកំទេចក្រឡីឥសស៍ ១២ ឆ្នាំ ។

“ជាតិ, ជាតិ”

៤០- ជាតិ (ភុ.) ដែលកើតហើយ, ដែលមាន, ដែលប្រាកដហើយ :
ជាតិឲ្យបដិហាន, ជាតិឲ្យគំមុន ១៥ ឆាវ, ដែលមានរសជាតិ ។

៤០- ជាតិ (ន.) កំណើត, ការកើត : ម្ហូបជាតិ, ពីរជាតិ,
រសជាតិ, ជាតិផ្លូវ, ជាតិហ៊ុរ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤០

ខ្ញុំកើតក្នុងជាតិនេះឥតខ្ចោះណាទេ ខាងការដើរប្តេង ខ្ញុំហ៊ាន
ជាតិឲ្យដើរឲ្យគំមុនជាទិច ។

“ ដី, ដីរ, ដីវ ”

៤១- ដី (ប.) អ្នក; ឯង, ពាក្យត្រូវសមស្រាប់ហោរក្នុងប្រុសដែល
ទើបសឹកពីសាមណេរ ឬសម្រាប់អ្នកធំ, អ្នកចាស់ ហោរ អ្នកតូចជាង ឬក្មេងជាងដោយរាប់
អាណ : ដីឯងទៅណា ... ។

៤១- ដី (ន.) ស្រ្តីដែលកោរសក់ស្លៀកដណ្តាប់សំពត់ស កាន់សិល :
ដូនដី, យាយដី ... ; អ្វីៗដែលមានរសជាតិធ្វើឱ្យដំណាំលូតលាស់ល្អ : ដីដី; ទម្ងន់
អនុភាពអំពីដីម្តង : មានទម្ងន់ពីរដី ... ។

៤១- ដីរ (ន.) ឈ្មោះដំណាំមួយភ្នាក់សម្រាប់ប្រើស្លឹកដារបោយ ឬបង់
បំបាត់ក្លិនឆ្កាប : ដីរនាងរង, ដីរអង្កាម, ដីរស្លឹកត្រៃ ... ។

៤១- ដីវ (ន.) ក្លាយមកពីដីវ; ពាក្យសម្រាប់ហោរព្រះពុទ្ធរូបអង្គធំៗ
ដោយសន្មតថាដូចជាព្រះអង្គមានព្រះនិទ្ទេស : ព្រះដីវ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤១

យាយដីនៅវត្តអង្គរ មានចៅប្រសម្ភាគ ទើបនឹងសឹកពីសាមណេរ
ឈ្មោះដី ម៉ុំ គាត់ច្រើនទៅកើចកាចម៍ប្រចៀវ ក្នុងប្រាសាទនគរវត្ត
ត្រង់កន្លែងធម្មល្អព្រះដីវធំៗ យកមកធ្វើដីវណាំ ព្រោះគាត់ស្រាវ
ដាំដីរណាស់ ។

“ ដី, ដីរ ”

៤២- ដី (គ.) ដែលឆ្លងមិនសូវមានក្តីត្រូវសម : មនុស្សដី, ដូជន,
ដូជិត, ដូរ ... ។

៤២- ជ្រូង (ន.) របៀបរៀបរៀងគ្នា : ឈរជាជួរ, ពោត ៦០ ជួរ ;
ដំណរស្ម័គ្រក្នុងសៃបុព្វបុរស, ជំបូរ, ជួរខាងម្តាយ, ជួរខាងឆ្វេង... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤២

ចណ្តា សិស្សដែលឈរជាជួរនេះ មានសិស្សម្នាក់ជាភេស្តិកាគ្រក់
ជួរដាច់, ភេស្តិកានេះត្រូវជាញាតិជួរខាងជិតខ្ញុំ ។

“ ដោក, ដោត ”

៤៣- ដោក (ក. ច. ក. វ.) ទទឹកគ្រាបសព្វ : ភ្លៀងដោកដី
ទទឹកដោក; ពាក្យច្របូប : គ្រាបសព្វសាច់, សឹប, គ្រិល : ដោកចិត្ត, ស្រវឹងដោក,
ស្គាល់ដោកដាំ ... ។

៤៣- ដោតិ (ន.) សេចក្តីសុខស្រួល, សេចក្តីសមប្រកប, សេចក្តី
កើតការ : ថ្ងៃមានដោត, មនុស្សមានដោត, អ្នកមានដោត, ព្រះមានដោត : ដោត-
ដ៏យ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៣

ខ្ញុំជាមនុស្សអត់តួតតោត មានកូនពីរអ្នកដែរ សុទ្ធតែជាអ្នកស្រ-
វឹងដោត, ម្យ៉ាងមិញភ្លៀងទទឹកដោកម្រងកខ្វក់ស្រវឹងដោត ។

“ ញាតិ, ញាតិ ”

៤៤- ញាតិ (ន.) ដែលញឹកដុកដិត ដោយស្មើឬស្មុំនឹងលើក្នុងៗ :
ញាតញឹក, ព្រៃនុះ ញាតណាស់ ; ប្រើផ្សំនឹងស្ម័គ្រតក់មាន : ព្រៃញាតស្ម័គ្រ ។

៤៤- ញាតិ (ន.) អ្នកដែលរួមខ្សែលោហិតនឹងគ្នាខាងមាតាឬបិតា :

ញាតិ ពិសន្តាន, ញាតិខាងឪពុក, ញាតិខាងម្តាយ, សាខាញាតិ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៤

ព្រះញាតនេះ គឺដើមជាព្រះចៅសុវត្ថុកខ្ញុំ, ឥឡូវបានព្រះញាតិខ្ញុំ
ម្នាក់នៅភូមិខាងត្បូង ។

“ ជ, ជី, ជវ ”

៤៥- ជ (ន.) ទ័ចម្លង, កំពង់ចម្លង : កំពង់ជ; ទ្រុកសម្រាប់ចម្លង
នៅកំពង់តោះ កំហៅថាជិនរ : ទ្រុកជ ។

៤៥- ជី (និ.) ដែល, ដែលដា, ពាក្យជាវិសេសនៈ មានសំឡេងខ្លី
កំបុត សម្រាប់និយាយផ្សំនឹងគុណនាម ដែលត្រូវប្រកបជាមួយផង ; ធម៌ជំបរ, ទ្រព្យជំ
ច្រសើរ ... ។

៤៥- ជវ (ន.) អំពីពេលដែលបើឡើងដោយប៉ះទង្គិច : ជំបៅជរ, បូស
ជរ ; និយាយផ្ទុយក៏មាន : ជរឬស, ជរជំបៅ, ជរឬស ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៥

ខ្ញុំបង្កើនជំនួញ ហេតុសំពត់ជំនាន់ជំនួញ ទៅជួនជំនួនខ្ញុំ តែកុំ
ទានហ៊ានទៅខ្វាចជរជំបៅ ។

“ ជា, ជារ ”

៤៦- ជា (ន.) ចន្ទៈឬផែនាវដ្ឋិចត្តារបែន ; និយាយថាជ្ជា ។

៤៦- ជ័រ (ន.) ឈ្មោះបុណ្យម្យ៉ាងក្នុងកម្ពុជានិរតិ ជាបុណ្យទក្ខិណ-
ឌុប្យាន ទទួលចំណែកបុណ្យ ដូនទៅបុព្វបេតបុគ្គល ដែលចែកហែនទៅកាន់បរលោក
ហើយ : ធ្វើបុណ្យដារ, និមន្តលោកដារ, សូត្រិដារ, ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៦

នៅក្រោមដើមពោធិ ក្រោមផ្លូវខ្ញុំមានថ្មជាមួយ ដុំធំ គេតែងនាំ
គ្នាទៅធ្វើបុណ្យដារក្រោមដើមពោធិនោះរាល់ ៗ ឆ្នាំកុំដែលខាន ។

“ ដុស, ដុន ”

៤៧- ដុស (ភី) ខាត់, រំលីង, ពួត; ជំរះដោយសប្បិះ ដុស
ខោអាវ, ដុសខាត់, ដុសក្អែល ... ។

៤៧- ដុន (ភី.) ឆាប់កើត កាកីត; មានពន្លក; មានដើមដុនឡើង
ស្រូវដុន, ពោតដុន, ដីដុន; ដុនពុកចង្កា ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៧

កុមារម្នាក់អង្គុយដុសខោអាវ ក្បែរមាត់ស្រះមួយ ដែលមានដើម
អម្ពិលទឹកដុនកុំឱ្យរំលោភ ។

“ ណា, ណា! ”

៤៨- ណា? (សត្វ) ពាក្យជាអនិយតសព្វ ប្រាប់ខេចក្តីមិនទាន់
ទៀង, មិនទាន់ប្រាកដឬមានអាការជាសេចក្តីសង្ស័យ : ទៅណា? មកពីណា? បុរស
ណា? ... ។

៤៧- ណាំ! (និ.) ពាក្យនិយាយមានសំឡេង រឿងខ្ពស់ស្រួច ឬស្រែ-
ទន សម្រាប់និយាយបញ្ជាក់សេចក្តីឲ្យបានប្រាកដមានអាការៈហាក់ដូចជាចូល ; និយាយ
ទៅរកបានចំពោះតែមនុស្សអ្នកតូចជាង ឬដែលស្មិតស្មាល, ដែលស្មើគ្នា : នៃ! ទៅកុំខាន
ណាំ!, បាត់យំទៅណាំ!, គាងណាំ! ; សរសេរបាន ៤ បែប : ណាំ!, ណាំ :
ហ្នាំ!, ហ្នាំ! ; ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៧

កូនស្រី ម្តាយនាងទៅណា? ទៅទើបចុណ្យខ្លាចឬ? ឈ្លើយ
កូន ឆ្ងាយណាស់ កុំទៅណាំ! នាងណាំ! ។

“ ត្រីស៍, ត្រីស៍ ”

៤៧- ត្រីស៍ (និ.) ឈ្មោះឈើរតាមមួយយ៉ាង ត្រូវមានរសបត់, ប្រើ
ជាថ្នាំអាស័កមក់បាន : ដើមត្រីស៍ ... ។

៤៧- ត្រីស្តី (និ.) ឈ្មោះរាជពិធីមួយយ៉ាងធ្វើក្នុងវេលាយប់ ១៤ រោច
ខែផល្គុន; ក្នុងរជ្ជកាលពីបុរាណ ហៅថាពិធីបញ្ជាន់ត្រីស្តី, សម័យឥឡូវហៅថាពិធីរាណ-
យក្ខ ; ពាក្យត្រីស្តីនេះក្លាយមកពីភាសាសំស្ក្រឹតថា : “ ត្រីធី ” ប្រើថាកាត់ផ្តាច់ : បុណ្យ
បញ្ជាន់ត្រីស្តី ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៤៧

ខ្ញុំកំពុងអង្គុយក្រាមដើមត្រីស៍ ស្រាប់តែឃើញសំឡាញ់ខ្ញុំម្នាក់
មកបច្ចូលទៅទើបពិធីបញ្ជាន់ត្រីស្តី ។

“ តិ, តិវ ”
ក ក
ឃ ឃ

៥០- តិ (ន.) ឈ្មោះឈើធំសាច់ស្លឹក ប្រើនដុះនៅទីទំនាប, នៅ
ព្រៃបឹង ឬ មាត់ទន្លេ-ស្ទឹង-ព្រែក ជាឈើសម្រាប់ធ្វើទសៈ : ទសត្នូ, ដើមត្នូ, សំបកត្នូ ... ។

៥០- តិវ (ត. បូក. វិ.) ដែលមានមុខដូរសំយុងចុះ ដោយទាស់ចិត្ត
ទុសអធ្យាស្រីវេ : ធ្វើមុខត្នូ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៦

ពោលធួនសក្ការកម្ម ធួនក្ក; ម្ចាស់តាមទាន់; វាភ័យខ្លាចជាប់យុំ ធ្វើ
មុខត្នូ ធួមមុខខ្លាច ។

“ ទ, ទវ ”

៥១- ទ (ន.) ទ្រទាបធ្វើដោយឈើ, ឬស្សីឬសង្កសីជាដើម សម្រាប់
រង សម្រាប់បង្ហូរទឹក : ទឹកហូរតាមទ ; គ្មានទឹកភ្លៀងដែលធ្លាក់មកក៏ហោទដែរ ។

៥១- ទវ (ភ.) កំនត់ដើរ, ស្តីឲ្យ, បន្ទោស, វាយ, ទះ, លប់ ;
(ជាពាក្យសាមញ្ញ សម្រាប់និយាយបញ្ជៀនមិនចំពោះដំណើរដើរជាដើមនោះទេ) : ផ្តែ
ទរបាយអស់, ស្រាប់តែទរខ្ញុំតែម្តង ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៧

ខ្ញុំកំពុងធ្វើទរបង្ហូរទឹក ស្រាប់តែផ្តែទរបាយអស់, លុះឥឡូវខ្ញុំមកពី
ស្រែវិញគាត់ទរខ្ញុំថាឥតគំនិត ។

“ ទា, ទារ ”

៥២- ទា (ន.) លេងសត្វស្លាបស្រុកមួយពួក មានម្រាមដើងជាប់គ្នា
ស្រដៀងនឹងប្រវែក : ទាកាញ់, ទាញ្ជូត, ទាព្រៃ : ពាក្យប្រៀប : មនុស្សដំណើរទា ។

៥២- ទារ (ក.) ស្រដៀងគ្រឹមយករបស់ដែលគេចំពាក់, គ្រើន, គ្រើន
បន្តិចយកប្រាក់តាមកំណត់ដែលត្រូវចេញ, ត្រូវបង់ : ទារប្រាក់, ទារថ្លៃឈ្នួល, ទារប្រាក់ពន្ធ,
ទារចំពាក់ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥២

ចំនួនកំចំពាក់ប្រាក់ថ្ងៃទា ១០ រៀល, ទៅទារពាក់ ៗ ឲ្យតែ ៥ រៀល ។

ទិញ = ទិញ, ទិប

៥៣- ទិញ (ក.) ដែលជាប់របស់ទេវតា, ដែលទាក់ទងគ្នានឹងពួកទេវតា, ដែល
មាននៅក្នុងទេវលោក : មាត់ទិញ, ត្រចៀកទិញ, ភ្នែកទិញ ... ។

៥៣- ទិប (ក.) យករបស់អ្វីៗ ទៅបិទដាច់ត្រឺងលំអរ, ប្រើប្រើ
ចំពោះមាសឬប្រាក់ដែលយាទៅក៏ឲ្យស្លើង ឬ លំអិតដាក់ទេប បិទឬលាបភ្ជាប់នឹងអ្វីៗ ជា
លំអរ : ព្រះទិបមាស, គោកទិបប្រាក់ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៣

ខ្ញុំមានភោកទិបមាសមួយល្អណាស់ ហាក់ដូចជាប់របស់ទិញ ។

“ ទុក្ខំ, ទុក្ខំ ”
1 1ខ

៥៤- ទុក្ខំ (ក.) ដាក់វត្ថុអ្វីក្នុងទិណាមួយដើម្បីឲ្យគង់នៅ ឬរក្សាអ្វី ៗ
ដើម្បីឲ្យគង់ : ទុកទ្រព្យ, ទុកមាសឲ្យកូន, ទុកលុយបាយ, ទុកប្រាក់ឲ្យកូន ... ។

៥៤- ទុក្ខំ (ខ.) សេចក្តីព្រួយ, សេចក្តីលំបាក : កើតទុក្ខ, មានទុក្ខ,
ទុក្ខព្រោះកូនស្លាប់ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៤

ការព្រាត់ប្រាសចាករបស់ជាទីគាប់ចិត្ត ដែលបានរក្សាការពារ

ទុកមក ជាហេតុឲ្យកើតទុក្ខ ។

“ ទុ, ទុ ”
២ ២

៥៥- ទុ (ខ.) ចំពោះវត្ថុដែលដាក់ដាក់ក្រយាងណាង ក្នុងល្បែងភ្នាល់
គឺមួយ ៗ, ប្រអប់ធ្វើដោយឈើឬដែកមានសណ្ឋានជាលើប មានគ្នា មានដើង សម្រាប់ដាក់
វត្ថុទាំងពួង : ទុដែក, ទុដាក់សំពត់អាវ ... ។

៥៥- ទុ (ក.) សាកគ្នា, ធៀបគ្នា, ផ្ទឹមគ្នាដើម្បីឲ្យឃើញណាប្រសើរ
ជាង : របស់ខ្ញុំទូរនិងរបស់អ្នកពុំបានទេ, យកទៅទូរគ្នាមើលសិន ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៥

សម្បត្តិក្នុងផ្ទះខ្ញុំគឺបណ្តាស់ មានតែទុមួយពីរប៉ុណ្ណោះ យកទៅទូរនឹង

សម្បត្តិរបស់អ្នកឯណាបាន ។

“ ទូតិ, ទូតិ ”

៥៦- ទូតិ (ឧ.ប្បត្ត.) អ្នកដែលគេបញ្ជូន, ដែលគេប្រើទៅ, អ្នកនាំការ
នាំដំណឹងពីម្ខាងទៅម្ខាង : ពួកទូត, បញ្ជូនទូត, រាជទូត, ... ។

៥៦- ទូតិ (ឧ.) សូរលាន់ចេញពីអ្វីមួយដែលបោក, ដែលខ្ទប់ មាន
កញ្ចក់បាល់ជាដើម : ឮសូរទូត ... ។

៥៦- ទូតិ (ឧ.) ជាតិជាតំទឹកតាមផ្លូវខ្សែផ្លាស់ : តាទូត, យាយទូត
ចៅទូត ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៦

ជីកាទូតខ្ញុំមានសំបុកញ្ជាញ់ទាក់ទៅប្រទេសថៃ គាត់តែងប្រើទូត ឲ្យ
នាំដំណឹងទៅមកសួរសុខទុក្ខរាល់ៗឆ្នាំ ។

“ ទេ, ទេ ”

៥៧- ទេ (និ.) ពាក្យបដិសេធ ជាទំនាស់ ដូចគ្នានឹងពាក្យអើ : ទេ,
មិនទៅទេ, ពុំព្រមទេ ... ។

៥៧- ទេ (គ.) ដែលទ្រេត, ទ្រើ, គ្រិល : ដើមភ្លោកទេ, ដីទេ,
ច្រាំងទេ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៧

អ្នកឯងពុំជឿទេ? ប្រាងនេះទេទេតើ! ម្តេចក៏មិនចុះទៅ ដៃទេទេ!

“ ទេស, ទេសនី ”

៥៤- ទេស (ខ.) កន្លែងជាទីនៅអាស្រ័យ ; ប្រទេស, ភូមិ : ស្រុកទេស... ។

៥៤- ទេស (ក. វ.) ដែលដើរសាត់ត្រាត់ ឬសាត់អណ្តែតទៅតាម តែប្រទះ : ដើរទេស, ធ្លាដើរទេស... ។

៥៤- ទេសនី (ខ.) ដំណើរសំដែង, ការសំដែង : ស្តាប់ទេសនី, និមន្តលោកទេសនី... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៤

ស្រុកទេសយើងពីចុកណា នៅវេលាមានបុណ្យខានម្តងៗ គេចូល ចិត្តនិមន្តលោកទេសនី សាស្ត្រាស្ថិតិរត ។

“ ទៅ, ទៅរ ”

៥៤- ទៅ (ច. សំ.) ពីរ, ខ្មែរយើងប្រើតាមទម្លាប់ជាបូរណសំខ្យះ ជាន់ទៅ, សម្រាប់ទៅ, យ៉ាងទៅ ។

៥៤- ទៅរ (គ.) ដែលទ្រុតឈោងទៅខាងសាយ ឬមកខាងអាយ : ដើមស្វាយទោរ, មនុស្សចាស់ទោរទន់ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៥៥

ខ្ញុំនៅពីក្នុងរៀនធម្មវិន័យ ប្រឡងបានសញ្ញាបត្រជាន់ទៅ, ឥឡូវ ខ្ញុំចាស់ទៅរទន់ណាស់ហើយ ចំណេះវិស័យបានរៀនទាំងម៉ឺនខ្លះ ក្នុង កំរិតគុណជាច្រើន ។

“ ទំ, ទំ ”

៦០- ទំ (ក.) រឹតលើទ្រង់ : ក្បែរទំលើមែកឈើ, ក្បែរទំលើដុប;
ឈើចាប់មិនស្រាកស្រាន្តកំហៅថាទំដែរ : ធម្មិទំ, រោតទំ; ទាស់ទំ ... ។

៦០- ទំ (គ.) ដែលធំនៅមិនស្រាក: ទុក្ខទំ ធីទុក្ខដែលមននៅដាច់ជាធិប្ប ។

៦០- ទំ (គ.) ទំទេត្តិទំពីចាស់ ធំដែលដល់កំណត់ដិតជិះពីមែកពីទង
ស្លឹកឈើទំ, ស្វាយទំ; រោតដែលកើតយូរណាស់ហើយកំហៅថាទំដែរ : ប្រសន្តិដាច់ទំ,
ប្រសទំ, រាត់ទំ... ។

៦០- ទំ (ច.) ពាក្យសម្រាប់និយាយផ្សំនឹងចាស់ : ចាស់ទំ, អ្នកចាស់
អ្នកទំ ។

ឧទាហរណ៍ ទំ ៦០

សត្វសេកចេះតែមកទំលើដើមស្វាយនេះ ច្រហែលជាចង់ស៊ីស្វាយ
ទំហើយមើលរេ ។

“ ធីន, ធីន ”

៦១- ធីន (ខ.) ទ្រព្យ, សម្បត្តិ : ព្រិព្យធីន, កំសត់ធីន ។

៦១- ធីន (ក.) គ្រី, អត់ធ្មត់, ស្ងួត : ធីនធម្មិ, ធីនក្លោ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទំ ៦១

យើងជាអ្នកគ្រីក្រខ្សឹកខ្សួន កុំបណ្តោយតាមចំណង់ ទំអត់
ធីនបន្តិចទៅ ។

“ និប្ប, និព ”

៦២- និប្ប (គុ.) កន្តប, គ្រិមុល, រត្តុល : ស្មែងនប់, ក្របីនប់, ពេន
នប់, នប់ទិរុយ... ។

៦២- និព្យ (ប.សំ.) ព្រិប្បន (ស) : មាសនព្វគុណ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦២

ខ្ញុំមានក្របីនប់មួយព្រៃទេស, ចកមាសនព្វគុណមួយនាហើមក
ដូរកំពុងបាន ។

“ និយ, នៃ ”

៦៣- និយ (ទ.) ការណែនាំ, អធិប្បាយ, សេចក្តីពន្យល់, ហេតុ,
ទំនង, លំនាំ : ស្យន័យ, មានន័យ... ។

៦៣- នៃ (អា.ទំ.) របស់ : សភាពនៃបណ្ឌិត គឺសភាពរបស់
បណ្ឌិត ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦៣

កូននៃខ្ញុំវាចូលមកសំ ខ្ញុំស្រឡាញ់និយាយច្រើន ដោយនិយាយ
ច្រើន តែវាស្ងៀមស្ងៀម ។

“ នា, នាវ ”

៦៤- នា (អា.ទំ.) ពូជ, ត្រង់ : នាកាល, នាស្ត... ។

៦៤- ត្បាញ (ក.វិ.បុគ្គ) ដែលមានអាការទេរ ដោយដំណើររត់ ឬ
ដោយគ្រាលស្រួលមិនបោក : រត់ខ្នងតារ, រត់តារ, ដីតារ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦៤

ខ្ញុំបានឃើញប្រើសម្បទារត់ខ្នងតារ ចូលទៅក្នុងព្រៃមួយ នា
ជើងភ្នំគូលែន ។

“ នាថ, នាដ ”

៦៥- តាថ (ទ. បុគ្គ) អធិបតី, ម្ចាស់, ចៅហ្វាយតាយ, ដែល
ជាទីពឹង : តាងតាដ; (ប្រើនប្រើក្នុងការព្យញ្ញាត) ។

៦៥- តាដ (ទ.) រត់ : ពួកតាងតាដកំពុងរត់ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦៥

ព្រះលោកតាថ តុំមានព្រះទ័យត្រេកអរ ចំពោះរបាំ ដែលនាង
សាវតាំងឡាចក់ថ្លាចល្បើយ ។

“ នាល, នាលី=នាឡី ”

៦៦- តាល (ទ.) ឈ្មោះប្រទាលទឹកមួយយ៉ាងដុះលើត្រីប : ប្រ-
ទាលតាល ។

៦៦- តាលី (ទ.) ឈ្មោះទម្ងន់ម្យ៉ាងដែលថ្លឹង ដែលវាល់, ទម្ងន់ ១៦
គម្ពីរ : អង្ករមួយតាលី ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦៦

ប្រទាលនាលច្រើនគុះលើត្រីច ត្រីថ្មមុនខ្ញុំឥតបានមើមក់ប្រហែល
មួយនាល ។

“ និះ, នៅ៖ ”

៦៧- និះ (សត្វ.) ហ្នឹង, ពាក្យសម្រាប់និយាយចង្អុលនាមសត្វ ដែល
នៅឃ្លាតពីខ្លួន តែមើលទៅឃើញ, ជាពាក្យមានសូរសំឡេងខ្លះស្រដៀងជាងពាក្យថាទោះ :
អ្នកណាខ្លះ?, ខ្លះខ្លះខ្ញុំ, ខ្លះជីតាខ្ញុំ ... ។

៦៧- នៅ៖ (សត្វ.) ពាក្យសម្រាប់បង្ហាញ, សម្រាប់ចង្អុលអ្វីៗដែល
នៅឆ្ងាយ តែប្រាកដ; ជាពាក្យមានសូរសំឡេងតាមបន្តិចជាងខ្លះ : ដុះនោះ, អ្នកនោះ,
វត្តនោះ, ភូមិនោះ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៦៧

អ្នកណាដើរខ្លះ? ឯងត្រូវជាកង្កែប ក្នុងត្រីនៅវត្ត មានកើតនោះឬ?

“ និវ, នៅ ”

៦៨- និវ (ខ.) នឹង, ហើយនឹង : ព្រះបោរុត្តរៈ នូវអស់ឧបាសក
ឧបាសិក ... ។

៦៨- និវ (អា.ខ.) ពាក្យប្រាប់ដំណើរសម្រេចអំពើដែលត្រូវធ្វើ :
ខ្ញុំធ្វើនូវបុណ្យ, បុណ្យឲ្យនូវផល ... ។

៦៨- នៅ (ក.វ.) ដែលមិនទាន់ : ដែលមានទៀត : អស់ហើយ
ឬនៅ? នៅ, នៅទេ, នៅទៀត ... ។

៦៨- នៅ (ក.) រឹត, ស្អិត : នៅឯណា? នៅក្នុងវត្ត ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧០

ព្រះរាជាទ្រង់បញ្ជាក់ មិនឱ្យប្រជាជនលេងល្បែងភ្នាលផ្សេងៗ
នៅក្នុងបញ្ជីបែបនេះប្រពៃណាស់ ។

“ បដ , បត់ , បទ ”

៧១ - បដ (ន.) ផ្កាំង, បន្ទះ, ដំបារ, ផ្លែ : ព្រះបដ (ផ្កាំងសំពត
ដែលគូររូបពុទ្ធប្បវត្តិ) ។

៧១ - បត់ (ភិ.) ត្រឡប់តាមទំនង - តាមផ្លូវដែលមកវិញ , ត្រឡប់ប្រ-
សប់មុខ : បត់សំពត់, បត់ជើង ... ។

៧១ - បទ (ន.) ទាយ, ហេតុ, ទី, ការរក្សា, ចំណែក, ជើង,
ផ្លូវ, ស្នាមជើង, ទំនង, ដំណើរទំនង, គ្មាម : លំនាំនៃសំឡេងដែលសូត្រឬដែល
ច្រៀង : សូត្រធម៌បទ, បែបបទ, អត្ថបទ, ខុសបទ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧១

ព្រះបដនេះល្អណាស់, ជាងណាគួរក៏មានបែបបទល្អម៉្លោះ ? ខ្ញុំក្រ-
ឡេកមើលពីផ្លូវបត់មក ឃើញភ្នំស្រស់ចំណាច ។

“ បវ , បបវ ”

៧២ - បវ (ភិ.) បញ្ជូន, ដឹក, តាំ, បណ្តេញឱ្យទៅមុខដោយដិះ,
ដោយដើរកាល់, ដើរអម, តម្រង់ឱ្យត្រង់តាមផ្លូវដែលត្រូវការ : បវរទេះ: បវដំរី ... ។

៧២ - បបវ (ន.) អាពោរវាវធ្វើពីអង្ករស្បែកដើម : បបវស្តរ បបវ-
សណ្តែក ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧២

បររទេះឲ្យគាច់ឡើង ខ្ញុំយូនបបណាស ។

“ បរិសុទ្ធ , បរិសុទ្ធិ ”

៧៣- បរិសុទ្ធ (គ.) ដែលស្អាតឥតសៅហ្មង, ឥតមោះមៃ : ចិត្តបរិសុទ្ធ, មនុស្សបរិសុទ្ធ ... ។

៧៣- បរិសុទ្ធិ (ន.) សេចក្តីស្អាត, ដំណើរឥតមោះមៃ : មនុស្សមានសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៣

មនុស្សដែលបរិសុទ្ធាន ដោយមានសេចក្តីបរិសុទ្ធិជាប្រភព ។

“ បរិបូណ៌ , បរិបូរណ៍ ”

៧៤- បរិបូណ៌ (គ.ប្រក.) ដូចគ្នានឹងបរិបូរណ៍ : ភោជនាហារបរិបូណ៌, ខ្ញុំគុំសូរិបរិបូណ៌ទេ ... ឈ្មោះទណ្ឌមួយក្នុងកម្ពុជរដ្ឋ រួមចូលក្នុងខែត្រព័ត៌ម៉ង់ឆ្នាំទណ្ឌបរិបូណ៌ (ឆាតាម) ។

៧៤- បរិបូរណ៍ (ន.) ការគ្រប់គ្រាន់, ដំណើរពេញលេញ, សម្បូរណ៍: បរិបូរណ៍ដោយប្រាជ្ញា ជាហេតុឲ្យស្គាល់ការពិត ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៤

ខ្ញុំបរិបូណ៌ហើយ ខាងចំណេះវិជ្ជា ទៅខ្លះតែសេចក្តីច្រតិបត្តិឲ្យចំរើនប្រាជ្ញា, ព្រោះបរិបូរណ៍ដោយប្រាជ្ញាជាហេតុឲ្យស្គាល់ការពិត ។

“ បា , បារ ”

៧៥- បា (ច .) អ្នក, ពាក្យសម្រាប់ហៅកូនប្រុស ឬមនុស្សអ្នកមាន
អាណាព្រាស់ជាងខ្លួន ដែលទុកស្មើកូនប្រុសបង្កើត : ម្ចាស់បា, ហៃបា, តែបា, បា
ឯងទៅចុះ ... ។

៧៥- បា (ខ .) ឪពុក , ពាក្យសម្រាប់ហៅមនុស្សប្រុស ឬសត្វឈ្មោល
ដែលជាតូនីងមេ : មេបា, បាភោ, ភោបា, បាព្រឹបី, ព្រឹបីបា ... ។

៧៥- បារ (ខ .) បីសាច់ដែលចន្ទាចកូនក្មេងឲ្យមមាសឃើញអ្វីៗដែល
ត្រូវខ្លាច : បារបន្ទាច ។

៧៥- បារ (ភ .) កាយយកចេញ : បារអាចម៍ដី , បារស្រូវពីទុក,
បារលាមកពីរបង្គំ... ។

និទាន បារណ៍ ទី ៧៥

ល្ងាចមិញបារបន្ទាចកូនខ្ញុំឲ្យស្រែកទាល់ត្រីក, ខ្ញុំសួរវាៗ ថាឃើញ
ក្របីបាមួយធំ ដេញដល់វាៗ ខ្ញុំបារអាចម៍ដីចោលក៏តុំឈ្នះ បារថា
វាស្រែក ។

“ បាតិ , បាត្រិ , បាទ ”

៧៦- បាតិ (ខ .) ប៉ែកខាងក្រោមនៃដំពៅ : បាតប៉ង, បាតស្ទឹង,
បាតទន្លេ, បាតខ្លះ : ផ្លែដៃឬជើង : បាតដៃ, បាតជើង ។ តូច : ឫសដូងបាត, ឈើបាត ។

៧៦- បាត្រិ (ខ .) ភាគន : ធ្វើដោយដែកឬដោយដីសម្រាប់បញ្ជូន
ប្រើប្រាស់ : បាត្រដី, បាត្រដែក, ស្លោកបាត្រ, យោគបាត្រ ។

“ បិត, បិទ ”

៧៨ - បិត (ភិ.) កាន់ទប់ដោយដៃទាំងពីរ កូត, ប្រិម, សម្រួច
ដោយមុខកាំបិតបន្ទោះឬកាំបិតឯទៀតកំបាត : បិតដៅ, បិតឫស្សី, បិតសម្រួច; បំបុយ
យកញ្ជ្រាសឲ្យស្រក់ចុះក្នុងតម្រង : បិតស្រា... ។

៧៨ - បិទ (ភិ.) ដាក់ភ្និតភ្នាប់, ទំប : បិទមាស, បិទគ្រា,
បិទបង្អួច .. ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៨

ភាពសម្រាប់អង្គបិតដៅក្រាមដូរ, ក្នុងក្រុមស្រីគ្រីអាំងលើផ្ទះ
អស់, ព្រោះភាគតុំបានបិទគ្រា ។

“ បុស្ស, បុទ ”

៧៩ - បុស្ស (ទ.) ឈ្មោះខែទី ២ ខាងចន្ទតតិ : ខែបុស្ស ។

៧៩ - បុទ (ភិ.) បុកទល់មុតដល់មានរបួស : ដង្កត់បុះបាតជើង;
បុកដោយអ្វីៗ ដែលស្រួច : បុះល្អោមាំពោត, បុះមួយកាំបិត; រុកឲ្យដ្រិះ, ឲ្យធ្លាក់ : យក
ថ្នោលបុះផ្លែឈើ; ពាក្យទ្រពោះមើលងាយថាស៊ីដូចបុះអ្វីៗ : បុះបុះ, ចុះបុះដល់ណាទៀត ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៩

កាលពីខែបុស្ស ឆ្នាំចុះជើងជំរុះទៅទ្រង់ទៅហើយ ឥឡូវវាចង់បុះ
ហាច់មាន់ទៀត ចង់ឲ្យឆរជំរុះទៀតឬ ? ។

“បូ, បូរ, បូព៌”

៨០ - ប្តី (ន.) សំពត់ពណ៌ចងកាច់ជាស្រទាប់ សណ្ឋានស្រដៀងនឹងផ្ការីក
ប្រើចងផ្កាឬកម្រងសក់ ជាគ្រឿងលំអរតាមសម័យ: ចងបូ, សក់ចងបូ... ។

៨០ - ប្តី (ក. ឬ ក. វ.) ប្រើភ្ជាប់នឹងពាក្យចាប់, បូរ-ចាប់ គឺនិយាយ
រៀបរាប់ប្រាប់ឲ្យឃើញដើមទងគន្លងតាមរបៀបហូរពែ : និយាយបូរចាប់ប្រាប់ ។

៨០ - ប្តី (គ.) ខាងដើម; ខាងមុខ; ខាងកើត : ទិសបូព៌ ឬថាបូព៌កំពែក។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨០

ត្រីកម្រិតឃើញនារីម្នាក់សក់ចងបូ ដើរមកពីទិសបូព៌ សំដៅទៅ
ផ្ទះខ្ញុំ, ទេនិយាយចូរចាប់ពីការៀនសូត្រប្រាប់ពីដូនខ្ញុំ ។

“បូ, បូរ”

៨១ - ប្តី (ច.) ពាក្យសម្រាប់និយាយផ្សំនឹងពាក្យចំង : ចំងបូ ។

៨១ - ប្តី (ន.) សំរាយរយៈរបស់សត្វពួកខ្លះមានពោជាដើម នៅក្រោមក
មានសណ្ឋានយារប៉ះស្រដៀងនឹងផ្កាឃុំ : បូរពោ, បូរទន្សោង, បូរពពែ; ឈ្មោះក្បាច់
ម្យ៉ាងមានសណ្ឋានស្រដៀងនឹងបូរពោ ដាក់សំយុងដាល់អដោយឡែក: ក្បាច់បូរ, ដាក់បូរ
សែមផ្សិត ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨១

កាលពីឆ្នាំមុន នៅដូរធ្វើចំកក្នុងមីនចូររឹតស្លុតអស់; ខ្ញុំបាន
ដើរទៅអង្គុយលេងក្រាមដើមត្រសែដែលដុះកណ្តាលចង បានឃើញយុំ
មួយពីវែងមានសណ្ឋានដូចបូរពោ ។

“បក្ខិ = បក្ស, ប៉ាក”

៧២— បក្ខិ (ន.) ចំណែក, ប៉ែក, ចំណែកខ្លះ ចំអង្គស្នាម, ពួក : បក្ខទី១, បក្ខទី២, បក្ខពួក... ។

៧២— ប៉ាក (ភិ.) ផុលភ្ជាប់រលេចជារូបរាងចតុរាស្ត្រ ឬជារូបអ្វីៗ នៅស្ថានសំពត់ ដោយឱនជាដើម : ប៉ាកមុខតុ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨២

កាលពីបក្ខទី ២ នៃខែមុន មានបក្ខពួកនារីជាច្រើន នាំគ្នាទៅប៉ាកស្រាមគម្ពីរ ឯវត្តខាងជើង ។

“ប្រញប់, ប្រញប់, ប្រញាប់”

៧៣— ប្រញប់ (ភិ.) ធិបញ្ញត្តិ : ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង់ប្រញប់សិក្ខាបទចំពោះសាវក; (មើលថាប្រញាប់) ។

៧៣— ប្រញប់ (ន.) ធិបញ្ញត្តិ : ពុទ្ធប្រញប់, រាជប្រញប់, ប្រព្រឹត្តខុសនឹងសេចក្តីប្រញប់; (មើលថាប្រញាប់) ។

៧៣— ប្រញាប់ (ភិ. ឬ ភិ. វិ. ឬ គុ.) បង្ខំឲ្យប្រញាប់, ធ្វើឲ្យប្រញាប់, ឲ្យឆាប់, ឆាប់ : ប្រញាប់ឲ្យទាន់ការ, ការប្រញាប់, កុំប្រញាប់ពេក... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៣

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង់ប្រញប់សិក្ខាបទចំពោះសាវក តុំដូចរាងប្រញប់ទេ, យើងរាល់គ្នាត្រូវប្រញាប់កសាងកុសល ទាន់មានព្រះពុទ្ធសាសនា ។

“ប្រជីស, ប្រតិស្ឋ”

៨៤- ប្រជីស (ន.) រោបដែលត្បាញខ្លាស់នឹងបម្រុងញឹក : ប្រជីស
ឫស្សី, ដំបូងប្រជីស... ។

៨៥- ប្រតិស្ឋ (ភ.) តាំង, តាំងនៅ, ដម្កល់, សាង, កសាង :
ប្រតិស្ឋជាតិ, ប្រតិស្ឋសាលា; (មើលថាប្រជីស) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៤

ខំធ្វើការឡើង, បើគ្មានអ្វីធ្វើនាំគ្នាត្បាញប្រជីសលក ដើម្បីយក
ប្រាក់ប្រតិស្ឋជាតិ ប្រតិស្ឋសាលា ឲ្យបានរុងរឿងឆាប់ ។

“ប្រព្រឹត្តិ, ប្រព្រឹត្តិ”

៨៥- ប្រព្រឹត្តិ (ភ.) ធ្វើ, ធ្វើតាម, ប្រតិបត្តិតាម, កាន់វត្ថុប្រតិបត្តិ :
ក៏ប្រព្រឹត្តទុប្បវត... ។

៨៥- ប្រព្រឹត្តិ (ភ.) ដែលធ្វើ, ដែលធ្វើតាម, ដែលកាន់វត្ថុប្រតិបត្តិ :
ឈ្មោះនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវ... ។

៨៥- ប្រព្រឹត្តិ (ន.) ការធ្វើតាម, ការកាន់វត្ថុប្រតិបត្តិ, ដំណឹង,
ហេតុ, ដើមហេតុ, រឿងរ៉ាវ, ពង្សវិការ : ការប្រព្រឹត្តិ, សច្ចៈប្រព្រឹត្តិ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៥

អ្នកទាំងឡាយចូលប្រព្រឹត្តតាមខ្ញុំ, ព្រោះការប្រព្រឹត្តិរបស់ខ្ញុំសមតាម
ផ្លូវលោកនឹងផ្លូវធម៌ ជាតិស្តីដល់ខ្ញុំរូបរាងបានប្រព្រឹត្តតាមកហើយ ។

“ប្រមាថ ប្រមាទ”

៨៦- ប្រមាថ (ន.) ការបៀតបៀនគេ, ការញាំញីគេ, ការធ្វើគេ
ឲ្យលំបាក : ការប្រមាថគ្នារកុំឲ្យមន ។

៨៦- ប្រមាថ (ភិ.) បៀតបៀនគេ, ញាំញីគេ : មនុស្សនេះប្រមាថខ្ញុំ,
អ្នកនេះប្រមាថសត្វ... ។ (ភាមទម្រាប់ថាមើលងាយកំបាត)

៨៦- ប្រមាទ (ម.) ការភ្លេចស្មារតី, សេចក្តីប្រហែសធ្វេស : ការ
ប្រមាទឈ្មោះថាស្លាប់ទាំងរស់ ។

៨៦- ប្រមាទ (ភិ.) ភ្លេចស្មារតី, ធ្វេស, ប្រហែសធ្វេស : កុំប្រមាទក្នុង
សង្គារ, ច្បាប់នៃសេចក្តីមិនប្រមាទឲ្យដល់ព្រម ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៦

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធសំដែងថា : កុំប្រមាទក្នុងការកុសល, ឲ្យប្រមាទក្នុង
កុសលទាំងឡាយ មានការប្រមាថសត្វតូចធំជាដើម ។

“ប្រវ័ញ្ច ប្រវ័ញ្ចន៍”

៨៧- ប្រវ័ញ្ច (ភិ.) បញ្ឆោត, បោកប្រាស់ : ប្រវ័ញ្ចទ្រព្យគេ, ប្រវ័ញ្ច
តែគ្នាឯង... ។

៨៧- ប្រវ័ញ្ចន៍ (ន.) អំពើបញ្ឆោត, ដំណើរបោកប្រាស់ : អំពើ
ប្រវ័ញ្ចន៍នាំឲ្យគេស្អប់... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៧

កុំប្រើពាក្យគេ ប្រើភ្នំមានទោសធ្ងន់ ព្រោះការប្រើពាក្យ

ជាអំពើលាមក រាប់បញ្ចូលក្នុងពួកទុច្ចរិត ។

“ប្រសប់, ប្រសព្វ”

៨៨- ប្រសប់ (គុ.) ថ្នក, ប៉ុន, ប៉ុនខាងស្តង់ដារ, ឆ្មារ : មនុស្ស
ប្រសប់, ប្រសប់ធ្វើការ...។

៨៨- ប្រសព្វ (គុ. ឬ កិ. វិ.) ដែលមានមុខប្រទេសរួមចូលគ្នា :
ទន្លេប្រសព្វមុខ, ទឹកហូរប្រសព្វគ្នា ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៨

លោកគ្រូព្រះមត៌្តាប្រដៅលោក មានបុរសម្នាក់នៅភូមិត្រក
ប្រសព្វ ប្រសប់ហេតុទឹកណាស់ ពោះបិទកហូរប្រសព្វមុខគ្នាយ៉ាងណា
ក៏ហេតុបាន ។

“ប្រាង្គ, ប្រាង្គណ៍”

៨៩- ប្រាង្គ (ន.) សូមប្រាសាទដែលមានកំពូលខ្ពស់ស្ថិតនៅលើទី
លានមានថ្នាក់, ជ្រើសតែមានរាងប្រឡោងតែក្រោមដល់កំពូល : ប្រាង្គបាយ័ន... ។

៨៩- ប្រាង្គណ៍ (ន.) ទីលាន, ទីវាលដីធ្លា, ទីវាលយ៉ាងដូចទី
វាលមុខផ្ទះ មុខប្រាសាទដើម : ប្រាង្គណ៍មុខប្រាសាទនគរវត្តក្រាលសុទ្ធតែថ្ម ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៨៧

ប្រាណ៍ត្រៃវិញ ប្រាណ៍បាយ័ន តំស្រូវប្រាំបួនទេ ។

“ប្រឹស, ប្រឹស្ម, ប្រឹះ”

៧០ - ប្រឹស (ន.) មុខទ្រុំ ឬលប មានបន្ទះរួមក្របួចខាងចុង ទុកផ្លូវច្របល្មមឲ្យត្រីចូលបាន កុំឲ្យចេញមកវិញរួច : ប្រឹសទ្រុំ, ប្រឹសលប... ។

៧០ - ប្រឹស្ម (ន.) ខ្នង (រាជសព្ទ) : ព្រះប្រឹស្ម ។

៧០ - ប្រឹះ (ទ.) សូរ្យដោយភ្លៀងទឹចៗ ឬលើមធ្យាភ័យលើដំបូល ប្រាក់ស្លឹក ឬស្បូវដាដើម ច្រើនជាដុំនគ្នា : ប្រឹះៗ . ភ្លៀងប្រឹះៗ , លើមប្រឹះៗ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧០

ម្សិលមិញ ខ្ញុំធ្វើប្រឹសលបហើយ ទៅមើលព្រះរាជតំណក់ភិសេក, ច្នួនជាពេលនោះខាងភ្លៀងប្រឹះៗ, គេដក់ព្រះរាជាចូលទៅក្នុងព្រះរាជដំណាក់វិញ, ខ្ញុំបានឃើញតែព្រះប្រឹសព្រះរាជាចន្ទិច ។

“ ប្រឹស, ប្រឹះ ”

៧១ - ប្រឹស (ន.) អ្នកបំពេញចិត្តមាតាបិតា, អ្នកបំពេញចិត្តស្រី, អ្នកបំពេញកិច្ចការក្នុងប្រទេសដែលខ្លួននៅ, កូនប្រឹស, មនុស្សប្រឹស, ពិតជាប្រឹស... ។

៧១ - ប្រឹះ (គ. ឬ ភ. វ.) ព្រាងព្រាយ, ដែលភ្ជាប់រុះគ្នា : ពន្លឺប្រឹះ ភ្លឺប្រឹះ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧១

ខ្ញុំនឹងតែក្នុងក្រុមសម្រាប់សេវា ពោះបីតន្ត្រីក្រុមប្រយោជន៍ណាម៉ែល
ពុំយើង ការអ្វីៗ បានតែក្នុងប្រទេសខ្មែរ (ត្រង់ជាតិក្នុងគ្រប់ប្រទេស ។

“ ផ្កា, ផ្កា ”

៧២- ផ្កា (ខ.) ដំបូងទន្លេ - ស្ទឹង - បឹង កាលបើទឹកស្រែកទៅ
ឆាប់ពោកមុនគេ, សណ្ឋានទាបៗ មិនខ្ពស់ដូចកោះទេ : ដឹកអណ្តូងលើផ្កា, ផ្កាមុខផ្ទះឆាប់
ពោកណាស់... ។

៧២- ផ្កា (ក.) ធ្វើឲ្យមានបន្ទាត់, អាវផ្កាគឺអាវឈើឲ្យបានជាបន្ទាត់។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧២

ពីខែមុនគេយកឈើហូបធំៗ ការផ្កាឲ្យជាបន្ទាត់តូចៗលើផ្កាមុខផ្ទះខ្ញុំ ។

“ ផ្លែ, ផ្លែ ”

៧៣- ផ្លែ (ប.) ពាក្យសម្រាប់និយាយផ្សំនឹងពាក្យផ្តាច់ ឬផ្តាច់ :
ផ្តាច់ផ្លែកូនចៅ, ផ្តាច់ផ្តា ឬផ្តាផ្តា... ។

៧៣- ផ្លែ (ខ.) ក្បាលទាំងបាំងបាំង ចន្លោះដំបូលដែលមាន
ជាតិព័រ : ផ្លែរិហារ , ផ្លែសាលា ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៣

លោក (គឺម្ចាស់កន្លែងកំពុងធ្វើរិហារ (ស្រាប់តែមានអាពាហ៍ពិពាហ៍
ស្មានមើលទៅពុំដឹង ក៏ហៅសិស្សគណនេយ្យផ្តាផ្តា ឲ្យនាំគ្នាទៅធ្វើផ្លែ
រិហារឲ្យបានហើយឆាប់ ។

“ ផ្សា, ផ្សារ ”

៧៤- ផ្សា (ក. ច. គ.) ឈឺចាប់ពើតរាលរាលធៀបៗ ដោយមុខ
លាស្រួ, រមួស, ដាច់, រលាត់ ម៉ែតាល់ត្រូវ ប្រទះនឹងជាតិផ្សា - ប្រៃ - ហឺល : ឈឺផ្សា,
ខ្លោចផ្សា... ។

៧៥- ផ្សារ (ឆ.) ទីប្រជុំលក់ទិញរបស់ផ្សេងៗ គឺប្រជុំផ្លូវបុរាណតូច
ធំដែលគេដាក់ទំនិញលក់ដូរ : ទៅផ្សារ, ផ្សារផ្សេង...; ភ្ជាប់ភ្នំតដោយទំកៗឆ្មារ : ផ្សារ
ផ្លាស់, ផ្សារទំកៗ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៤

ខ្ញុំជិះទ្វារទៅផ្សារ, ទ្វារភ្នំក្នុងថែកក្បាលខ្ញុំបង្អួច, ពេទ្យយកថ្នាំមក
លាបឲ្យ ឈឺផ្សាស្ទើរត្រាំពុំបាន ។

“ ៧, ៧៧ ”

៧៥- ៧ (ក.) លើកដាក់លើចន្លោះក្បែកនឹងដែលរមួសដើរ : ពកូន,
ពលៅ; ពាក្យប្រៀប ពនែនដី គឺគ្រប់គ្រងរក្សាអាណាចក្រនិមួយៗ ។

៧៥- ៧៧ (ឆ.) គុណជាតដ៏ប្រសើរ, គុណជាតអ្វីៗ ដែលគួរប្រាថ្នា
គួរចង់បាន : សូមពរ, ទទួលពរ, ឲ្យពរ ... ។

៧៥- ៧៧ (ក.) លាបប្តូរគ្រឿង ដោយដ៏រឿក្រាស់ដិតសាច កុំ
ឲ្យជ្រាបទឹកបាន : បិទពរ, ពរទុក ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៥

អ្នកឯងពរទុកឲ្យខ្ញុំ ចាំខ្ញុំឲ្យពរឲ្យបានសេចក្តីសុខ ព្រោះខ្ញុំរស់ពកូន។

“ពណ៌ = ពណ៌, ព័រ”

៧៦- ពណ៌ (ន.) សម្បុរ ពណ៌លឿង, ពណ៌ស, ពណ៌
ក្រហម... ។

៧៦- ព័រ (ន.) មនុស្សចុងស្រែកពួកមួយ កើតនៅក្នុងអាណាខេត្ត-
កម្ពុជាដួង មានភាសាសំដីផ្សេងពីខ្មែរ រាប់បញ្ចូលក្នុងពួកព្រួយ - វងៃ - ស្ងៀង : ជាតិព័រ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៦

ជាតិព័រច្រើនពណ៌ខ្មៅជាងខ្មែរ ដូចពួកក្នុងវងៃស្ងៀងនឹងក្នុង

“ពង្រ, ពង្ស”

៧៧- ពង្រ (ក.) បំពោង, បំអិត : ពោកពង្រ, ពង្រតូច, ពង្រខ្លីង,
ពង្រខ្លះ... ។

៧៧- ពង្ស (ន.) ពូជ, ព្រឹក្សល. វង្ស : ពង្សបរិក្ខ, ពង្សមនុស្ស, ពង្សទេវតា... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៧

ពូជពង្សខ្ញុំ សក់ច្រើនដូចក្លោកពង្រ សក់នោះបើខុកឲ្យច្រវែង
ដើមពង្រពង្រក៏បាន ។

“ព័បន៍ = ពេបន៍, ពេជ្រ”

៧៨- ព័បន៍ (ន.) ពាក្យ, សំដី (សម្រាប់ប្រើក្នុងការព្យាយាម) ។

៧៧- ពេចន៍ (ន.) ពាក្យ, សំដី; ខ្មែរប្រើជាបរិវារសព្ទ សម្រាប់
និយាយផ្សំនឹងពាក្យ : ពាក្យពេចន៍... ។

៧៧- ពេជ្រី (ន.) ឈ្មោះត្បូងវិសេស មានសាច់រឹងខ្លាំង មានពន្លឺចុះ
ព្រាត ៖ ត្បូងពេជ្រី, ពេជ្រីគ្រាប់... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៨

អ្នកចេះពាក្យពេចន៍ ថ្ងៃថ្ងៃជាងអ្នកមានមាសមានពេជ្រ ។

“ ព័ត៌ , ព័ទ្ធ ”

៧៧- ព័ត៌ (ភិ.) បក់ (រាជសព្ទ) តំភ្លាយ គឺបក់ថ្លាយ (បក់នឹងផ្លិតឬស៊ី) ។

៧៧- ព័ទ្ធ (ភិ.) ចង, ចងវិល្លាជុំវិញ, រុំជុំវិញ, បោមជុំវិញ,
បោមស្តាប់ជុំវិញ : រល្វីព័ទ្ធលើ, ធ្វើរបងព័ទ្ធផ្ទះ; ព័ទ្ធបោរ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ៧៩

ខ្ញុំកំពុងតែភ័យព្រះរាជា ស្រាប់តែត្អូកមហាជនមកគាល់ព្រះ-
រាជា អង្គុយព័ទ្ធជុំវិញខ្ញុំ ។

“ ព័ន្ធ , ព័ន្ធធ ”

១០០- ព័ន្ធ (គុ.) ហួស, ក្រៃ, លើសលន់; ពាក្យសម្រាប់
និយាយផ្សំនឹងប្រមាណ - ពេក : ពន់ប្រមាណ, ពន់ពេក, ពេកពន់ ។

១០០- ព័ន្ធធ (ន.) សួយ, អាករដែលប្រជាជនត្រូវបង់តាមកំណត់
ពន្ធស្រូវ, ពន្ធនូក, ពន្ធព្រៃ... ; (ចុះប្រឫបផ្សំពីខាងដើមមកជា ប្រពន្ធ, បពន្ធ, ប្រពន្ធប្តី) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០០

ផ្ទះនេះទារពន្ធស្រូវ ហួសប្រមាណពន្ធពេក បើទារយ៉ាងហ្នឹង
បានប្រាក់កង់ ១០០ ចំពោះប្រពន្ធកូន ។

“ ព័ន្ធ, ពាន ”

១០១- ព័ន្ធ (ក.) ចង, ដាប, ដំពាក់, ទាក់ធ្លាក់ទុំទូលើគ្នា
ព័ន្ធដើង, ព័ន្ធសេចក្តី, ព័ន្ធសំដី...; (ចុះប្រឫបផ្សំគ្នាដើមមកជា ប្រព័ន្ធ, បព័ន្ធ
បង្កើតរូប, ចងក្រង, ចងក្រងដាក់ព្យាយាម) ។

១០១- ពាន (ប.ស.) ចំនួន១០០ដប់ដំ (១០០ x ១០ = ១០០០) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០១

ខ្ញុំសព្វថ្ងៃព័ន្ធសំដីថាខ្លីដងដួងសង់ប្រាក់បង់ចំពោះរៀល ។

“ ពិស, ពិស្រ, ពោះ ”

១០២- ពិស (ន.) សត្វពួកទឹកដាត់ អាស៊ីរពិសផ្សេងៗ : ពស់វែក
រោម, ពស់វែកដំបូក, ពស់វែកស្រងៃ, ពស់ក្រាយ, ពស់តញ្ជាក់... ។

១០២- ពិស្រ (ន.) សំពត់, គ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ (ដាក់ដីសព្វ) :
ព្រះពិស្រ គឺសំពត់សម្រាប់ក្សត្រិយ៍ទ្រង់ ។

១០២- ពោះ (ន) បែករាងកាយដែលមានក្រពះពោះរៀននៅខាង
ក្នុង : ឈឺពោះ ហើមពោះ...; បែកខ្ទេចខ្ទាត់ក្នុង ឬពីខាងក្រោមទល់គ្នានឹងខ្នង, បណ្តាល
ពោះឫស្សី, ពោះគាងភ្លោត, ពោះត្រឡាច... ។

ឧទាហរណ៍ទី ១០២

ព្រះពន្លឺស្រួចស្រាវព្រះករុណាព្រះអង្គ មានពណ៌ ដូចពណ៌ពោះ
ពស់ព្រាង ។

“ ពណ៌ដ, ពណ៌ដួ = ពណ៌ដួ ”

១០៣- ពណ៌ដី (ន.) អ្នកលក់ដី, អ្នកជំនួញ, ឈ្មួញ : ពួក
ពណ៌ដី... ។

១០៣- ពណ៌ដួ (ន.) ការលក់ដី, ជំនួញ : ធ្វើពណ៌ដួ, របរធ្វើ
ពណ៌ដួ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៣

មានពណ៌ដម្នាក់ ចញ្ជូនកូនឱ្យទៅរៀនធ្វើពណ៌ដួនៅប្រទេស
ចិន ។

“ ពាតិ, ពាឡ ”

១០៤- ពាតិ (គ. បូក. វិ.) ដាក់ពាសខ្វែងពីលើ : បងពាត,
ដាក់ពាត; វាយពាត ... ។

១០៤- ពាឡ (ន.) គ្រឿងភ្លេងប្រគំ, គ្រឿងតន្ត្រីដេញដំផ្គូក ឬ
តន្ត្រីទូទៅគ្រប់យ៉ាង; ខ្មែរប្រើជាបរិវារសព្ទផ្សំនឹងពាក្យពិណ : ពិណពាឡ គឺគ្រឿងភ្លេង
ដេញដំផ្គូកមានរបាំដើម ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៤

កាលខ្ញុំទៅមើលល្អិតព្រះរាជទ្រព្យ មុនដំបូងពួកស្រូវចំរើននឹង
ពិណពាទ្យ មួយស្របក់ស្រាប់តែយើងឃើញយក្ខត្យក្រពាត់គ្រឿងបាក់ចង
ពាត ចេញមកមុនគេ ។

“ ពិណ, ពិន ”

១០៥- ពិណ (ន.) ចាប៉ុ : ពិណមាស ; ផេញពិណ... ។

១០៥- ពិន (ន.) ស្លៀតសក់ដុក : ក្មេងទុកដុកសៀតពិន ;
កំពូល, អ្នកដែលដាក់ពូល, ធ្មេម, ចំបងលើគេ : ពិនពិពាត (ស្តេចក្រិតត្តិ ច្បកសាធិរាជ
សម្រាប់ប្រើក្នុងពាក្យពាក្យឃ្លាង) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៥

មានក្មេងប្រុសម្នាក់ទុកជុកសៀតពិន ចេះដេញពិណយ៉ាង
ចំណាទ ។

“ ពិសោតិ = ពិសោធិ, ពិសោធិន៍ ”

១០៦- ពិសោធិ (ក.) ខ្មែរប្រើចំពោះសេចក្តីថាស្បែកមើល, សាក
មើល : ចាំពិសោធិមើលសិន... ។

១០៦- ពិសោធិន៍ (ន.) ការស្បែកមើល, ដំណើរសាកមើល : ជាប់
ពិសោធិន៍, នៅក្នុងពិសោធិន៍... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៦

ការនេះនៅក្នុងពិសោធន៍នៅឡើយ ប៉ុន្តែពិសោធន៍ឲ្យឃើញពិត រើប
និយាយបាន ។

“ ពិសុទ្ធ, ពិសុទ្ធ, ពិសុទ្ធិ ”

១០៧- ពិសុទ្ធ (គ.) ស្អាតវិសេស, ហ្មត់ហ្មង, ឥតមន្ទិល
(មកពីវិសុទ្ធ) ច្រើននិយាយផ្សំនឹងពាក្យពិសេស : ពិសេសពិសុទ្ធ... ។

១០៧- ពិសុទ្ធិ (ន.) សេចក្តីស្អាតវិសេស, ហ្មត់ហ្មង, ឥតមន្ទិល :
ការពិសេសពិសុទ្ធ... ។

១០៧- ពិសុទ្ធិ (គ.) ដែលលេចឮក្បែរឈ្មោះសុះសាយ, ល្បីល្បាញ,
ដែលមានគេស្គាល់រាប់អានច្រើន : មនុស្សពិសុទ្ធិ, មានក្បែរឈ្មោះពិសុទ្ធិ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៧

អ្នកមានក្បែរឈ្មោះពិសុទ្ធិ មកពីមានសេចក្តីប្រតិបត្តិពិសេសពិសុទ្ធ
ចំពោះការពិសេសពិសុទ្ធ ។

“ ពិ, ពិវ ”

១០៨- ពិ (និ. ឬ អា. និ.) អំពី, ខាង, ឯ : មកពីណា? មកពីផ្ទះ,
ទៅពីព្រឹក, រួចពីដៃ, ពីមុខ, ពីក្រោយ, ពីលើ, ពីក្រោម។

១០៨- ពិវ (ច. សំ.) បំផ្លាញយកចេញ ឬ តម្លៃយកចេញ (២) :
បានពីរ, ធ្លាក់ពីរ, មនុស្សពីរនាក់.....។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៨

ពីព្រឹកមិញ សិស្សសាលាបាលីចំនួន៧ ពីអង្គរចេញពីភ្នំពេញ
ទៅ(ប្រទេសឥណ្ឌា) ។

“ ៧៦ តិ, ៧៦ ទិ, ៧៦ ធី ”

១០៧- ៧៦ តិ (ខ.) ដំណើរយំនិទោសខ្លួន, ដំណើររិច្ចាបុត្រ, កិច្ច
កលមាយា, ការក្លែងប្លែងដំណើរឲ្យឃ្លាតឃ្លាតសេចក្តីពិត : មានពុត, ពុតអាក្រក់... ។

១០៧- ៧៦ ទិ (គ.) ពុតធ្វើដាយី, វិពុតជាច្រើន.... ។

១០៧- ៧៦ ទិ (ឧ.) លោកអ្នកគ្រាន់ដឹងធម៌ដែលកំយ៉ាង លោកអ្នកញាក់
រពក..... : ព្រះពុទ្ធ, ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់..... ។

១០៧- ៧៦ ធី (ខ.) អ្នកប្រាជ្ញ, អ្នកមានប្រាជ្ញា ; ឈ្មោះថ្ងៃទី៤ ក្នុង
សប្តាហ៍ : ថ្ងៃពុធ (ហៅតាមឈ្មោះអ្តាយពុធ) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១០៧

ព្រះពុទ្ធជាបរមេស្រី ព្រះអង្គជេញពុតអវិជ្ជាបាទដោយពោធិញ្ញាណ
ក្នុងថ្ងៃពុធពេញបូណ៌មីខែវិសាខឆ្នាំវក ។

“ ៧៧ វ, ៧៧ ល ”

១១០- ៧៧ វ (គ.) ដែលដោយស្រាយសាច់ដោយទង្គិច - ប៉ះ - ប្របាច់ : ពុរ
សាច់, ផ្លែឈើពុរ, ពុរពង..... ។

១១០- ៧៧ ល (គ.) ដែលមានពិស អាចបណ្តាលឲ្យរងការផ្អើ, ឲ្យក្អួត
បង្ហាញធ្វើទុក្ខខ្លាំងដែលឈឺស្លាប់ក៏មាន : ផ្សិតពុល, ថ្នាំពុល ; ពុលបាយ, ពុលផ្សិត..... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១០

ល្ងាចមិញ ខ្ញុំត្រូវឱ្យក្មេងៗ ក្មេងៗ យ៉ាង ខ្លាំង, ចង់ខ្ញុំគាត់ចាប់កោស
ឲ្យពុះសាច់អស់ ។

“ ៧៩, ៧ ”
១ ៧ ១

១១១ - ៧៩ (ន.) គ្រោងអក្សរឃ្លាញ់ផ្សេងៗ ដែលគេធ្វើជាតំរូវ, ទើប
យកក្រដាសឬអ្វីៗ ទៅដិតយកព័ត៌មានចេញ : ពុំម្តង, ពុំម្តង, រោងពុំម្តង..... ។

១១១ - ៧ (ន.) មិន, ឥត : ទៅពុំបាន, ធ្វើពុំកើត..... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១១

អក្សរពុំម្តង ខ្ញុំមើលពុំសូវស្គាល់ទេ ព្រោះពុំធ្លាប់ទេ ។

“ ៧៧, ៧៧ ”
៧ ៧

១១២ - ៧៧ (ន.) រុក្ខជាតិឬធញ្ញជាតិជាដើម ដែលមានកំណើតអាចដុះ
ចេញពន្លក លូតលាស់ទៅរៀត : ពូជឈើ, ពូជស្រូវ, ស្រូវពូជ, សណ្តែកពូជ, ពូជខ្មែរ,
ពូជបិទ, ពូជយូន..... ។

១១២ - ៧៧ (ន.) ឈ្មោះឈើតូចពូកមួយស្លឹកស្រួចៗ ផ្ទៃដុំមានរសផ្អែម
លាយចត់ បរិភោគបាន, ខ្លះផ្ទៃធំខ្លះផ្ទៃតូច : ផ្ទៃពូជ, ពូជធំ, ពូជតូច ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១២

នៅព្រៃជើងភ្នំគូលែន មហាវណ្ណ ដើមពូជណាស់ ពីខែមុនខ្ញុំបាន
ត្រាចម្តងកញ្ចប់យកមកធ្វើពូជ ។

“ តែ, តែរ ”

១១៣- តែ (ន.) ឈ្មោះស្ត្រីតូចមួយយ៉ាងរាងរាក់ : ស្រូវមួយតែ, ស្លឹកតែ; ឈ្មោះប្រាក់បុរាណមួយបែប : ប្រាក់តែ, មួយតែ, ពីរតែ... ។

១១៣ - តែរ (ន.) ពៀរ, ខ្មែរច្រើនប្រើពាក្យនេះ ជាបរិវារសព្ទ និយាយផ្សំនឹងពាក្យទោស : ទោសតែរ គឺទោសនឹងពៀរ ឬទោសជាពៀរ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៣

អ្នកឯងលួចស្រូវតែមួយតែ តុំខ្លាចមានទោសតែរទេឬ? ចំណែក ខ្ញុំសូម្បីប្រាក់មួយចំហៀងតែ ក៏តុំហ៊ានលួច ព្រោះខ្ញុំខ្លាចទោសតែរ ណាស់ ។

“ ពោធិ៍, ពោរ ”

១១៤- ពោធិ៍ (ន.) ឈើដែលព្រះមហាសត្វ គង់អាស្រ័យក្នុង ម្លូប ទ្រង់ក៏បានក្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ : ដើមពោធិ៍ ។

១១៤- ពោរ (គុ.) ដែលដង់ដោរឡើង, ដែលឡើងកំពុង : ទុកពោរមាត់ប្រាង, ពេញពោរ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៤

តាំងនេះទឹកដង់ពោរមាត់ប្រាង ហូរចូលទៅក្នុងវត្តលិចគល់ពោធិ៍ អស់គត់សល់ ។

“ ត្រីត្រិ, ត្រាត់ ”

១១៥- ត្រីត្រិ (ន.) ពួវខ្សែត្រិព្រួញធ្វើដោយស្បែកគោ, ស្បែក
ក្របី ឬស្បែកម្រឹតណាមួយ : ត្រីត្រិស្បែកក្របីដាប់ដាងត្រីត្រិស្បែកគោ, ដ្រាម... ។

១១៥- ត្រាត់ (ក.) បែកឃ្មាតចាកបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់, ឃ្មាត
ចាត់លែងបានច្បាញខ្លះៗ : ត្រាត់កូន, ត្រាត់មិត្ត, ត្រាត់ប្រាស ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៥

ល្បែងទាញត្រីត្រិ ជាល្បែងមួយរបស់ខ្មែរដាន់ដើម សម្រាប់
លេងក្នុងរដូវបូល្លា, ល្បែងនេះសប្បាយណាស់ សូម្បីមានទឹកត្រាត់
ប្រាសយ៉ាងណាក៏គង់សប្បាយបាន ។

“ ត្រហ្ម, ត្រី ”

១១៦- ត្រហ្ម (ន.) សេចក្តីបំរើន, សេចក្តីរីកចិត្ត, សេចក្តីប្រសើរ,
ទេវតាដែលនៅត្រហ្មលោក ដោយអំណាចផលនៃឈាមចិត្ត : ត្រះត្រហ្ម, រោងត្រហ្ម,
ពួកត្រហ្ម... ។

១១៦- ត្រី (ក.) ប្រក់ភ្លិត ឬប្រកបាយអភ្លិតគ្រង់កន្លែងប្រទល់ក្បាល
កណ្តុប ឬក្បាលក្បឿង : ត្រីផ្ទុះ ... ។

១១៦- ត្រី (ន.) ចារឹកដី, ទីបំផុតផែនប្រទល់គ្នា : ត្រីបំការ, ត្រីទេត្រិ,
ត្រីផែន, ត្រីប្រទល់ ... ។ ឈ្មោះកំរាលវិសេសពួកមួយ វិចិត្រដោយពណ៌និងក្បាច់របស់
ផ្សេងៗ : ត្រីខ្សែ, ត្រីបួនជ្រុង, ក្រាលត្រី... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៦

ខ្ញុំប្រែផ្ទះហើយ នឹងធ្វើត្រីវែនទៅវិញ យកប្រាំមួយខែដែលមាន
ក្បួនដូចបំពាក់មហាព្រហ្ម ទៅប្រគេនលោកគ្រូខ្ញុំ ។

“ព្រាម, ព្រាហ្មណ៍”

១១៧- ព្រាម (ន.) ឈ្មោះស្វាមួយយ៉ាង សម្បូរខ្មៅពណ៌ រោមត្រង់
មុខសម្បូរសប្រផេះស្រមូរ : ស្វាព្រាម... ។

១១៧- ព្រាហ្មណ៍ (ន.) មនុស្សដែលកំណត់តាមលទ្ធិ បុរាណពី
ព្រែងនាយ ថាមានពូជដើមកើតអំពីព្រះឧស្ម័នព្រហ្ម : ពួកព្រាហ្មណ៍, ជាតិព្រាហ្មណ៍... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៧

ខ្ញុំបានឃើញព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ មុខស្រមូរដូចមុខស្វាព្រាម ។

“ព្រឹក, ព្រឹក្ស”

១១៨- ព្រឹក (ន.) រលោតាំងពីព្រះអាទិត្យចំក្រោងដល់ថ្ងៃពេញពន្លឺ
ធំ ឬដរាបដល់ថ្ងៃត្រង់កំសៅហៅព្រឹកបានដែរ : ព្រឹកមិញ, ព្រឹកព្រហាម... ។

១១៨- ព្រឹក្ស (ន.) ឈើ; ពាក្យនេះខ្មែរច្រើនច្រើនផ្សំជាបទជាមាស
រៀងខាងចុងនាមសព្ទ : ផ្សព្វព្រឹក្ស, ពោធិព្រឹក្ស, និក្រោធព្រឹក្ស... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៨

មានភាពសំខាន់ច្រើនថាពោធិពោធិព្រឹក្ស គាត់គែងទៅថ្ងៃ
ចង្អុលវា ព្រឹកព្រឹកដែលខាន ។

“ ត្រីត្រិ, ត្រាត់ ”

១១៥— ត្រីត្រិ (ន.) ពួរខ្សែត្រព្វញធ្វើដោយស្បែកគោ, ស្បែកក្របី ឬស្បែកម្រឹតណាមួយ : ត្រីត្រិស្បែកក្របីជាប់ដាងត្រីត្រិស្បែកគោ, ដ្រាម... ។

១១៥— ត្រាត់ (ក.) បែកឃ្មាតចាកបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់, ឃ្មាតចាត់លែងបានច្បាញៈទៀត : ត្រាត់កូន, ត្រាត់មិត្ត, ត្រាត់ប្រាស ... ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ១១៥

ល្បែងតាញត្រីត្រិ ជាល្បែងមួយរបស់ខ្មែរដាច់ដើម សម្រាប់លេងក្នុងរដូវចូលឆ្នាំ, ល្បែងនេះសប្បាយណាស់ សូម្បីទានទុកត្រាត់ប្រាសយ៉ាងណាក៏គង់សប្បាយបាន ។

“ ត្រីហ្មូ, ត្រី ”

១១៦— ត្រីហ្មូ (ន.) សេចក្តីបំរើន, សេចក្តីរីកចិត្ត, សេចក្តីប្រសើរ, ទេវតាដែលនៅត្រីហ្មូលោក ដោយអំណាចផលនៃឈាមចិត្ត : ត្រះត្រីហ្មូ, រោងត្រីហ្មូ, ពួកត្រីហ្មូ... ។

១១៦— ត្រី (ក.) ប្រក់ភ្លិត ឬបូកបាយអភ្លិតត្រង់កន្លែងប្រទល់ក្បាលកណ្តាប់ ឬក្បាលក្បឿង : ត្រីផ្ទះ ... ។

១១៦— ត្រី (ន.) ចារឹកដី, ទីបំផុតផែនប្រទល់គ្នា : ត្រីបំការ, ត្រីទេត្រិ, ត្រីជែន, ត្រីប្រទល់ ... ។ ឈ្មោះកំរាលវិសេសពួកមួយ វិចិត្រដោយពណ៌និងក្បាច់របស់ផ្សេងៗ : ត្រីខ្សែ, ត្រីបួនជ្រុង, ក្រាលត្រី... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៦

ខ្ញុំត្រូវដោះស្រាយ នឹងគ្រប់គ្រងទៅវិញ យកត្រីមួយខ្សែដែលមាន
ក្បាលដូចបំពង់មហាព្រហ្ម ទៅប្រគល់លោកគ្រូខ្ញុំ ។

“ព្រាម, ព្រាហ្មណ៍”

១១៧- ព្រាម (ន.) ឈ្មោះស្វាមួយយ៉ាង សម្បូរខ្មៅពណ៌ រោមត្រង់
មុខសម្បុរសប្រផេះស្រមូរ : ស្វាព្រាម... ។

១១៧- ព្រាហ្មណ៍ (ន.) មនុស្សដែលកំណត់តាមលទ្ធិ បុរាណពី
ព្រៃនាយ វាមានពូជដើមកើតពីព្រះឧស្ម័នព្រហ្ម : ពួកព្រាហ្មណ៍, ជាតិព្រាហ្មណ៍... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៧

ខ្ញុំបានឃើញព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ មុខស្រមូរដូចមុខស្វាព្រាម ។

“ព្រឹក្ស, ព្រឹក្ស”

១១៨- ព្រឹក្ស (ន.) រោងតាំងពីព្រះអាទិត្យបំព្រាងដល់ថ្ងៃពេញពន្លឺ
ធំ ឬដំណាច់ដល់ថ្ងៃត្រង់កំនៅហោត្រីវបានដែរ : ព្រឹកមិញ, ព្រឹកព្រហាម... ។

១១៨- ព្រឹក្ស (ន.) ឈើ; ពាក្យនេះខ្មែរច្រើនប្រើផ្សំជាមួយជាមាស
រើងខាងចុងនាមសព្វ : ដង្កូវព្រឹក្ស, ពោធិព្រឹក្ស, និព្រាជព្រឹក្ស... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១១៨

មានភាពសម្រាប់ជ្រះថ្លាចំពោះដើមពោធិព្រឹក្ស ភាគកែវទៅថ្ងៃ
ចង្កកល្ងាច (ព្រឹកព្រឹកដែលខាន ។

“ ភប់ ភព ”

១២៣ - ភប់ (ភ.) ចូប, ប្រទះ, ប្រសព្វ, ច្រើននិយាយថារាប់
ប្រសព្វ គឺបានគ្នាជាតូស្រីករ... ។

១២៣ - ភព (ន.) សេចក្តីចំរើន, ដំណើរកើត, ប្រទេស
ឬទិសម្រាប់សព្វសត្វកើតស្លាប់, លោក : ភពបី, ភពចូបភពធំ, ទាំងផែនភព... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២៣

កើតក្នុងភពណា ៗ សូមឱ្យបានកប់ប្រសព្វតែនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា ។

“ ភណ្ណ, ភ័ន្ត = ភាន្ត ”

១២៤ - ភណ្ណ (ន.) ទ្រព្យ, របស់, ដើមទុន . គ្រឿងប្រើប្រាស់,
អ័រ៉ាន់, ប្រដាប់, គ្រឿងប្រដាប់; ច្រើនប្រើផ្សំជាមួយនឹងនាមសព្វឯទៀត : កសិកណ្ណ, គរុកណ្ណ,
លហុកណ្ណ, តាតកណ្ណ... ។

១២៤ - ភាន្ត (ភ.) ជ្រួស, ច្រឡំ, ទោសខុសឆ្គួរខុសទំនង : ភាន់គំនិត
ភាន់ដំណើរ, ភាន់ផ្លូវ, ភាន់ស្មារតី, ភាន់ច្រឡំ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២៤

អ្នកបួសប្រយ័ត្នកាន់ច្រឡំរបស់គរុកណ្ណ ថាជារបស់ខ្លួន, ការកាន់
ច្រឡំយ៉ាងនេះគាំទ្រមានទោស ។

“ ភិម៌ ភិម៌ = ភិម៌ ”

១២៥ - ភិម៌ (ន.) ទេវតាដែលស្ថិតនៅផ្ទាល់លើផែនដី : ព្រះភូមិ; ខ្មែរ
ហៅចំពោះទេវតាឬបិសាចដែលអាស្រ័យនៅទីស្រែចំការ : សែនព្រះភូមិ ។

១២៥ - ភិម៌ (ន.) ផែនដី, ទីដី, តំបន់, ផ្ទៃ, ទី, ជាន់, ថ្នាក់; ខ្មែរច្រើន
ប្រើសំដៅទីដែលមានប្រជុំផ្ទះក្នុងតំបន់នីមួយៗ : ភូមិលំនៅ ភូមិហ៊ាន; អរិយភូមិ... ។

ឧទាហរណ៍ នី ១២៥

នៅភូមិវេទខ្លះក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ពួកជនច្រើននិយមជឿព្រះភូមិ
ថាជាអ្នកឱ្យសុខចំរើន ។

“ ភ្នើន, ភ្នើន ”

១២៦ - ភ្នើន (ន.) ល្បួងខ្លួនតស៊ូដែលពេល សណ្ឋានដូចជាចង្កាយ
ភ្នោតតស៊ូ; អ្វីៗដែលធ្វើចាប់បំពេញការងារមូលបាន ក៏ហៅថាភ្នើនដែរ : ភ្នោតពណ្តាប់ ។

១២៦ - ភ្នើន (ន.) បែបបទឬ បែបភាពដែលពែន, កំរិយា
អង្គុយពែនជើង : ផ្គត់ភ្នែន, ពែនភ្នែន... ។

ឧទាហរណ៍ នី ១២៦

ព្រះបម្រើទ្រង់ផ្គត់ព្រះភ្នែន លើក្នុងព្រះព្រះព្រះសំណើម្តងៗ

“ មរ, មរណ៍ ”

១២៧ - មរ (គ.) ស្លាប់, (ច្រើនប្រើក្នុងពាក្យឃ្លោង) ។

“ ភិប័ ភិព ”

១២៣ - ភិប័ (ភិ.) ចូប, ប្រទះ, ប្រសព្វ, ជ្រើសយាយថារបស់
ប្រសព្វ គឺបានគ្នាជាតូស្រីករ... ។

១២៣ - ភិព (ន.) សេចក្តីចំរើន, ដំណើរកើត, ប្រទេស
ឬទិសម្រាប់សព្វសត្វកើតស្លាប់, លោក : ភពបី, ភពចូបភពធំ, ទាំងផែនភព... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២៣

កើតក្នុងភពណា ៗ សូមទិសបានកប់ប្រសព្វតែនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា ។

“ ភិណ្ណា, ភិណ្ណ = ភិណ្ណ ”

១២៤ - ភិណ្ណា (ន.) ទ្រព្យ, របស់, ដើមទុន . គ្រឿងប្រើប្រាស់,
អីវ៉ាន់, ប្រដាប់, គ្រឿងប្រដាប់; ជ្រើសប្រើផ្សំជាមួយនឹងតាមសព្វឯទៀត : កសិករណ្ណ, តុរុកណ្ណ,
លហុកណ្ណ, តាតារណ្ណ... ។

១២៤ - ភិណ្ណ (ភិ.) ជ្រើសប្រើ, ទោសខុសឆ្គួរខុសទំនង : ភាន់គំនិត
ភាន់ដំណើរ, ភាន់ផ្លូវ, ភាន់ស្មារតី, ភាន់ប្រឡំ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២៤

អ្នកបួសប្រយ័ត្នកាន់ប្រឡំរបស់តុរុកណ្ណ ថាជាប្រយ័ត្ន, ការកាន់
ប្រឡំយ៉ាងនេះនាំឲ្យមានទោស ។

“ ភ័យ, ភ័យ = ភ័យ ”

១២៥ - ភ័យ (ន.) ទេវតាដែលស្ថិតនៅផ្ទាល់លើផែនដី : ព្រះភ័យ; ខ្មែរ
ហៅចំពោះទេវតាឫបិសាចដែលអាស្រ័យនៅទីស្រែចំការ : សែនព្រះភ័យ ។

១២៥ - ភ័យ (ន.) ផែនដី, ទីដី, តំបន់, ផ្ទៃ, ទី, ជាន់, ថ្នាក់; ខ្មែរប្រើ
ប្រើសំដៅទីដែលមានប្រជុំផ្ទះក្នុងតំបន់នីមួយៗ : ភ័យលំនៅ ភ័យរោង; អរិយភ័យ... ។

ឧទាហរណ៍ នី ១២៥

នៅភ័យរោងខ្លះក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ពួកជនច្រើននិយមជឿព្រះភ័យ
ចាស់អក្ខរសុខចំរើន ។

“ ភ្នែក, ភ្នែក ”

១២៦ - ភ្នែក (ន.) ល្បួងខ្លួនរបស់ដែលពេន សណ្ឋានដួងដាច់ងាយ
ភ្លេចពស់; អ្វីៗដែលពេចាប់បំពេនដាច់មូលបាន ក៏ហៅថាភ្នែកដែរ : ភ្នែកកណ្តាប់ ។

១២៦ - ភ្នែក (ន.) បែបបទឬ បែបភាពដែលពេន, កិរិយា
អង្គុយពេនជើង : ផ្គត់ភ្នែក, ពេនភ្នែក... ។

ឧទាហរណ៍ នី ១២៦

ព្រះបម្ពុទ្ធទ្រង់ផ្គត់ព្រះភ្នែក លើភ្នែកពស់ឈ្មោះម្តូលិទ្ធិនាគរាជ ។

“ មរ, មរណ៍ ”

១២៧ - មរ (គ.) ស្លាប់, (ប្រើប្រើក្នុងពាក្យឃ្លោង) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣១

មនុស្សចូលចិត្តបរិភោគមីជាងគុយទាវ. (ត្រឹកៗ ឃើញមនុស្សបីៗ

ទៅកន្លែងលក់មី ។

“ មី^២តិ, មី^២ត្រិ ”

១៣២ - មី^២តិ (ន.) ឈ្មោះសំពត់មួយយ៉ាងមានសម្បុរសេដ្ឋកិច្ច តាំងមកពី
ប្រទេសក្រៅ : សំពត់មីត ។

១៣២ - មី^២ត្រិ (ន.) អាសាមីត(ទឹកទោម) : បោម្រិត, ម្រិតមនុស្ស...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣២

ខ្ញុំកំពុងតែអង្គុយចរន្ទាម្រិត ស្រាប់តែស្រ្តីម្នាក់ពាក់អាវសំពត់មីត

ដើរក្បែរខ្លួនខ្ញុំ ។

“ មូល, មូល្យ ”

១៣៣ - មូល (ន.) ឫសគល់, មើម, ដើមកំណើត, ដើមចម, ដើម
ទង, ទីតាំង, ទ្រព្យដើម, ដំបែ : កុសលមូល, បាទមូល, រុក្ខមូល... ។

១៣៣ - មូល (កិ. ឬ កិ. វិ.) ប្រមូល, ជុំ, មូលកូនចៅ, មូលគ្នា,
នៅមូលគ្នា, ឈរមូលគ្នា...។

១៣៣ - មូល (គុ.) ដែលមានមណ្ឌលជុំវិញឥតជ្រុងឥតជិតឥតប៉ោង :
គុមូល, ប្រអប់មូល...។

១៣៣- ម្យល្យ (ន.) ដំឡើង, ឈ្នួល, ចំណេញ, ប្រាក់ខែ : ប្រាក់
ម្យល្យខ្ញុំចំណាស់; (ច្រើនច្រើនពាក្យព្យាប្បយោង)... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៣

ខ្ញុំនៅមូលកូនចៅគ្នាច្រើនណាស់ ដេកពេញផ្ទះហួតដល់កម្រល
ប្រាកម្យល្យជាងមួយពាន់បាយពុំគ្រាន់ ទិញបានតែកម្រលមួយ ។

“ ម. ម ”
ឃ ឃ

១៣៤- ម្យ (ភ.) ក្នុង, ទាំងខ្យល់ក្នុងចិត្ត : ម្យចិត្ត, ម្យមើលក្រហាយ,
ម្យហួត... ។

១៣៤- ម្យ (ន.) ស្រូវដែលដុះពីគ្រាប់ដុះក្នុងស្រែតាំងពីខែចម្រុត :
ស្រូវម្យ : ស្រែម្យ, ដីកម្យ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៤

ខ្ញុំមានស្រូវម្យច្រើនការពារពុំឈ្នះសោះ គោក្របីចេះតែស៊ី នាំឲ្យម្យចិត្ត។

“ មោក, មោយ ”

១៣៥- មោក (ន.) ឈ្មោះឈើត្រៃមួយយ៉ាង មានបន្ទាតាម
ដើមនិងមែក ស្លឹកល្អិត ៗ : ដើមមោក... ។

១៣៥- មោយ (គ.) វែលសោះសូន្យ, ឥតប្រយោជន៍, ឥតអំពើ,
ទទេ, ចោលម្យេត : មោយ! អាមោក! ខ្ញុំមោយសុទ្ធហើយឥតដឹងរឿងអ្វីក្នុងស្រុកទេ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣១

មនុស្សចូលចិត្តបរិភោគវិជាន់គុយពាវ, ព្រឹកៗ ឃើញមនុស្សបីៗ

ទៅកន្លែងលក់មី ។

“ ម្ហូតិ, ម្ហូតិ ”

១៣២- ម្ហូតិ (ន.) ឈ្មោះសំពត់មួយយ៉ាងមានសម្បុរសង្វេក តាមកពី

ប្រទេសក្រៅ : សំពត់ម្ហូត ។

១៣២- ម្ហូតិ (ន.) មានថាម្ហូត(ទឹកតោម) : គោម្ហូតិ, ម្ហូតិមនុស្ស...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣២

ខ្ញុំកំពុងតែអង្គុយចាំទ្រូម្ហូតិ ស្រាប់តែស្រ្តីម្នាក់ពាក់អាវសំពត់ម្ហូត

ដើរក្បែរខ្លួនខ្ញុំ ។

“ មូល, មូល ”

១៣៣- មូល (ន.) ប្រសព្វល់, មើម, ដើមកំណើត, ដើមរម, ដើម

ទង, ទីតាំង, ទ្រព្យដើម, ដំបែរ : កុសលមូល, បាទមូល, រុក្ខមូល... ។

១៣៣- មូល (កិ. ឬ កិ. វិ.) ប្រមូលគ្នា, ជុំគ្នា, មូលកូនចៅ, មូលគ្នា,

នៅមូលគ្នា, ឈរមូលគ្នា...។

១៣៣- មូល (គុ.) ដែលមានមណ្ឌលជុំវិញឥតជ្រុងឥតជិតឥតចោង :

គុមូល, ប្រអប់មូល...។

១៣៣- មូល្យ (ន.) ដំឡូង, ឈ្នួល, ចំណេញ, ប្រាក់ខែ : ប្រាក់
មូល្យខ្ញុំចំណាស់; (ច្រើនប្រើក្នុងពាក្យពេញស្រែង)... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៣

ខ្ញុំនៅមូលកូនចៅគ្នាច្រើនណាស់ ដេកពេញផ្ទះហូតដល់កម្រាល
ប្រាក់មូល្យជាងមួយពាន់បាយពុំត្រាន់ ទិញបានតែកម្រាលមួយ ។

“ មូ. មូ ”
 ៗ ៗ

១៣៤- មូ (ភ.) ក្នុង, ទាំងខ្យល់ក្នុងចិត្ត : មូចិត្ត, មូម៉ៅក្តៅក្រហាយ,
មូហ្មង... ។

១៣៥- មូរ (ន.) ស្រូវដែលដុះពីគ្រាប់ដុះក្នុងស្រែតាំងពីខែចម្រុះ :
ស្រូវមូរ : ស្រែមូរ, ដំកមូរ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៤

ខ្ញុំមានស្រូវមូរច្រើនការពារពុំឈ្នះសោះ គោក្របីចេះតែស្មី នាំឲ្យមូចិត្ត។

“ មោក, មោយ ”

១៣៥- មោក (ន.) ឈ្មោះឈើត្រៃមួយយ៉ាង មានបន្ទាតាម

ដើមនឹងមែក ស្លឹកល្អិតៗ : ដើមមោក... ។

១៣៥- មោយ (ត.) វែលសោះសូន្យ, ឥតប្រយោជន៍, ឥតអំពើ,

ទទេ, ចោលម្លៀត : មោយ! អាមោក! ខ្ញុំមោយសុទ្ធហើយឥតដឹងរឿងអ្វីក្នុងស្រុកទេ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៥

អ្នកឯងស្គាល់ដើមមោកប្តូរទេ? ទេ! ខ្ញុំមោយសុទ្ធចេហើយម្តងដើមឈើ ។

“ ម្រក្សណ៍ ម្រាក់ ”

១៣៦- ម្រក្សណ៍ (ន.) ឈ្មោះដំរីកើតអំពីដើមគ្រើល មាន

សម្បុរខ្លៅ : លាបម្រក្សណ៍, ម្រក្សណ៍ទោល...។

៣៦- ម្រាក់ (ន.) ធ្វើស្រែ គឺធ្វើស្រែនឹងស្រែ ឬពាក្យប្រិសហោ។

ស្រែជាប្រពន្ធរបស់ភ្លើ : ភ្លើម្រាក់...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៦

អ្នកឯងឲ្យម្រក្សណ៍ខ្ញុំមួយចំពង់ ខ្ញុំបុរេចិត្តធ្វើភ្លើម្រាក់នឹងអ្នកតទៅ។

“ យន់ យន្ត = យន្ត ”

១៣៧- យន់ (កិ.) ជាបច្ចុះ, ទន់, ទន់បច្ចុះ, គ្រិលគ្រិច៖

យប់យន់, យន់គ្រិចកញ្ជក់, យន់កំលាំង, យន់ដំណោក គឺឱយដេកខ្លាំង...។

១៣៧- យន្ត (ន.) ត្រៀងប្រដាប់ដែលកំរើកបានដោយកំលាំង

បក្រប្រិកបញ្ជា : យន្តហោះ, យន្តដើរ, រថយន្ត, កំលាំងយន្ត, ថ្មើរយន្ត...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៧

ខ្ញុំយន់កំលាំង អោយស្រពៃយប់មិញជិះរថយន្តវាល់ត្រឹក កុំបាទ

សំរាកសោះ ។

“យម, យំ”

១៣៨- យម (ន) សេចក្តីស្ងប់, អធិបតីនរក : ព្រះយម ។

១៣៩- យំ (ក៏.) បញ្ចេញសូរសព្ទព្រមទាំងចេញទឹកភ្នែក

ព្រោះសេចក្តីសោកស្តាយ អាល័យឬទោមនស្សអាក់អន់ចិត្ត ឬព្រោះឈឺចាប់ខ្លាំង : យំយប់, យំសោក, យំអាល័យ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៨

កូនខ្ញុំយប់មិញ យប់វាល់ត្រឹក ព្រោះវាមាលយើងព្រះយមដេញ
កាប់សត្វនរក ។

“យុក្ក, យុត្តិ”

១៣៩- យុក្ក (ន.) ឈ្មោះភរមរដាតិមួយយ៉ាង ពួកម្រោម

តែនៅក្នុងវន្តដីធ្វើចំពូយសម្រាប់ចេញចូល ចេះធ្វើក្នុងដាក់ទឹកបាន ទឹកមានរសផ្អែមស្រដៀង
នឹងទឹកម្រោម : សព្វយុក្ក, ទឹកយុក្ក... ។

១៤០- យុត្តិ (ន.) និម, តួ, អាយុ, អាយុពិរាតលោក, កាល,

ក្រា, សម័យ, ដំណើរកំណត់កាលរបស់ពិរាតលោក, តាមលទ្ធិបុរាណថាយុតមាន ៤ យ៉ាង
គឺ : ទី ១- ត្រីតយុត, ទី ២- ព្រេតយុត, ទី ៣- ទ្វាបរយុត, ទី ៤- កល័យុត (ចូរមើល
ក្នុងរបបនាគក្រិមភាគ ២ ទំព័រ ៧៩៣,) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៣៩

យើងសព្វថ្ងៃនៅក្នុងយុគទី៤ គឺកល័យុត, យុគនេះប្រកបដោយ

ទុក្ខទោសច្រើន សូម្បីធ្វើនៅក្នុងវិបរិកោតតែសេដ្ឋកិច្ចដូចសត្វយុក្ក

ក៏នៅតែមានទុក្ខ ។

“ រក្ស, រាត ”

១៤០- រក្ស (ភិ.) រក្ស; ខ្មែរប្រើពាក្យនេះរួមចូលនឹង
សព្ទដទៃទៀតជាបទសមាស : គ្រីហានុរក្ស = អ្នករក្សាផ្ទះ, អ្នកបាំផ្ទះ, ធម្មានុរក្ស = អ្នករក្សា
ធម៌ អ្នកកាន់តាមធម៌...។

១៤០ - រាត (ន.) ទីទៃពីជ្រៅ គឺមានដំរើតិច : ទឹករាត, តំនិតរាត,
អណ្តូងរាត, រណ្តៅរាត... ។

១៤០- រាតិ (ន.) ឈ្មោះឈើតូចម្យ៉ាង ឬឈ្មោះរោគកើតនៅជើង
ធ្មេញ ឬនៅច្បារមន្ត : រាតស, រាតិក្រហម; ធ្មេញកើតរាត; រាតបាត...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤០

មគ្គលណាជាធម្មានុរក្ស, បុគ្គលនោះមានគំនិតពុំរកទេ ដូចបុរស
ម្នាក់ដែលកើតរាតបាតធម៌យ៉ាង ។

“ រង្គ, រង្គ ”

១៤១- រង្គ (ភិ.) បង្កង់ចាំ, ឈប់បង្កង់ : រង្គចាំសិន, រង្គបន្តិច... ។

១៤១- រង្គ (ន.) ឈ្មោះផ្កាមានសប្បុរសល្បឿនសំរាប់ប្រើជាផ្កាតំនូរ ឬ
ប្រើជាផ្កាម្លាប់ភេតខ្លះក៏បាន : រាមរង្គ, ផ្ការង្គ...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤១

អ្នកឯងទៅណា ? ទៅទិញរង្គកមកគូរតំនូរ ? បើទៅទិញរង្គ
រង្គចាំខ្ញុំផង ខ្ញុំទៅផង ។

“ រដ្ឋ, រត្នីនី = រត្នី, រាត្នី ”

១៤២- រដ្ឋ (ន.) ផែន, ប្រទេស : រាម្មធិរដ្ឋ, ពលរដ្ឋ... ។

១៤២- រត្នីនី (ន.) កែវ, ពេជ្រ, គ្រឿងត្រប់យ៉ាង : ព្រះពុទ្ធរត្នីនី, រត្នីនី ប្រការ, បល្ល័ង្ករត្នីនី... ។

១៤២- រាត្នី (ភ. ឬ គ. វិ.) ទាញត្រាក់ផ្តាច់ដោយបង្ខំ : ទាញ រាត្នីផ្តាច់, វាយរាត្នី គឺវាយបេះដោយបង្ខំរំពាត់, រាត្នីវាយ គឺវាយរាត្នីវាយ ។

ឧទាហរណ៍ នៃ ១៤២

រត្នីនី ៧ ប្រការកើតចំពោះព្រះបរមចក្រភ័ស្តុវេលកើតក្នុងមហា រដ្ឋ មិនកើតសាធារណ៍រាត្នីក្នុងសម័យស្រីព្រះពុទ្ធសាសនា ។

“ រត្នី, រថ ”

១៤៣- រថ (ភ.) ស្ទុះដោយល្បឿន : រត់លឿន, រត់បាត, រត ដោយខ្លាច... ។

១៤៣- រថ (ន.) រទេះទឹមសេះ : មានទ្រង់ទ្រាយផ្សេងៗ ទីទៃពីរទេ ពោ - រទេះក្របី : រថសេះ, បររថ, ជិះរថ, រថភ្លើង, រថយន្ត... ។

ឧទាហរណ៍ នៃ ១៤៣

រថសេះខ្ញុំ រត់មួយថ្ងៃបាចេមួយ ៥០ គីឡូម៉ែត្រ ។

“ រង្វាស់, រង្វះ ”

១៤៤- រង្វាស់ (ន.) ប្រឆាំងសម្រាប់វាស់, គ្រឿងវាស់ : រង្វាស់ដី, ឈើរង្វាស់... ។

១៤៤- រង្វះ (ន.) ប្រឡាយខ្ចីដែលវះក្នុងចំណប់ ជាផ្លូវឲ្យទឹកហូរ : ដីក រង្វះទឹក, រង្វះអាត់... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤៤

ខ្ញុំជ្រះបាត់ឈើរង្វាស់មួយ ត្រង់រង្វះទឹកភាច់ខ្លួន ។

“ រម្យ, រំ, រំ ”

១៤៥- រម្យ (គ.) រីករាយ, ដែលគួររីករាយ : សមរម្យ; ជ្រើនភ្ជាប់ នឹងពាក្យទម : រម្យទម ។

១៤៥- រំ (គ.) ទទួរគ្របខ្លួនបង្អប់កំស្លល់ហាយស្មៀង, ដែលស្មៅភ្នំ ឲ្យញ្ឆោចញ្ឆើស តំសក់ងាយ ដើម្បីឲ្យស្រាលខ្លួនឲ្យជាភោគ : រំឲ្យជាភោគឫសដូងវិល ។

១៤៥ រំ (គ.) ក្រសោបពុទ្ធដំរិញ, ចងពុទ្ធ, មូរពុទ្ធ : រំបួស, រំខ្សែ, រំម្លូ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤៥

មានគ្រូម្នាក់ប្រាប់ថា ពេកឫសដូងវិល បានតែយកថ្នាំមកស្មៅ ហើយរំខ្សែយូរទើបជា, បើគ្រាន់តែលាបចងរំពីក្រៅពុំជាទេ; ពាក្យគេប្រាប់ នោះសមរម្យដែរ ។

“ រស, រស ”

១៤៦— រស (ន.) សម្បជញ្ញដែលបិះពាល់ដ៏ភ្លឺបសាវ ដឹងថាប្រិ, ផ្លូវ, ចត់, ល្វឹង, ផ្អែមដាដើម : រសផ្លូវ, រសប្រិ, រសចត់, រសផ្អែម... ; (សូមមើល ក្នុងវិចិត្រក្រមភាគ ២ ទំព័រ ៨៦១ ។

១៤៦— រស (កិ. ឬ គុ.) មានជីវិតនៅ, មិនទាន់ស្លាប់ : ដែលមានជីវិតនៅ, ដែលមិនទាន់ស្លាប់ : រសនៅ, សត្វរស់, មនុស្សរស់; ដែលរស់នៅ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤៦

ទៅដឹងយកអាហារម៉ានរសត្វញ្ចមកឲ្យជីជួន ។ ជីជួនឲ្យពា ឲ្យទៅ
រស់នៅបានរសចក្ខុស្តុខដរាបដល់ពេល កុំឲ្យមានអ្វីមកចៀតចៀន ។

“ រា, រាហ៍ ”

១៤៧— រា (កិ.) ហាម, ឃាត់, ជួយក្រោយ, បែរចេញ, ទាសចេញ, រញ្ជាចិយ, ជំទាស់, ប្រកែក : រាដៃ រាទឹក, រាវាំង, រាដំណើរ, រាតន្តង... ។

១៤៧— រាហ៍ (ន.) តាមរបស់អស្សរម្នាក់ ជាបុត្រិនៃវេទចិត្តអស្សរិក្ខ
នឹងនាងសិទ្ធិកា, មានខ្លួនដាច់ពាក់កណ្តាល ដោយត្រូវប្រិរបស់វិស្ណុ : រាហ៍ ; ខ្មែរប្រើនហៅថា
រាហ៍, រាហ៍បាច់ច្រឡំ, ថ្ងៃមានរាហ៍, ខែរាហ៍, ថ្ងៃរាហ៍... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤៧

ថ្ងៃនេះរាហ៍បាច់ច្រឡំ យើងកុំទៅត្រឡប់រាដំណើរ ពុំបាន

សម្រេចការ ។

“ រាប, រាជ, រាជ្យ ”

១៤៤— រាប (ភ.) រាយស្មើ, ជក់ស្មើ, សាយរាយស្មើ: ទឹករាបវាល, រាបពេញស្រែ... ។

១៤៥— រាជ (ន.) ព្រះរាជា, អ្នកក្រុងរៀងដោយវិសេស ព្រោះមាន គេជះក្រៃលែង; សព្វនេះប្រើជាបទសមាសបានជាអនេក បើរៀងខាងដើមសព្វដទៃមើលថា រាជ: បើរៀងខាងចុងមើលថា រាជ: ឆាតរាជ, ប្រទេសរាជ, មហារាជ...; (ចូរមើលក្នុង វចនានុក្រមភាគ ២ ទំព័រ ៨៨០) ។

១៤៦— រាជ្យ (ន.) ការ: ជាព្រះរាជា, សម្បត្តិសម្រាប់ផែនដី, ស្រុកទេសដែលជាសម្បត្តិរបស់ព្រះរាជា; ការគ្រប់គ្រងផែនដី: សោយរាជ្យ, ដណ្តើមរាជ្យ, ក្សត្រិយ៍ទ្រង់រាជ្យ, ព្រាហ្មជ្យមកហើយ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤៤

មានរឿងដំណាលថា មាននាគរាជព័រ ខំដណ្តើមរាជ្យត្នា ក្នុងស្រះ
អនោតត្ត ទឹកក្នុងស្រះនោះរាបស្មើមកលើគោន ជនលំបង្កះអ្នកស្រុក
អស់ ។

“ រាប, រាពណ៍ ”

១៤៧— រាប (ត.) ដែលមិនរលីបរលីប, ដែលឥតបោង, ឥតជិត, ឥតខ្ទស់ទាប: ដីរាប, សាច់រាប... ។

១៤៨— រាពណ៍ (ន.) តាមរបស់ព្រះបាទសក់ណ្ណប្បទេសមុខ (ក្នុងរឿងរាមាយណៈ): ពួករាពណ៍ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៤៧

កាលរាត្រីត្រូវសព្វព្រះពុទ្ធ ដួលសន្តត្តលើដើមឈើបាតក្របអស់
ឥតសល់ ។

“ រាស័, វិន ”

១៥០ រាស័ (ភិ.) កាយការដោយរាស័ដៃ ឬរាស័ធំ ឬស្រួត
លើផ្ទៃដី : រាស័សម្រាម, រាស័ស្រែ... ។

១៥០ - រាស័ (ភិ. វិ.) តាមតែប្រិះ : សូត្រិធមិរាស័, និយាយរាស័,
បន្ទោសរាស័ គឺបន្ទោសរាស័បាតតាមតែប្រិះ, កាប់រាស័... ។

១៥០ - វិន (ភិ. ឬ ភិ. វិ.) ចេញពន្លឺត្រចះពីក្នុងស្រីទាប់មេឃ នៅ
វេលាព្រឹកពេល ឬវេលាយប់ : ខ្សែវិន, ខ្សែវិន, វិនខ្សែភាគ, វិហារ, ស្ទុះទាំងសងខាង... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥០

ខ្ញុំរាស័ស្រីតាំងពីថ្ងៃដល់ថ្ងៃត្រង់បាន ៥ ឆ្នាំ ។

“ វិស្ស, វិន ”

១

១៥១ - វិស្ស (ន.) បាប, សេចក្តីលាមក, ដំណើរអាក្រក់, គ្រោះ
កាប : មានវិស្ស (ប្រើប្រាស់ពាក្យកាប) ។

១៥១ - វិន (ភិ.) គិតពិចារណា, គិតឆ្នេរ, គិតប្រើ, គិតកាញ់
ក្បួនល្អៗចេតក : វិនមើល, មិនវិនទេ... ។

១៥១ - វិន (គុ.) ដែលកាញ់ឆ្នេរពេក, ដែលកំណាញ់កំបុតកំបូញ :
មនុស្សវិន, វិនគំ, វិនគិត, វិនរេ, វិនរក... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥១

ធ្វើការអ្វីៗ ត្រូវតែរិះគិតឲ្យល្អិត ក្រែងណាមានវិស្វមកកាប់ ។

“ រឹត រឹត ”

១៥២- រឹ (ភ. ទិ.) ពាក្យសម្រាប់ប្រើតាំមុខតាមតាមដែលជាប្រធាន

ឬប្រើផ្ដើមសេចក្ដីក្នុងប្រយោគមួយៗ : រឹបុរសនោះ, រឹផនឯណា; រឹធម្មតាំងក្រឡឹង រឹត្រង់
តឹងបន្ទាត់ រឹរយាតាំងសំពត់ អ្នកបរិសុទ្ធភិតតាំងសីល...។

១៥២- រឹតិ (ន.) ទំនៀម, សណ្ដាប់, បែប : តាមរឹតិ, ដោយរឹតិ

តិដោយបែប ដោយទំនៀម...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥២

រឹបុរសក្នុងលោក លុះត្រាតែប្រតិបត្តិ តាមរឹតិរបស់បណ្ឌិត - ទើប
ហៅថាបុរសប្រសើរ ។

“ រឹតិ, ប្រឡឹ = រឹទ្ធិ ”

១៥៣- រឹតិ (ភ.) ធ្វើឲ្យតឹង, ទាញឲ្យតឹង : រឹតខ្សែ, បង់រឹត, រឹតចំណង,

ចំរើនឡើង, ខ្លាំងឡើង : ធម្មរឹត, រឹតត្រូត, រឹតដៃ, រឹតដានដើម... ។

១៥៣ រឹតិ (ន.) ស្លឹកគ្រាំងដែលកាត់ហាលថ្ងៃស្ងួតហើយ សម្រាប់ប្រើ

ការផ្សេងៗ មានពារសាស្ត្រាដាដើម : សាស្ត្រាស្លឹករឹត, ការរុតស្លឹករឹត... ។

១៥៣- ប្រឡឹ (ន.) សេចក្ដីសម្រេច, ដំណើរកើតការ; អំណាច;

សេចក្ដីអីសារ្យ, សំបើម : ប្រឡឹប្រឡឹ, ប្រើប្រឡឹអំណាច, រាជប្រឡឹ, កាយប្រឡឹ...។

ឧទាហរណ៍ នៃ ១៥៧

មានបុរសក៏សត្វម្នាក់ ពាក់ជួនស្លឹករឹត ចូលទៅប្រឡងប្លង់ និង

សេះអាជានេយ្យ ។

“ រញ្ជំ, រញ្ជា ”

១៥៤ - រញ្ជំ (ភិ.) ទញ់, ទញ់តុះ, ទើសគំនិត : រញ្ជំចិត្ត, រញ្ជំគំនិត, រញ្ជំពាក្យសម្តី... ។

១៥៥ - រញ្ជា (ភិ.) ខ្លីទញ់ : ករញ្ជា, រាងរញ្ជា, រញ្ជា, គំនិតរញ្ជា... ។

១៥៤ - រញ្ជា (ភិ.) ព្រានទៅមុខ, ព្រានជំរុល : រញ្ជាទូក, រញ្ជាឧស, រញ្ជាបុះរញ្ជាឡើង... ។

ឧទាហរណ៍ នៃ ១៥៤

ខ្ញុំគ្រាន់តែឃើញត្រែច្រើនរញ្ជំចិត្ត ប៉ុន្តែឥតខ្ញុំចេះតែរញ្ជាឱ្យធ្វើ
ហើយ ក៏តំហ៊ានប្រកែក ។

“ វេ, វេហ៍ ”

១៥៥ - វេ (ភិ.) ងាក, បែរឆៀយ ៖ វេខ្លួន, វេរា, វេគំនិត, វេរង់, វេរក, វេរេ... ។

១៥៥ - វេហ៍ (ភិ.) បៀតបៀន, តិរិយាត ; ប្រើនិរន្តរ៍នឹងពាក្យពល ឲ្យ
ក្លាយទៅជាសាមសព្ទ : វេហ៍ពលនិរន្តរ៍បៀតបៀន, ពលអ្នកបៀតបៀនឬអ្នកតិរិយាត;
ពួកយោធា, ពួកហ៊ាន, កងទ័ព : ពេលវេហ៍ពល លើកវេហ៍ពល... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥៥

កុំអង្វរពេក កេណ្ឌហេតុលទ្ធិដាច់ៗទៅ!

“ វិញ, វេញ ”

១៥៦— វិញ (ក. វ.) ដែលហូរតិច, ព្យួរលើទឹកកក : ទឹកហូរវិញ, ជ្រើស

និយាយផ្ដួសផាវិញ ៖ ទឹកហូរវិញ ៗ ។

១៥៦— វេញ (គ. វ.) ទេញ, ព្រិស, លូតលាស់ចំរើនមិធានៈ សំរុងមេញ,

រាងមេញ.....។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥៦

ទឹកហូរក្នុងស្រែវិញៗ ដែរ ដូចម្ដេចក៏ស្រូវចេះតែវេញតុំលូតលាស់

សោះ ចង់តែដាច់អស់ដូច្នោះ ?

“ រោច, រោចន៍ ”

១៥៧— រោច (ក.) ចាប់កើតយូតទាញយកចេញតែមួយៗ : រោចភ្លើង,

រោចឧស, រោចផ្ដៅ ..

១៥៧— រោច (ន.) ថ្ងៃខាងរោចនៃខែចន្ទគតិ : មួយរោច, ពីររោច,

បីរោច...។

១៥៧— រោចន៍ (គ.) ដែលភ្លឺ, ព្រះ, រុងរឿង, ចំញាប់ : ពន្លឺរុងរោចន៍,

ភ្លឺរុងរោចន៍.....។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥៧

កាលពីថ្ងៃបីរោច ខ្ញុំរោចទុស្ត្រិះរោតក្រើងទៅក្រោមផ្ទះ រោះស្បូវ
ភ្នំរាងរោចន័កណាល្អ ។

“ លលា, លលាដ៏ ”

១៥៧ - លលា (គុ.) ឆ្លុតទឹកមាត់, ល្មើញល្មើ, ពង្រីតភ្លើ : មនុស្ស
លលា, អាសលា; និយាយក្លាយដាលលាក់មាន ។

១៥៨ - លលាដ៏ (ន.) ថ្ងាស, ផ្អែកក្បាល; ត្រឡោក : លលាដ៏ក្បាល,
លលាដ៏ដួង; និយាយក្លាយដាលលាក់មាន : រលាដ៏ដួង, រលាក្បាល ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥៨

ត្រឹមត្រូវមានមនុស្សលលាម្នាក់កាន់លលាដ៏ដួង ដើរសុំបាញ
ក្នុងភូមិ ។

“ លប, លុប ”

១៥៩ - លប (ន.) ប្រដាប់វាសណ្តានជាទ្រង់រុំស្លឹកឈើស្រស់ មាន
បើកដាក់ចក្ស្យឆ្នាក់ មានបើកសំណាញ់ មានគន្លឹះថ្លង់បាន សម្រាប់ឲ្យដាច់ចក្ស្យព្រៃ ដែល
ដើញឆ្នាក់ : លបលលក, លបទេព .. ។

១៦០ - លុប (កិ. ឬ គុ.) ធ្វើឲ្យបាត់ស្នាម, ឲ្យបាត់គំនូស, ឲ្យបាត់លំអាន,
ឲ្យបាត់រូប, ឲ្យបាត់ឈ្មោះ, ឲ្យវិនាស, ឲ្យសូន្យ; ដែលបំបាត់គុណភាព : លុបឈ្មោះ, លុប
អក្សរ, លុបដាន, លុបមុខ, លុបរណ្តៅ; មនុស្សលុបគុណភាព... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៥៧

មនុស្សលុបចោលគេ តែងបាននូវសេចក្តីវិនាស ដូចជាបុរសដាក់លប់
ទា ទើបតែនឹងក្រោកពីដេក ពុំទាន់លុបមុខជង (គ្រូគេចាប់ទៅសម្លាប់)

“ ល័ខ = ល័ក្ខ, លក្ខណ៍ = លក្សណ៍,

លក្សណ៍, លាក់ ”

១៦០ - ល័ក្ខ (ន.) ដំរិះរង់កើតអំពីសត្វល្អិតពួកម្លូប មានសម្បុរ
ក្រហម ឬដង់ល្អិត ឬកករឹងជាដុំមានពណ៌ផ្សេងៗ សម្រាប់ប្រើជាគ្រឿងផ្តិតលាក់ : ល័ក្ខស្រម៉ិ,
ល័ក្ខខៀវ, - បៃតង, - ស្វាយ, - លឿង; ឬដំណាំដែលមានសម្បុរដូចល័ក្ខ : ចេកល័ក្ខ, ទៀប
ល័ក្ខ...។

១៦០ - លក្ខណ៍ (ន.) គ្រឿងសំគាល់, គ្រឿងចំណាំ, គុណ
សម្បត្តិ : ស្រីគ្រប់លក្ខណ៍, មនុស្សភាគលក្ខណ៍...។

១៦០ - លក្សណ៍ (ន.) តាមព្រះអនុជ របស់ព្រះរាម : ព្រះលក្សណ៍ ។

១៦០ - លាក់ (ក.) ធ្វើឲ្យមានគន្លាក់ : លាក់ឈើ; បិទបាំង, បំបាំង
ទុកពុំឲ្យគេឃើញ : លាក់របស់, លាក់ខ្លួន, លាក់ពុត, លាក់កំនូច...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៦០

ព្រះលក្សណ៍ ជាអនុជរបស់ព្រះរាម តាមរឿងដំណាលថា មាន
សម្បុរលឿងខ្លីដូចពណ៌ល័ក្ខ ជាបុរសគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយមានចិត្តគ្រង
ចំពោះព្រះរាម បើដឹងហេតុអ្វីៗ ពុំដែលលាក់នឹងព្រះរាមទេ ។

“ លស, លោះ ”

១២១- លស (ភី) ធ្វើឲ្យរលស់ គឺបន្ថយចំនួន ឬធ្វើឲ្យតិចចុះ មិន
ឲ្យនៅតាមចំនួនដើម : ក្នុងចំនួន ១០ លស ៣ នៅសល់ ៧; រំលង : ត្រូវលស ។

១២១- លោះ (ភី) ចេញថ្លៃយករបស់ដែលបញ្ចាំ ឬយកមនុស្សមក
ធ្វើជាទាស : ឬភាសី : លោះរបស់, លោះមនុស្សប្រើ; ចាញ់ : លោះកាំភ្លើង, លោះស្នា... ។

១២១ - លោះ (ន.) ឈ្មោះឈើមួយយ៉ាងស្លឹកធំ ៗ ស្រដៀងនឹងស្លឹក
ពង្រី ផ្លែមូលសំបកក្រាស់ : ផ្លែលោះ, ដើមលោះ; ខ្លះហៅថាដើមបំពេញរាជ្យ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២១

ផ្លែលោះ ១០ ខ្ញុំសល់ ៥ សល់ ៥ ទុកលក់យកលុយលោះក្នុងដណ្តប់
ព្រោះខ្ញុំត្រូវលសដរាបលោះកែកក្លើង ។

“ លាប, លាភ ”

១២២- លាប (ភី.) ធ្វើវត្ថុខាប់ រាវឬផង់ឲ្យដិតដាប់. ឲ្យដោក, ឲ្យ
ប្រឡាក់ : លាបថ្នាំ, លាបប្រេង... ។

១២២- លាភ (ន.) ដំណើរប្រទះលើការបាន, ការបាន, អ្វីៗដែល
គួរបាន, ចំណេញ : មានលាភ, បានលាភ, ប្រទះលើលាភ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២២

យប់មិញខ្ញុំយល់សប្បយើញគេលាបប្រេងឲ្យ ត្រឹមឡើងស្រាប់តែ
មានលាភ បានស្លឹកលៀប ១ ប៉ុមកធ្វើអន្ទក់ ។

“ លីច, លេច ”

១២២ - លីច (ភី.) លីចចុះបាត់ទៅ, ចូលកប់បាត់ទៅក្នុងទឹកដាងដើម : ទូកលីច, សំទ្រលីចទឹក, បន្ទាមុតលីច; អស្តង្គត : ព្រះអាទិត្យលីចបាត់ ។

១២៤ - លេច (ភី.) ចេញពីទីកំបាំង : ស្រាប់តែលេចពីក្នុងព្រៃមក, ព្រះចន្ទ្រលេចឡើង; លៀនចេញឬទុលចេញ : គ្រាប់ឈើដុះលេចពន្លក; ក្លាយឬចេញ, ផ្សាយចេញ : លេចដំណឹង, លេចសំដី, ទឹកលេចពីក្អម...។

១២៣ - លេច (ន.) ឈ្មោះដំបៅមួយយ៉ាងកើតនៅបាតដើង ឬកែង ដើង លៀនសាច់ចេញមក : ដំបៅលេច ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២៣

ព្រះអាទិត្យលីចទៅ ព្រះចន្ទ្រលេចឡើង ។

“ លួង, ហួង ”

១២៥ - លួង (ភី.) ពោលពាក្យទន់ផ្អែមសម្រួលចិត្តអ្នកដទៃ ឲ្យឆ្ងុះ ឲ្យស្រួល : ម្តាយលួងកូន, លួងលោម... ។

១២៤ - ហួង (ន.) ព្រះរាជា : ហួងស្តេចចេញពីព្រះរាជដំណាក់, ពាក្យ ផ្ដើមហោសម្តេចព្រះអគ្គមហេសី ឬសម្តេចព្រះមហាទេវរាជផងក៏បាន : ហួងស្រី ហួងទេវរាជ; ហោនន្តរស័ក្តិ ឬបណ្ណស័ក្តិ មន្ត្រីភ្នាក់ងារជាន់ខ្ពស់ព្រះ ធំជាងទីយុន : ក្លែងសេនាសារក្ស...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១២៤

ហួងស្តេចយាងទៅកាន់ដំណាក់ហួងស្រី ដើម្បីលួងលោមព្រះរាជ- មុត្ររបស់ហួងទេវរាជ ។

“ លេង, លែង ”

១៦៥- លេង (ភ.) ប្រព្រឹត្ត អំពើជាល្បែង, ប្រព្រឹត្តក្នុងល្បែងកំសាន្ត
បិត្ត : លេងសី, លេងចត្រង្គ...; សម្រេចកិច្ចប្រព្រឹត្តបែបបទ ដោយកំសាន្តសប្បាយ
មិនយកជាការមែន : និយាយលេង, ដើរលេង, ដេកលេង, ស៊ីលេង, អង្គុយលេង... ។

១៦៥- លែង (ភ.) ឈប់, លើកឈប់ធ្វើ, មិនរស់, លះស្រឡះ
មិនត្រូវការ : លែងឡូ, លែងចោល, លែងធ្វើ, លែងយក, លែងប្រពន្ធ... ។

ឧទាហរណ៍ នី ១៦៥

អ្នកឯងលេងភាគក៏យ៉ាងហ្នឹង ខ្ញុំលែងលេងជាមួយទៀតហើយ ។

“ លោត, លោទ ”

១៦៦- លោត (ភ.) ស្ទុះឡើងលើផុតពីទីប្រក្រតី : លោតគន្លឹះ ស្ទុះ
ផ្ទោះរំលង : លោតរំលង... ។

១៦៦- លោទ (ទ.) ឈ្នះឈើមួយប្រភេទ សំបកក្រវាស់ស្រដៀងនឹង
គគិត ស្លឹកស្រដៀងនឹងត្រីង តែមានរសផ្ទុះ ស្លឹកលោទ, ស្លឹកលោទលាងសំពត់ ។

ឧទាហរណ៍ នី ១៦៦

ស្លា លោតពីដើមលៀម ទៅស៊ីស្លឹកលោទ - ប្តុះស៊ីហើយលោត

មកដេកលើដើមលៀមវិញ ។

“ វ. វ ”

១៦៧- វិ (ន.) យានមួយយ៉ាងមានគ្រែ មានមនុស្សសែង : ជិះវិ,
វិមាន. (ជ្រើសប្រើក្នុងមជ្ឈិមប្រទេស) ។

១៦៧- វិវ (ភិ.) ទាស់ការ, ទាស់ទំនង : វិវហើយ! វិវិក, វិវាឡ
វ, វុវ, វិវវគ្គិច្ឆិកាច្របល់ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៦៧

អ្នកឯងធ្វើវគ្គិច្ឆិកា តែម្ចាស់គេដឹង វិវិកហើយ! ។

“ វង់, វង្ស ”

១៦៨- វង់ (ភិ.) ធ្វើឲ្យជាន់ជួរ, ធ្វើឲ្យមានមណ្ឌលមូល, គូសវាសឲ្យ
មូល : វង់ភ្នែកភ្នែក, វង់ទៀន, ឈរវង់...។

១៦៨- វង់ (ន.) មណ្ឌលមូល, ទីមានមណ្ឌលមូល, អ្វីៗ ដែលមាន
មណ្ឌលមូល : វង់ទៀ, វង់ចិញ្ចៀន...។

១៦៨- វង្ស (ន) តូន, បំបួរ, ផ្លូវ, ក្រសែ, រោង, ត្រកូល, តំណាង-
កូល : វង្សត្រកូល, វង្សវង្ស, វង្សវង្ស...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៦៨

អ្នកលេងក្មេងមួយវង់នេះ សុទ្ធតែជាវង្សវង្សរបស់ខ្ញុំ ។

“ វិជ្ជ, វិត្ត, វិត្យវ័, វិជ្ជ, វាត្ត ”

១៦៧- វិជ្ជ (គ.) ដែលរិល; មូល, ដែលដាវង់មូល : សង្ខារវន្ត ; ច្រើន
រៀងខាងដើមសព្វដទៃ : វន្តទុក្ខ... ។

១៦៧- វិត្ត (ន.) ការប្រព្រឹត្តិ, សេចក្តីប្រតិបត្តិ, មុខការ, កិច្ចដែលត្រូវធ្វើ;
សណ្តាប់ធ្នាប់ : មនុស្សមានវិត្ត, សិស្សបកវិត្តគ្រូ, ទីដែលមានវិត្តប្រតិបត្តិ : វត្តលោក,
សាលាវត្ត, ឲ្យកូននៅវត្ត... ។

១៦៧- វិត្យវ័ (ន.) ផ្ទះ : មៀវត្យវ័ គឺប្រាកដផ្ទះផ្ទះ, សតវត្យវ័ គឺកាល
កំណត់មួយជំរយផ្ទះ... ។

១៦៧- វិជ្ជ (ក.) ដួសធ្លុះខ្លាំងដោយចុងវស្ស : ក្របីវិជ រមាំងវិជ, ពោ
វិជ, ទស្សោនវិជ... ។

១៦៧- វាត្ត (ក. ឬ គ.) រលាស់ចុងឡើង; ដែលរលាស់ឡើង
វាតសន្ធិ, វាយវាត; សន្ធិវាត, អន្តរវាត, ឈើវាត... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៦៧

សត្វទាំងឡាយក្នុងសង្គ្រាមរដ្ឋ ដែលមានវត្តល គោះតែងបាត

សេចក្តីសុខ ច្រើនយេសតវត្យវ័ មិនដូចជាបុរសដែលគ្របវិជ មិនអ្នក

អង្គការសន្តិសុខសហជាតិ

“ វិណ្ណា = វិណ្ណា = វាវន្ត, វិន ”

១៧០- វិណ្ណា (ក.) ចងត្បូង, រុំត្បូង, ត្បូងត្បូង, ត្បូងត្បូងវិញ.
ស្បៀកដណ្តប់ត្បូង : វិណ្ណាសំពត់, វិណ្ណាក, វិណ្ណាកន្ទុប, វិណ្ណាកុដ, វិណ្ណាប៊ុត... ។

១៧១- វិណ្ណា (ខ.) ភាគ, ចំណែក; ការចងត្បូង; ទង, ក្បូរ;
វិណ្ណាពាង, វិណ្ណាបាំង, ដេកវិណ្ណាជាឱប... ។

១៧២- វិន (ខ.) ព្រៃ, ទឹក, ទីនៅ, ទីអាស្រ័យ, ផ្ទះ, ភូមិ
លំនៅ : សាលវិន, វេជ្ជវិន, មហាវិន; (ច្រើនច្រើនខាងដើមសព្វដទៃ : វិនពាលី,
វិនប្បទេស...) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧០

ខ្ញុំទៅមហាវិនយើញវិណ្ណាដើមណើធំៗ ដូចជាសវិណ្ណាតា ។

“ វាវន្ត, វាវ ”

១៧៣- វាវន្ត (ក.) ធ្វើឲ្យទូលាយ, ឲ្យធំ; ផ្សាយអំណាច :
វាវន្តដី, វាវន្តទឹក, វាវន្តអំណាច... ។

១៧៤- វាវ (ខ.) ពាក្យ, ពាក្យពោល, ពំនោល : វាវប្បដិ-
វាវ វាវនាវាវ, (ខ្មែរច្រើនច្រើនប្រើប្រាស់នឹងពាក្យអាទិ-អាទ្យ ក្លាយជាភិរិយា : វាវអាទិ សំដៅ
សេចក្តីថាវាវយកមុខ យកអំណាច) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧១

ខ្ញុំមិនចេះវាវអាទិទេសធានា សូម្បីតែវាវយកមុខយកអំណាចពីខ្ញុំ ក៏ខ្ញុំ

មិនវាល ។

“ វា, វា ”

១៧២- វា (ឫ.) គេ, ពាក្យសម្រាប់និយាយជំនួសឈ្មោះមនុស្សដែល
ក្មេងជាង ឬក្មេងចាស់ជាង : កូនវាឃី, យំរកម្តាយវា, វាធ្វើអ្វី?...។

១៧២- វាវ (ភី.) ល្ងន់ដោយប្រកា : កូនក្មេងវាវ, ស្រមោចវាវរសាវ;
បោះទងចេញ ឬ បោះទងពោងចាប់ : ល្ងាវវាវ, ត្រឡាចវាវឡើងទ្រើង...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧២

ហេតុអ្វីបានជាកូនវាវ? ច្រហែលជាស្រមោចវាវរសាវលើ
ក្តារនេះហើយ ខំវា ។

“ វាស, វិះ ”

១៧៣- វាស (ភី.) ស្ងួតប្រមាណ, ស្ងួតខ្នាតដោយរង្វាស់ : វាសដី,
វាសកំពស់, វាសវែង...។

១៧៣- វិះ (ភី.) ធ្វើឲ្យមានរង្វះ; ពុះ, កាត់ពន្លះឲ្យដាច់ជារង្វះ
ឬហែកចេញ : វិះសៀត, វិះពោះត្រី, ពេទ្យវិះរបួស, វិះកាត់, វិះច្រៀក...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៣

ម្យ៉ាងមិញខ្ញុំទៅវាសដីស្រ ឈើបុះបាត់ជើងឆកពុំបានសោះ ពាល

វៃពេទ្យវិះទើបឆកបាន ។

“ វិប, វេប ”

១៧៤- វិប (ភ.) ប្លាញត្រឡប់ចុងភ្និតមុខចូលមកវិញ: វិបមាត់ដាល
វិបដាយកន្ទេល...។

១៧៤- វេប (ភ.) ធ្វើឲ្យដាច់ភ្លេច: វេបបាយ, វេបសំពាយ, វេបខ្ទប់...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៤

វេបបាយ ធុក វេបដូន ខ្លាច ខ្ញុំ ព្រោះ ភាត់ វេប ដាយ កន្ទេល តុ
បាន ជា បាយ ។

“ វិហា = វេហាសី, វិហារ ”

១៧៥- វិហា (ន.) ស្ថានសួគ៌; អាកាស : ហោះនាវិហា ។

១៧៥- វិហារ (ន.) ការនៅ, លំនៅ; កុដិធំ; ទីវត្ត : សង់វិហារ
បុណ្យឆ្លងវិហារ...; (ចូរមើលក្នុងវិបនានុក្រមភាគ ២ ទំព័រ ១០៥៩) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៥

ត្រូវ ទៅ គារ ហោះ នាវិហា មក ប្រជុំ ស្តាប់ ធម៌ ព្រះ សម្មាសម្ពុទ្ធក្នុង វិហារ ជេតពន។

“ ស, សរ ”

១៧៦- ស (គុ. ឬ ភ.) ដែលមានសម្បុរដូចសំឡឹកច្បាស; ចាក់

បុ: ព្រាវ ៗ ដោយស្ម; សំដែងអាការឲ្យឃើញច្បាស់ : ពណ៌ស, សំពត់ស; សត្រី;
សសេចក្តី... ។

១៧៦- សវ (ន.) ត្រួញ, កំផ្លុ, កំស្នា : ត្រូវសា... ។

១៧៦- សវ (ភ.) រព្វក, រព្វកឃើញ, នឹកឃើញ : សរជាតិ, ព្រះ
ពុទ្ធត្រង់សរញ្ញាណ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៦

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង់សរញ្ញាណ មើលពួកសត្វដែលត្រូវសា ស្លាប់ផ្តង
សរពេញផែនដី ឃើញថាសត្វទាំងនោះធ្លាប់សត្រី ។

“ ស័ក្តិ, ស័ក្តិ = ស័ក្តិ, ស័ក្តិ ”

១៧៧- ស័ក (ន.) កាល, សម័យ; យុគ; ការរាប់លំដាប់ឆ្នាំ,
ខ្មែរ: ប្រើពាក្យនេះចំពោះតែរាប់លំដាប់ឆ្នាំតាំងពីទី ១ ដល់ទី ១០ ត្រូវឡប់សាមរាប់ពីទី ១ វិញគឺ
រាប់ថា : ឯកស័ក, ទោស័ក, ត្រីស័ក, បញ្ចស័ក, បញ្ចស័ក, ឆស័ក, សប្តស័ក,
អដ្ឋស័ក, នព្វស័ក, សំរិទ្ធស័ក ។

១៧៧- ស័ក្តិ (ន.) អំណាច, សេចក្តីអង្គអាច, សេចក្តីក្លាហាន :
អ្នកមានស័ក្តិ, ស័ក្តិក្លាហាន, ស័ក្តិធំ... ។

១៧៧- សាក (ន.) ស្ថាប័នច្បាប់ ឬរូប, យ័ន្ត, អក្សរដែលចាក់
និងមូល ឬដែកស្រួចបញ្ចូលទឹកខ្មៅឬទឹកក្រហមឲ្យជាប់នៅក្នុងសាច់ : មនុស្សមានសាក... ។

១៧៧- សាក (ភ.) ចាក់ដោយម្ជុលឬដៃស្រួច បញ្ចូលទឹកខ្មៅ ឬ
ទឹកក្រហមក្នុងសាច់ ឲ្យដិតជាប់ជាក្បាប់ច្បុរដាមើម : សាក់ដៃ, ខ្ញុំសាក់ឡូ, សាក់ឡូល្អ...។

ឧទាហរណ៍ ទំ ១៧៧

កាលត្រូវពេទ្យពេទ្យសឹក មានបុរសម្នាក់សាក់ពេញខ្លួន មកតម្រូវ
បាសាក់ ជាអ្នកមានស័ក្តិធំ បានចូលមកនៅក្នុងភូមិខ្ញុំ ។

“សត្វ = សត្វ, សត្វ = សត្វ, សាត្វ”

១៧៨- សត្វ (ន.) បុគ្គលអ្នកដាច់ដំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍ឬក្នុងចំណង
ខ្យល់ដកដង្ហើម, ដំរីត, ប្រាណ : សត្វលោក, សត្វគោ, សត្វស្វាប, សត្វចតុប្បាទ...។

១៧៩- ស័ត្យ (ន.) សេចក្តីពិត, ដំណើរទៀង, ទៀងទាត់,
ការមែន, ប្រាកដ : និយាយដោយស័ត្យ ដោយធម៌, តាមស័ត្យ តាមធម៌...។

១៨០- ស័ត្យ (គ.) ផែលទៀង, ទៀងត្រង់, ពិត, ប្រាកដ,
មែន : ពាក្យស័ត្យ, ពាក្យសង្ឃពាក្យស័ត្យ...។

១៨១- សាត្វ (ភ.) ប៉ើង, ហើរតាមខ្យល់ ឬអណ្តែតតាមខ្សែទឹក :
សត់ត្រាត់, សាត់អណ្តែត...។

ឧទាហរណ៍ ទំ ១៧៨

មនុស្សសត្វក្នុងលោក បើមានពាក្យស័ត្យដូចពោធិ៍សត្វកាលជា

ព្រះពុទ្ធ មិនសាត់អណ្តែតទៅកាន់ទីខ្ពស់បានឡើយ ។

“ ស័ន្ទ, សាំង ”

១៧៧- ស័ន្ទ (ន.) ខ្យងសមុទ្រមួយបែប តូចស្រួច មានស្នាមរំលេច
ស្រួល សម្បុរស : ចារត្រង់ស័ន្ទ, ស្រោចទឹកភ្លៀងស័ន្ទ; ឈ្មោះសារាយសមុទ្រមួយ
ប្រភេទដើមឈើតូច សម្បុរស : សារាយស័ន្ទ ។

១៧៨- សាំង (ត.) ដែលមិនផ្កាង, មិនឆ្អើល, ដែលងាយឲ្យ
ហប់ឲ្យកាន់ : មានសាំង, សេះសាំង, ដំរីសាំង .. ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៧

ខ្យងស័ន្ទជាសត្វសាំងស័ន្ទត្រី, គេយកសាច់វាញាំទឹកសារាយស័ន្ទ,
ដាក់មកក្រសាំង ។

“ សប៌, សព, សព្វ ”

១៨០- សប៌ (ក.) ស្រូបដោយស្នប់, ពង្សព្រាងដៃស្នប់រឿយ ។
ឲ្យមានខ្យល់ : សប៌ចង្កៀង, សប៌ទឹក... ។

១៨០- សព (ន.) ខ្មោចស្រស់, រួចបុគ្គលស្លាប់, សាកខ្មោច :
បូជាសព, លោកគ្រូព្រះសព .. ។

១៨០- សព្វ (ត. ឬ ក. វ.) ទាំងពួង, ទាំងអស់, ទាំងមូល,
ទាំងស្រុង, ទាំងគ្រប់, គ្រប់, ទូ, ទូទៅ, រាល់ : ចេះសព្វ, ដឹងសព្វ, សព្វកាល,
សព្វសរពើ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨០

តាំងពីខ្ញុំបានគប់ប្រសព្វទឹកលោកគ្រូព្រះសព្វខ្ញុំនៅត្រកប្រសព្វ
យេញថា លោកគ្រូប្រសព្វខាងការសប៌ចង្កៀងសព្វៗ កាល ។

“ សព្វ = ស័ព្វ. សាប ”

១៧១- សព្វ (ន.) សូរ, សំឡេង, សំឡេង, ភាសា, ពាក្យ, សំដី, សម្រែក : សូរសព្វ, ចុះសព្វ... ។

១៧១- សាប (កិ.) កាប់ចំក្រាំងស្រាល ៗ ញាប់ ៗ ឲ្យដាច់ជា ចំណិតតូច ៗ ស្លើង ៗ : សាបល្អង, សាបស្វាយ, សាបតាសក់; អុំឬបៃវែកញាប់ ៗ : សាបច្រវាក់, សាបចៃ? ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧១

ខ្ញុំកំពុងតែអង្គុយសាបតាសក់ (សាបតែពួសូរស័ព្វមាត់គេហើ
ក្រវ ។, មើលទៅឃើញគេប្រណាំងខ្យកកំពុងសាបច្រវាក់ញាប់ស្អែក ។

“ សា, សារ ”

១៧២- សា (ន. ឬ កិ.) ស្រូវឬដំណាំពួកខ្លះ ដែលដុះលូតលាស់ គតិគល់ចាស់ ឬពុំដុះក្រោយស្រស់ : សាស្រូវ, សាឡឡើង; ប្រើដូចជាគុណកំបោស; ស្រូវសា, ឡឡើងសា, និយាយបែកសា, សាសំពត; (ចូរមើលក្នុងវចនានុក្រមភាគ ២ ទំព័រ ១១៧៦) ។

១៧២- សារ (ន. ឬ គ.) ខ្លឹម; សេចក្តីខ្លាចខ្លួន, មាំមួន, រឹង ប៉ឹង, ការសំខាន់ : ខ្លឹមសារ, សំដីឥតសារ, ធ្វើសារ; ដំរីស្តារ ឬដំរីមាត់ពួកធំ : ដំរីសារ (ចូរមើលក្នុងវចនានុក្រមភាគ ២ ទំព័រ ១១៧១) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧២

ខ្ញុំសាសំពត់ហើយ ទៅច្រកសាស្រូវឲ្យជុំវិញសារស៊ី ពួកតែមាត់អ្នក
នាំសារ និយាយបែកសាឥតខ្លឹមសារសោះ ។

“ សាស្ត្រ, សាសន៍ ”

១៨៣- សាស្ត្រ (ន.) គម្ពីរ, ច្បាប់, ក្បួន; តម្រា, វិជ្ជា; ការសិក្សា, ពាក្យណែនាំ, ពាក្យពន្យល់, ពាក្យបង្គាប់: ប្រវត្តិសាស្ត្រ, វិទ្យាសាស្ត្រ, សិល្បសាស្ត្រ... ។

១៨៣- សាសន៍ (ន.) ពាក្យបណ្តាំ, ពាក្យផ្តាំធ្វើ, ពាក្យប្រៀបប្រដៅ, សាសនា, លទ្ធិ: ពុទ្ធសាសន៍, ចូលសាសន៍, សាសន៍ព្រាហ្មណ៍... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨៣

មានសាសន៍ព្រាហ្មណ៍ ម្នាក់ចេះប្រវត្តិសាស្ត្រយ៉ាងជំនាញ បាម ចូលមកឆាន់ពុទ្ធសាសន៍ នាំទាំងសាសន៍ជាទ្វេចូលទៀតផង ។

“ សីល, សីល័យ, សីល័យ ”

១៨៤- សីល (ភ.) ផេក; ខ្មែរប្រើចំពោះតែជាសមណសីល: លោកសីល, ក្រោកសីល ។

១៨៤- សីល័យ (ន.) សីហ: ឬពោ; អ្នកខ្វះយល់ថាសីល័យដោយខ្លួន គោដោយខ្លួន ចូនកាលហោរម្យថាសីល័យ យល់ថាមិនមែនទីទៃពីគ្នា: សត្វសីល័យ, ពោសីល័យ, ។

១៨៤- សីល័យ (ន.) រកកល់, រកកល់នឹង, ស្ទើរនឹង: ដូច្នេះវិញ ក៏សីលបាន, ទៅរៀនទៀតក៏សីលបាន... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨៤

អាត្មាសីល័យបំផុតហាក់ដូចជាយល់សប្តិឃើញគោសីល័យ, ក្លាក្បែរនឹង កេចអស់, នឹងថាឥតយល់សប្តិចេះវិញក៏សីលបាន ។

“ សិរ = សិរសី = សិរ្ស = សិរ្ស័, សេ ”

១៨៥- សិរ (ន.) ក្បាល (រាជសីត្ត) : ព្រះសិរ, រងព្រះសិរ ; កំពូល, ចុងខ្ពស់, ចុងប៉ិច; ខ្មែរហៅសាច់ដុះជាពាក ឬជាបន្ទះលើក្បាលសត្វពួកខ្លះ មាន មាន់ជាដើមថាសិរដែរ : សិរមាន់... ។

១៨៥- សិរ (កិ.វិ.ប្បត្ត.) សិរ, ស្លេក, ស្លេកស្លុះ : ដើរញាប់ សេ, ញឹកសេ; ដំណើរសេ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨៥

មាន់គកខ្ញុំមួយមានសិរខ្លី, មាន់នេះដើរលឿនណាស់ ដំណើរញាប់សេ ។

“ សិល្ប = សិល្ប័, សីល ”

១៨៦- សិល្ប (ន.) សិប្ប : រៀនសិល្ប៍, អ្នកសិល្ប៍, សិល្ប៍- សាស្ត្រ; ខ្មែរហៅសំដៅមនុស្សក្បត់ដៃនដី ដែលប្រកាសខ្លួនថាជាអ្នកខ្លាំងពូកែ ។

១៨៦- សីល (ន.) វិធីចេតនាដែលរៀនរោងអំពើព្រឹក្ស, ការ កាន់ប្រព្រឹត្តិល្អដោយកាយវាចា មិនប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទឬវិន័យប្បញ្ញត្តិ : រក្សាសីល, សីល ៥, សីល ៨... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨៦

ខ្ញុំរក្សាសីល ៥ សីល ៨ មកយូរហើយ ឲ្យខ្ញុំទៅធ្វើជាអ្នកសិល្ប៍ ដើររថជាន់អ្នកដទៃពុំសមទេ ។

“ សុក, សុក្រិ, សុខ ”

១៧៧- សុក (ន.) អាការៈមួយយ៉ាងជាស្រោមស្រោមកូន ដែលនៅក្នុងផ្ទៃម្តាយ ក្នុងពោះមេ : សុកមនុស្ស, សុកគោ, សុកក្របី... ។

១៧៧- សុក្រិ (ន.) ឈ្មោះផ្កាយទី ៦ គឺផ្កាយប្រចាំទីប ឬផ្កាយព្រឹក : ផ្កាយសុក្រិ; ឈ្មោះថ្ងៃទី ៦ : ថ្ងៃសុក្រិ... ។

១៧៧- សុខ (ន. ឬ ន.) ដែលសប្បាយ, ងាយ, ស្រួល; សេចក្តីសប្បាយ. ដំណើរងាយ, ដំណើរស្រួល : មានសុខ, បានសុខ... ; (ចូរមើលក្នុងរបបព្រឹក ភាគ ២ ទំព័រ ១២២១) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៧

កូនកើតថ្ងៃសុក្រិ. តាមចំណាច់ឲ្យធុកសុកនៅកប់នៅទិសខាងកើត ដើម្បីឲ្យបានសេចក្តីសុខ ។

“ សូ, សួរ, សួរ្យ, សួរសី ”

១៧៨- សូ (ន.) ខ្សែមាសឬខ្សែប្រាក់ មានសណ្ឋានជាប្រាក់ : ខ្សែសូ, សូមាស, សូប្រាក់... ។

១៧៨- សួរ (ន. ឬ ន.) ស័ព្ទ, សំឡេង; ភ្លេង, អង់អាច, ក្បូកហាន, អាចហាន; ដែលមានចិត្តមុះមុត : សួរភ្លេង, សួរផ្លូវ, សួរសីហនាទ, សួរសៀង... ។

១៧៨- សួរ្យ (ន.) ព្រះអាទិត្យ : សួរ្យសែង, សួរ្យត្រាស,

១៨៨- ស្សលី (ន.) លើប្រដៃកម្មលវែងស្រួចខាងចុង . ឈើ
អណ្តែត : ឈើស្សលី, ដៃកស្សលី... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៨៨

កាលពីព្រេងនាយ មានទេវតាម្នាក់ពាក់វ្យស្ម មានតម្កើងចេញ
ពីកាយដូចស្ស្រវែសនី កាន់ឈើស្សលីហោះនាគាតាស ស្រែកច្រៀង
ចេញញូស្មស្រៀងដំពោះ - ហាក់ដូចជាស្មដេរដទ្រី ។

“ ស្ម, ស្មវ, ស្មតិ ”
 ៗ ៗ ៗ

១៨៩- ស្សី (ភិ.) ដើរលើស្នូ ឬលើអ្វីៗ ដែលមានគ្រឿងពោធិ៍ផង :
ស្សីស្នូ, ស្សីស្នូន, ស្សីមកឈើ... ។

១៩០- ស្សីវ (ភិ.) ពោលពាក្យឆ្ពោះទៅរកអ្នកដទៃឲ្យគេឆ្លើយតប
ឲ្យគេប្រាប់ : ស្សីវដំណឹង, ស្សីវនាំ... ។

១៩១- ស្សីតិ (ន.) ទៅលោក, លោកទិញ, ស្ថានទេវតា : ស្ថាន
ស្សីតិ, ទៅស្សីតិ, ផ្លូវស្សីតិ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៩១

មានកាត្រីចាចារ្យម្នាក់ស្ម័គ្រមិទ្ធិ, សំដីគាត់រើមរោមមើលតែគេស្ម
រោចបាក់, ស្មយាវនីយ៍ ព្រះអង្រែទៅស្ថានសួគ៌ក៏ធ្វើតាមរូប ។

“ សេកិ, សេកិ = សេខ ”

១៩២- សេកិ (ន) បង្កើតកម្មយសប្បុរសធម៌ចំពោះខ្ញុំរូប : សត្វសេក,
សេកយារ, សេកសោម, សេកអាត់, សេកក្រិស... ។

១៧០- ស្រែក្វី (ន.) អ្នកដែលនៅកំពុងសិក្សា, អ្នករៀន; ខ្មែរបុរាណ
ហៅក្មេងដែលនៅរៀនអក្សរក្នុងវិគ្គៈ សេត្តលោក, កូនសេត្តលោក ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧០

កាលពីខែមុន ខ្ញុំបានឃើញស្រែក្វីលោកម្នាក់ ចាប់បានសេក
សោមតិរ ដែលកំពុងសសិតស្លាបលើមែកគ្រៃសេក ។

“ សោ, សោរ ”

១៧១- ស្រី (គ.) ដែលមានសម្បុរមិនបរិសុទ្ធ, ដែលអស់ឫក
សម្បុរ : សម្បុរសៅ, សៅសម្បុរ... ។

១៧១- ស្រីវី (ន.) ឈ្មោះផ្កាយនព្វគ្រោះទី៧ : ផ្កាយសៅរ៍; ឈ្មោះ
ថ្ងៃទី៧ នៃសប្តាហ៍ : ថ្ងៃសៅរ៍ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧១

កាលពីថ្ងៃសៅរ៍ ខ្ញុំទៅលេងស្រុកវិស្វ ឃើញមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ
សៅរ៍ កំពុងស្លូតគ្រឹកណ្តាលថ្ងៃក្តៅសៅសម្បុរអស់ ។

“ សំណុស, សំណុះ ”

១៧២- សំណុស (ន.) អ្វីៗដែលសុស, ដែលអប់រំសន្តិភ័យ :
សំណុសឧស, សំណុសឃ្មុំ... ។

១៧២- សំណុះ (គ.) ដែលចុះតាមទឹកស្រែក : គ្រីសំណុះ
គ្រីដែលចុះតាមទឹកស្រែក, អ.ណ្ឌិតសំណុះ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧២

ម្យ៉ាងមិញ, ខ្ញុំពេញចិត្តសំណុះឯចុងព្រែក ត្រឡប់មកវិញវើស
បានសំណូមយ៉មួយ ។

“ សំរិត = សម្រិត, សំរិទ្ធ = សំរិទ្ធ ”

១៧៣ - សំរិត, (ត.) ដែលស្រីតូចហើយ : អង្គរសំរិត...។

១៧៣ - សំរិត (ក.) ធ្វើឲ្យស្អាត, ឲ្យបរិសុទ្ធ; សំរិតទឹក ឬដាត់ទឹក
សម្រែងមិនឲ្យដោយការដាងដើម : សំរិតទឹក, សំរិតប្រេង, សំរិតសំរាំង... ។

១៧៣ - សំរិទ្ធ (ខ.) សេចក្តីសម្រេច, សេចក្តីជំរើស, ការលូត-
លាស់ ខុះដាល, ផលសម្រេច; ខ្មែរហៅលោហធាតុមួយប្រភេទ កើតអំពីការលាយផ្សំ
លោហធាតុផ្សេងៗ មានដែកស្ពាន់ដាងដើម : ព្រះសំរិទ្ធ, ផ្តិលសំរិទ្ធ; ថាសសំរិទ្ធ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៣

ខ្ញុំចុកអង្ករសំរិត ខំសំរិតសំរាំងបានមួយផ្តួលសំរិទ្ធ ទុកយកទៅចូល
បុណ្យទំនៀម (ស្រាប់តែយប់មិញ ត្រៃស៊ីហ្គត ពុំសំរិទ្ធចូបប្រាថ្នាសោះ ។

“ ស្សា, ស្សារ ”

១៧៤ - ស្សា (ខ) ឈ្មោះល្បែងមួយយ៉ាង ពួកចត្រឹង តែមានមេតិ
ហៅថាតៅ មានសណ្ឋាន ៤ ជ្រុង មាននូវ ៦ សម្រាប់លើកទម្លាក់លើត្នារ, មានកូន ២៤
ឬ ៣០ : ល្បែងស្សា, លេងស្សា; (ក្លាយមកពីបាស្សា)...។

១៧៤ - ស្សារ (ខ.) សត្វចតុប្បាទមួយ មុខស្រួចធ្មឹម ដើងខ្លី ។
សម្បុរភ្លោត, ស្រៀងខ្លីសំពោប, ជាពួករន្តកសត្វ : សត្វស្សារ...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៤

កាលខ្ញុំលេងស្ការចមិញ ឃើញស្ការកំបុតកន្ទុយមួយរត់កាត់មុខ ។

“ ស្កា, ស្ការ ”

១៧៥— ស្កា (ន.) ឈ្មោះស្មៅមានដើមរឹង, មានពីរយ៉ាងគឺ ស្កាក្រអូប, ស្កាធំ ឬស្កាព្រៃ... ។

១៧៥— ស្ការ (គ.) ធ្វើមេប៉ុនសេវ៉ាន: (ចំពោះតែខ្សែសព្វ ឬទ្រុយ ជាតិ): ពស់ស្ការគ្នា, អន្ទង់ស្ការគ្នា ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៥

ព្រឹកមិញខ្ញុំឃើញពស់ស្ការគ្នា ក្បែរគុម្ពស្កា ខាងកើតភូមិ ។

“ ស៊ីស, ស៊ី ”

១៧៦— ស៊ីស (គ.) សច្ចាស, សក្សស, សសុទ្ធ: សំឡីសស្កុស; ប្រើភ្ជាប់នឹងពាក្យស្តាយក៏មាន: ស៊ីសស្តាយ ។

១៧៦— ស៊ី (ន.) ឈ្មោះស្ពាន់មួយប្រភេទ ដើមសណ្ឋានជាជ្រុង ។ មានឫសត្រង់ថ្នាំង ប្រើជាបន្លែ ឬជាអន្ទក់បាន : អន្ទក់ស្ពុះ ហៅថាស្ពាន់ស្ពុះក៏បាន... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៦

សំគាល់នេះសសស ដូចជាឫសស្ពាន់ស្ពុះ នៅគ្រពាំងជិតភូមិស្ពុះ ។

“ ស្ថិតិ, ស្ថិតិ ”

១៧៧- ស្ថិតិ (ន.) ប្រជុំឬសំណុំផ្ទៃចេក ដែលនៅជាប់នឹងស្នូល ឬ ដែលពន្លះចេញពីស្នូលមកមិនឲ្យរលាយដាច់ពីគ្នា : ចេកមួយស្ថិត; ក្រាសសិតសក់មួយយ៉ាង មានធ្មេញទាំងពីរខាង ស្ថិតញឹកជិត : ស្ថិតសិតសក់...។

១៧៨- ស្ថិតិ (គ. ឬ ក. ឬ ក. វ.) ដែលជាទីស្រឡាញ់, ជាទី ពេញចិត្ត; ស្ថិត, ទាប់, ឆ្ងាញ់, ស្ថិតល្អ, ស្រឡាញ់សីប, ទុកចិត្តសីប : ខ្ញុំមិនសូវ ស្និទ្ធនឹងគេទេ, បរិភោគស្និទ្ធ, ស្និទ្ធស្នាល ស្នេហាស្និទ្ធ...។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៧

សំឡាញ់ខ្ញុំវាស្ថិតកម្រិតសម្បូរស្ថិត ដែលមានផ្លែញឹកដូចស្ថិត សិតសក់, ចំណែកខ្ញុំទទួលបានតុំស្និទ្ធទេ ព្រោះខ្លាចឈឺពោះ ។

“ ស្នើ, ស្នើ ”

១៧៩- ស្នើ (ក.) សូរឲ្យជិតសិន, ពិគ្រោះឬប្រឹក្សាមុនសិន : ស្នើ ការ, ទូលស្នើ...។

១៨០- ស្នើ (ន.) ស្រឡាញ់, សង្កត់ដែលបើឡើងយូរដោយងាយ : ស្នើម្ល៉ាម្ល៉ា, ស្នើក្រណាស, រន្ធស្នើ ។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៩

កាលខ្ញុំទៅស្នើការនឹងលោកយោធាក្សត្រ, ឃើញច្រពន្ធលោកពិសា មួយរំពេចអស់ចិត្តស្នើ ។

“ ស្រាប, ស្រាពណ៍ ”

១៧៧- ស្រាប (ន.) ដើងពានមានព្រែក ឬដាវព័ក្របាច់ :
ដើងស្រាប, បារម្ភស្រាប ... ។

១៧៧- ស្រាពណ៍ (ន.) ឈ្មោះទ្រទ្រង់នៃចន្ទគតិៈ ទ្រស្រាពណ៍។

ឧទាហរណ៍ ទី ១៧៧

ស្រាបដែលដាក់បារម្ភនេះ មិនមែនមានស្រាប់ទេ, ស្រាបនេះខ្ញុំទិញ
ចេញហើយដែរ ទិញតាំងពីទ្រស្រាពណ៍ ធ្លាប់មុនថ្ងៃ ។

“ ស្រាស់, ស្រះ ”

២០០- ស្រាស់ (កិ.) បិទ. បាំង, រាំងដោយសម្រាស់ : ស្រាស់
របង, ស្រាស់ប្រិក : (ពាក្យបុរាណថា : ដាក់ទ្រុឌទ្រុកស្រាស់បន្ទា អារសាច់ដូចខ្លាទើបនៅ
ស្រុកបាន) ... ។

២០០- ស្រះ (ន.) ទីដាក់ទឹកធំ ដែលកើតពីដីក ឬកើតឯកំរាម :
ដាតស្រះ, ស្រះបោករណី, ស្រះស្រង់ ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០០

បើចង់ទឹកស្រះថ្លា ត្រូវស្រាស់របងព័ទ្ធជុំវិញ កុំឱ្យគោ

ក្របីជាដើមចូលបាន ។

“ ស្រីស, ស្រី៖ ”

២០១- ស្រីស (ភិ.) ដាក់របស់ស្រីសនៅក្នុងទំពាក់ពុំដុះឬទឹកក្តៅ
មិនឲ្យយូរយូរសម្រាប់ប្រមាណ : ស្រីសអង្កក់ស្តៅ... ។

២០១- ស្រី៖ (ភិ.វិ.ឬភ.) ដែលព្រមព្រៀងគ្នាឥតទោសទាក់, ដែល
ស្រីស្រីទេញព្រមវគ្គា : ធ្វើការស្រុះគ្នា, ស្រុះស្រួល, ស្រុះដៃ, ស្រុះសំដី... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០១

ពួកតាសែសស្រុះគ្នាណាស់ ខ្លះជាបាវ ខ្លះចិតបវន្ត ខ្លះស្រុះអង្កក់ ។

“ ស្រីស, ស្រី៖ = ស្រី៖ ”

២០២- ស្រីស (ភ.) ស្រួយខ្លាំង, ស្រួយក្រពេក : ស្រួយស្រីស,
សំដីស្រួយស្រីស ។

២០២- ស្រី៖ (ភិ.ឬភ.) ចាក់ចេសប្រទាក់ធ្លាក់ភ្លើងដាត្រឡាញ់តៗ :
ស្រែសំពត់, ចំពាក់ចាក់ស្រែ៖; អាវស្រែ៖, កន្សែងស្រែ៖, ដ្បិតស្រែ៖គឺដ្បិតដែលពុល ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០២

ខ្ញុំមានកុយម្នាក់សំដីស្រួយស្រីស ប៉ុន្តែប្របច់ខាងវិធីដេរបាវ មាន
ស្រែ៖សំពត់អាវដើម, វាស្រែ៖ស្រោមនាលកាលដួចដ្បិតស្រែ៖ ។

“ ស្មេស្ម = ស្មេស្មី, ស្មេ៖ = ស្មេ៖ ”

២០៣- ស្មេស្មី (ន.) ទឹកអ៊ែលដែលចេញមកតាមបំពង់ : ស្មេស្ម
រាវ, ស្មេស្មីខាប់, ធ្លាក់ស្មេស្មី... ។

២០៣- ស្មើ (ក.) ឈប់បង្អង់ទុកដោយឡែក ឬដោយអន្លើសិន : ស្មើ
ទុកសិន, ស្មើតែប៉ុណ្ណោះ, ស្មើទុកដោយឡែក...។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៣

ស្មើសេចក្តីនេះទុកសិន ព្រោះខ្ញុំចេះតែធ្លាក់ស្មើស្មើ នឹងនិយាយ
ឲ្យបឋមបុគ្គល ។

“ ហត្ថិ, ហាត្ថិ ”

២០៤- ហត្ថិ (ន.) ដៃ, ប្រមោយដំរី, ដួងសក់ : ប្រវែងមួយហត្ថ
ហត្ថិក្រពុំ, ហត្ថិជាងឈើ; (ចូរមើលក្នុងវចនានុក្រមភាគ ២ ទំព័រ ១៣៧១) ។

២០៤- ហាត្ថិ (ក.) ធ្វើឲ្យជំនាញ, រៀនឲ្យស្អាត, ហ្នឹក : ហាត់សរសេរ
ហាត់មើល, ហាត់ប្រាណ...។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៤

មានមរណភ័យភ័យហាត់រលាត បានកំពស់ធ្វើហត្ថ ។

“ ហា, ហារ ”

២០៥- ហា (ក.) រមើកហើបច្រូមឡើង, ធ្វើឲ្យរមើកហើបឡើង,
ហើបមាត់ច្រូមឡើង : ហាមាត់, មនុស្សហាមាត់, ក្រពើហា...។

២០៥- ហា (គ.) ដែលរមើកហើបឡើង, ដែលប្រេះហើបច្រូម :
លៀសហាលថ្ងៃហា, ផ្លែសំរោងទុំប្រេះហា, ក្តាររមើកហា...។

២០៥- ហារ (ន. ឬ ភ.) ការនាំយកអ្វីៗទៅ, អ្វីៗដែលល្មមនាំយកទៅបាន; ខ្សែដាច់ត្រៀមប្រដាប់ក; ចែក, បែងដាច់ណែក, រកឱ្យឃើញដាច់ណែក (ពាក្យប្រើក្នុងក្បួនសព្ទ) : ហារលេខ, លេខហារ, កែវមុត្តាហារ ឬ មុត្តាហារ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៥

មាននារីម្នាក់ពាក់កែវមុត្តាហារ ចេះលេខហារយ៉ាងជំនាញ និងយកអ្វីច្រើនហាមាត់ធំៗ ដូចក្រពើហា ។

“ ហៀ, ហៀវ ”

២០៦- ហៀ (គុ.) ស្លៀកណាស់ : ស្លៀកហៀ...។

២០៦- ហៀវ (ភ. ឬ គុ.) កំពប់ហូរចេញព្រោះពេញខ្លាំងហួសប្រមាណ : ហូរហៀវ, ទឹកហៀវភ្លឺ, សំបោរហៀវ, ហៀវគាមមាត់...។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៦

ចិនទ្រង់ស្លៀកហៀយ៉ាងហ្នឹង មុខជាទឹកហូរចេញហៀវលិចស្រូវអស់ជាតុំខាង ។

“ ហោ, ហោរ ”

២០៧- ហោ (ភ.) ខ្ទប់ដោយក្រដាសដាក់ព្យួរខ្ទប់ច្រឡោប្រដាប់កឬដុត : ហោស្ករ : ហោសព គឺ រុំសពត់ស្បូនទាំងឡាយ មានក្បួនត្រដាដើម ។

២០៧- ហោ (ន.) កញ្ចប់ដែលខ្ទប់ដាក់ក្នុងច្រឡោប្រដាប់កឬដុត : ឈើគូសមួយហោ, អំបោះមួយហោ...។

២០៧- ហោ (គ.) ដែលមានសាច់បាំងឬគ្រិញខ្លះដោយអន្លើមិន
រាបស្មើ: ដើរប្រិយ៍ភ្នំកុំឱ្យហោ, សំពត់ឡើងសាច់ហោ...។

២០៧- - ហោរ (ឧ.) អ្នកចេះហោរាសាស្ត្រ ឬអ្នកចេះតារាសាស្ត្រ:
ក្បួនហោរ, ទំនាយហោរ...។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៧

ស្រុកខ្ញុំគិតយកលើគូសមួយហោ ខៀនមួយគូទៅរកហោរមើល
គូព្រែងឱ្យក្នុងខ្ញុំ ។

“ អ, អរ ”

២០៨- អ (ឧ.) ឈ្មោះប៉ុមួយយ៉ាងធ្វើដោយដើមបបូស ឬដើមពក:
ប៉ុអ ។

២០៨- អរ (ភ.) មានអំណរ, មានសោមនស្ស, រីករាយចិត្ត: ត្រែកអរ,
អរគុណ, អបអរ...។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៨

ខ្ញុំត្រេកអរនឹងអ្នកណាស់ ព្រោះអ្នកយកប៉ុអមកឱ្យខ្ញុំ ។

“ អក, អករ ”

២០៩- អក (ភ.) ចាប់ចំណីអាហារក្រៀម ផង ឬហេសដ្ឋិ:

ស្លុកផងដាដើម ពេញទូកដៃ ហាមាត់ដំដើយពម: អកប្រមូល; អកអំបុក...។

២០៧- អ៊កិ (១.) អង្គុបាតកសត្វមួយប្រភេទ សប្បុរ្ភខ្លួនខ្មៅស្រីអាច
មានជំងឺកន្តបន្តិចជាងកុក : សត្វអក; ប្រដាប់សម្រាប់ដាក់កំហោរ : អកកំហោរ ។

២០៧- អ៊កិរី (១.) អ្នកមិនធ្វើការអ្វី; ពាក្យសម្រាប់ហៅស្ត្រីមាន
អាយុច្រើន ដែលព្រះករុណាជាម្ចាស់ដឹកទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពាំងឲ្យមានយសធំជាងយាយ
ចាស់ទាំងពួង : យាយអករី, លោកព្រះអករីចមក្សត្រ...; (ចូរមើលក្នុងវិចិត្រក្រមភាគ ២
ទំព័រ ១៤២៣) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២០៧

ព្រះករុណា ជាម្ចាស់ដឹកលើភ្នំ ទ្រង់ព្រះរាជទានអកកំហោរមាស
មួយ ដែលមានរចនាក្បាច់ហោរចសត្វអកដល់លោកព្រះអករីចមក្សត្រ ។

“ អង្គ, អង្គ ”

២១០- អង្គ (ក.) រង់, រង់ចាំ, ឈប់ចាំ : អង្គបន្តិចសិន, អង្គមួយ
ស្របក់, អង្គចាំ... ។

២១០- អង្គ (ន. ឬ ប.) តាក់; រូប, ខ្លួន, ទ្រង់, លោក : ព្រះពុទ្ធ-
អង្គ, លោកសង្ឃពីរអង្គ, ល្អអស់អង្គ...; (ចូរមើលក្នុងវិចិត្រក្រមភាគ ២ ទំព័រ ១៤៣៧) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១០

អង្គមួយស្របក់សិន ចាំសាមណេរពីរអង្គផង ព្រោះលោកខ្លាច

ខ្លាច ។

“ អយ័, អប៊ី ”

២១១- អយ័ (គ.) ដែលមានដីឡ, ថ្ងៃ, ថ្ងៃថ្នា : សម្តេចព្រះអយ័
អគ្គមហេសី គឺព្រះអគ្គមហេសីថ្ងៃថ្នា...; (ប្រើជាអាយ័អគ្គក៏បាន) ។

២១១- អប៊ី (ន.) អត្ថ : ធម៌អប៊ី គឺធម៌នឹងអត្ថ ឬបាលីនឹងអដ្ឋកថា
ឬក៏បាលីព្រមទាំងសេចក្តីអធិប្បាយ ; (ប្រើក្លាយជាអប៊ីក៏បាន) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១១

ព្រះអយ័អគ្គមហេសីអគ្គនេះ ចេះធម៌អប៊ីយ៉ាងជំនាញ

អ័ញ = អ័ត្រ, អាប់”

២១២- អ័ញ (ន.) ពពក, ពពកខាប់, មេយ, មេយមីរ;
ចុះអ័ញពេញទន្លេ; ប្រើជាពាក្យច្រៀមក៏បាន : ឆ្ងល់ហុយអ័ញ, អនិតអ័ញ...

២១២- អាប់ (គ.) ដែលអន់ឬតិចតួន្តី, អន់សម្បូរ, ថយលំអរ,
មិនរុងរឿង, ចោក, ទន់ទាប, ទន់ខ្សោយ, ដែលគិតគេរាប់ : អាប់សម្បូរ, អាប់ទំនិត, អាប់អាប់,
អាប់ខន, អាប់ធាតិ... ។

២១២- អាប់ (ក.) ផាត់លុយឲ្យទៅអ្នកទិញ : ត្រូវអ្នកអាប់
១៥ សេនឲ្យខ្ញុំវិញ; (ពាក្យទំនើបថ្មី) ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១២

ថ្ងៃនេះចុះអ័ញពេញវាល គេទៅធ្វើការអ្វីតុំកើតសោះ នាំឲ្យអាប់គំនិត

និគរសាលាកម្ពុជា

“ អា. អារ ”

២១៣- អា (ច.) ពាក្យាបនិតត្វសម និយាយចំពោះមនុស្ស
ប្រុសឬសត្វឈ្មោល, ប្រើជាពាក្យស្និទ្ធស្នាលនឹងភ្នាក់មាន : អាភ្លើ, អាទាង, អាសេះ, អាតុំ;
អាឯង, អាច្រមក់, អាភី. . . ។

២១៣- អា (គ.) ដែលមានត្រូវការតែពុំមានកូន : ស្រីអា,
មេតោអា... ។

២១៣- អារ (ក.) កាត់, បំបែក, ប្រៀក, កាត់ផ្តាច់, តម្រឹម :
អារឈើ, អារកាត់, អារពន្លះ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១៣

អាភ្លើខ្ញុំអារឈើឡើង ! ប្រពន្ធអាភ្លើឯងពិតជាអារហើយមើលទៅ

មានជាភាសាកូន ។

“ ឥដ្ឋ, ឥតិ ”

២១៤- ឥដ្ឋ (ឃ.) ដីស្អិតដែលធ្វើជារាងសណ្ឋានផ្សេង ។
ហើយកោលថ្ងៃឲ្យស្ងួតរួចដុតឲ្យឆ្អិន : ផ្ទះឥដ្ឋ, ឡឥដ្ឋ, កំពែងឥដ្ឋ... ; បន្ទះកម្រាលដែលធ្វើ
ដោយស៊ីម៉ង់ត៍ កំហៅជាឥដ្ឋដែរ : ឥដ្ឋពណ៌... ។

២១៤- ឥតិ (ង.) មិន, ពុំ, អត់ : ឥតដឹង, ឥតបានឮ... ។

២១៤- ឥតិ (គ.) ដែលមិនមាន : មនុស្សឥតត្វពិតសម,
បុគ្គលឥតក៏ពុំ, មនុស្សឥតកំណើត... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១៤

ខ្ញុំភ័យខ្លាចដឹងជាដូច្នោះនេះមានសង្គមណាមួយ! ទោះបីដឹងក៏ពុំទេ

ព្រោះត្រូវស្ទុះជាមនុស្សភ័យខ្លាចសម ។

ឱស = អុស, ឱះ = អុះ ”

២១៥- ឱស (ឆ.) ឈើសម្រាប់ដុត : រកឱស, ទិញឱស, ជំនឿ
ឱស, ឱសក្នុង, ឱសសង្កែ... ។

២១៥- ឱះ (ទ.) ពាក្យលាន់មាត់ដោយខ្លាចក្រែងដួល, ក្រែងធ្លាក់
ឬដោយនឹកស្តាយជាដើម : ឱះ! ឱះ! មែនអីចោះ, ឱះ! ស្លាប់ហើយ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១៥

ឱះ! ទាសម្តាយអើយ ឱពួកអ្នកស្លាប់ទៅហើយ បាទាណាដឹង
ទឹកកកឱសឱយ ។

“ អុ! អុ ”

២១៦- អុ! (ទ.) ពាក្យលាន់មាត់ដោយការអស់ចូល, ដោយការយល់
សេចក្តីជាក់ជាដើម : អុ! មែន, អុ! ឃើញហើយ, អុ! ដូច្នោះទេ... ។

២១៦- អុរ (ទ.) គ្រឿងធូរទឹកក្នុងជាន់ស្ទឹងបន្តិច : ទឹកអុរ, មាត់អុរ,

២១៨ - អ្នក (ន.) បុគ្គល, ជន, មនុស្ស: ពាក្យសម្រាប់នាំមុខសព្វដទៃ,
ប្រើបានតាមគួរដល់ការប្រកប អ្នកមុខអ្នកការ, អ្នកក្រុង, អ្នកស្រែ ... ; (ចូរមើលក្នុងវិចិត្រ
នក្រមភាគ ២ ទំព័រ ១៧១៦) ។

២១៨ - ពិភព (សំខ្យ.ស.) ពាក្យសម្រាប់ផ្សំជាមួយនឹងសំខ្យ
សព្វដែលរាប់ចំនួនមនុស្ស: ពីរនាក់, បីនាក់, ... ។

ឧទាហរណ៍ ទី ២១៨

ម្យ៉ាងមិញ អ្នកឯងឃើញអ្នកស្រែ ពីរនាក់ ក្រសែកស្រែ មកលក់ ឬទេ ?
ថ្ងៃក្រោយបើអ្នកឃើញ ស្រូវច្រវ័ង្សផង ព្រោះអ្នកស្រែពីរនាក់នោះ
ជំពាក់ស្រូវខ្ញុំ ។

បឋមដោយសង្ខេប

អ្នកជាតិព្រឹក

បំពោះជនអ្នកស្នេហា ភាសាជាតិ

ឈ្មោះនិងដំនៃសៀវភៅរបស់បណ្ឌិតាគារ សម័យសុរិទ្ធ

ឈ្មោះសៀវភៅ	ឈ្មោះអ្នកតែង	ដំនៃ
១ វេយ្យាករណ៍បាលី	បណ្ឌិតមហា ឈឹម - ស៊ីម	២៥ រៀ ០០
២ ប្រស្នាវិន័យ ភាគទី ១	ព្រះវិន័យធរ ឯក - ញឹម	២៥ រៀ ០០
៣ ភិក្ខុប្បតិមោក្ខបាលី - ថ្ងៃ	ព្រះត្រ័ ប៉ុណ្ណា - សម្ពាធិ	២៥ រៀ ០០
៤ ពុទ្ធច្បវត្តិកថា	បណ្ឌិតមហា ឈឹម - ស៊ីម	២២ រៀ ០០
៥ អធិប្បាយជាតិធម្មបទ ភាគទី ១	" ឈឹម - ស៊ីម	២២ រៀ ០០
៦ ឧបាយកម្មវិលាសិនី ភាគទី ១	" ឈឹម - ស៊ីម	២២ រៀ ០០
៧ សរណគមនកថា	លោកគ្រូអាចារ្យសេក	១៥ រៀ ០០
៨ វិន័យវិនិច្ឆ័យ	សម្តេចព្រះធម្មលិទិតល្វី - ឯម	១៣ រៀ ០០
៩ ភាណវារបាលី ភាគទី ៤	របស់បុរាណ	៤ រៀ ០០
១០ ទេសជាតក	ព្រះត្រ័ អ៊ូ - ចេវ	២២ រៀ ០០
១១ អប្បមាទកថា	ព្រះត្រ័ គង់ - ស៊ីម	៨ រៀ ០០
១២ រចនប្រទីប	ព្រះបាទឡាត់ សុង - សីរី	២០ រៀ ០០

(មានលក់ដំនឹងលក់វាយ)

សៀវភៅដែលនឹងបោះពុម្ពតទៅ

១៣ ជាតកក្នុងធម្មបទ	បណ្ឌិតមហា ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
១៤ អធិប្បាយជាតិធម្មបទ ភាគ ទី ២ - ៣ - ៤	" ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
១៥ ប្រស្នាវិន័យ ភាគទី ២ - ៣ - ៤	" ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
១៦ ឧបាយកម្មវិលាសិនី ភាគទី ២	" ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
១៧ រឿងបល្ល័ង្កទិព្វ	ក្រុមការវាយ - ប៊ុក	- រៀ -
១៨ កម្មបថិកថា តាតានិទាន	បណ្ឌិតមហា ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
១៩ ពុទ្ធតុណាកថា	" ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
២០ អនុស្សតិកម្មដ្ឋាន	" ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -
២១ វិទ្យារោង	" ឈឹម - ស៊ីម	- រៀ -

ឈ្មោះសៀវភៅ

ឈ្មោះអ្នកតែង

ទំហំ

២២	វិទ្យាគុណកថា	បណ្ឌិតមហា ឈឹម សុំម	- ១ -
២៣	វិធីសម្ពន្ធសង្ខេប	" " "	- ១ -
២៤	វិចនសង្គហៈ (ភាសាបាលី - ខ្មែរ - បារាំង)	" " "	- ១ -
២៥	សង្គតិប្រវត្តិ	" " "	- ១ -
២៦	ពុទ្ធឃោសប្រវត្តិ	" " "	- ១ -
២៧	ទំនុកជាតិសិបៈម (ហោទ - ឆ្មើយ)	" " "	- ១ -
២៨	ទន្ធកវីន័យសង្ខេប	" " "	- ១ -
២៩	អនុបុព្វកថា	លោកគ្រូអាចារ្យ គឹម-ឡាយ	- ១ -
៣០	មធ្យោវិទ្យា	ក្រុមការ ភ័យ - ប៊ុក	- ១ -

បណ្ឌិតាវ សុមនសុវត្ថិ លេខ ៩៥

វិបីហង់រី - វស្សុយេរ ខាងអគ្គេយ្យវិទ្យាកោះ

ក្រុងភ្នំពេញ

បានទិញសៀវភៅអក្សរខ្មែរ, អក្សរបារាំង ពីកន្លែងដទៃទៀត ៗ មកលក់ជាប្រើសម្រាប់

សូមនិមន្ត - អញ្ជើញចូលទៅពិចារណាដោយសេចក្តីស្មោះចំពោះជាតិ

សិរីមង្គល

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស - ត្រូវ

<u>ពាក្យខុស</u>	<u>ពាក្យត្រូវ</u>	<u>ទំព័រ</u>	<u>បន្ទាត់</u>
ស្រែកិរ្តី	ស្រែកិរ្តី	២៦	១៩
គហ៍	គហ៍	២៧	៦
នោះកំហៅក្នុង	នោះកំហៅក្នុង	២៩	៧
នៅស្រុកក្នុង	នៅស្រុកក្នុង	៣០	២
គប្បី	គប្បី	៣១	៩
ពុំអាចគួរ	ពុំអាចគួរ	៣៣	១២
សុះស្នើ ទប់	សុះស្នើ ទប់	១ ៥	៣
គិស្ស្យកដែល	គិស្ស្យកដែល	៣៥	៩
អាវុធមួយ បប	អាវុធមួយ បប	៣៦	៤
បរិបូរ	បរិបូណ៌	៤២	៧
ហៅ ក្នុង	ហៅក្មេង	៤៤	២
ល្អិតដាវ	ស្លូតដាវ	៤៧	៣
គិសភាពរបស់	គិសភាពរបស់	៥៥	១១
ដោយន័យជា	ដោយន័យជា	៥៥	១៤
ល្អបញ្ចុង	ល្អបញ្ចុង	៥៨	៥
ជាងណា	ជាងណា	៥៩	១៣
សាយសុះទូទៅ	សាយសុះសុទ្ធតៅ	៦២	១១
កិរ្តីឈ្មោះសុះសាយ	កិរ្តីឈ្មោះសុសសាយ	៦២	១២
បិតដៅ	បិតផ្ដៅ	៦៣	៣
ដំបៅម្ដង	ដំបៅម្ដង	៦៣	១៦
គ្រឿងលំអ	គ្រឿងលំអ	៦៤	៣
បឹងបូរ	បឹងបូរ	៦៤	១៧
ពើត រាល	ពើតរោល	៧១	២
ជិតសាប	ជិតសាប	៧១	១៦

<u>ពាក្យខុស</u>	<u>ពាក្យត្រូវ</u>	<u>ទំព័រ</u>	<u>បន្ទាត់</u>
ថ្ងៃថ្មី	ថ្ងៃថ្មី	៧៣	៦
ដល់ឈរស្លាប់	ដល់ឈរស្លាប់	៧៧	១៧
ក្នុងម្លប់	ក្នុងម្លប់	៧០	១២
ផ្សំជាបទជាមាស	ផ្សំជាបទសមាស	៧២	១៤
ត្រឹមត្រូវដែលខាន	ត្រឹមត្រូវដែលខាន	៧២	១៧
ប្រែត្រឡប់	ប្រែត្រឡប់	៧៣	១៥
រកដែលកើត	រកដែលកើត	៧៧	៩
មណ្ឌលដុំវិញ	មណ្ឌលដុំវិញ	៧៧	១៦
ស្រូវដែលដុះ	ស្រូវដែលដុះ	៧០	៧
កំលាំងយុទ្ធ	កំលាំងយុទ្ធ	៧១	១៤
បល្ល័ង្កវត្ត	បល្ល័ង្កវត្ត	៧៤	៤
រត់បាត	រត់បាត	៧៤	១១
ត្រង់រង្វះទឹក	ត្រង់រង្វះទឹក	៧៥	៧
លើផ្ទៃដី	លើផ្ទៃដី	៧៧	៦
ដែកវណ្ណជាឌីប	ដែកវណ្ណជាឌីប	១០៧	៥
ដើមឈើធំៗ	ដើមឈើធំៗ	១០៧	១១
សាស័ពត	សាស័ពត	១១៥	១៣
ទ័យជាតិ	ទ័យជាតិ	១២២	៧
វាសីបេកម្ពុតអស់	វាសីបេកម្ពុតអស់	១២៣	៧
ដូចផ្សិតស្រែះ	ដូចផ្សិតស្រែះ	១២៥	១៥
បិយលំអ	បិយលំអ	១៣០	១១
បោក	បោក	១៣០	១២
អាប័តិ	អាប័តិ	១៣១	១៣
មាត់អូរ	មាត់អូរ	១៣២	១៥

